

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

INSTITUT KOMUNIKAČNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY

KATEDRA ŽURNALISTIKY

CULTURE WARS V AMERICKÝCH MÉDIÍCH A JEJICH VLIV NA
DŮVĚRU U DIVÁKŮ

DIPLOMOVÁ PRÁCE

JAN ŠIMEK

2023

PROHLÁŠENÍ

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci vypracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu
2. Prohlašuji, že práce nebyla použita k získání jiného titulu
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely

V Praze 8.4.2023

Jan Šimek

BIBLIOGRAFICKÝ ZÁZNAM

ŠIMEK, Jan. *Culture wars v amerických médiích a jejich vliv na důvěru u diváků*. Praha, 2023. 74 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí práce PhDr. Petr Just, Ph.D.

ROZSAH PRÁCE: 130 786 znaků

AUTOR PRÁCE: Jan Šimek

STUDIJNÍ PROGRAM: Žurnalistika

VEDOUČÍ PRÁCE: PhDr. Petr Just, Ph.D.

ROK OBHAJOBY: 2023

ABSTRAKT

Americká společnost prochází érou hlubokého společenského a politického rozštěpení. V popředí tohoto prohlubujícího se příkopu se nachází takzvané *culture wars*, což je zastřešující termín pro soubor narativů týkajících se kulturních a společenských témat, která používají obě strany konfliktu k prosazování svých politických cílů. Cílem této diplomové práce je zjistit, jak velký prostor okupují témata kulturních válek v produkci vybraných amerických médií, jak se tato témata promítají na jejich publikum a jak ovlivňují důvěru publika v mainstreamová média. První část práce předkládá metodologii použitou při sběru a vyhodnocování dat použitých v rámci výzkumu pro tuto práci. Dále jsou také v teoretické části vymezené pojmy a termíny související s tématem práce. Praktická část práce bude potom zaměřená na vyhodnocování dat z dotazníkového šetření, které probíhalo mezi konzumenty amerických médií v období mezi květnem a červnem 2023.

ABSTRACT

American society is going through an era of deep social and political divisions. At the forefront of this deepening divide are the so-called culture wars, an umbrella term for a set of narratives around cultural and social issues that both sides of the conflict use to advance their political goals. This thesis aims to determine how much space culture wars themes occupy in the production of selected American media outlets, how these themes are projected onto their audiences and how this influences the audience's trust in the mainstream media. The first part of the thesis presents the methodology used in collecting and evaluating the data used in the research for this thesis. The theoretical section also defines concepts and terms related to the topic of the thesis. The practical part of the thesis will then focus on the evaluation of the data from the questionnaire survey conducted among American media consumers between May and June 2023.

KLÍČOVÁ SLOVA

Média, culture wars, Spojené státy, trans, transgender práva, CNN, Fox News, liberální, konzervativní, školy, knihy, zákaz, rozdělení, volby, politika, Florida

KEYWORDS

Media, culture wars, United States, trans, transgender rights, CNN, Fox News, liberal, conservative, schools, books, ban, division, elections, politics, Florida

TITLE

CULTURE WARS IN AMERICAN MEDIA AND THEIR INFLUENCE

PODĚKOVÁNÍ

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucímu své práce, panu PhDr. Petrovi Justovi, Ph.D. za jeho podnětné připomínky a asistenci při sestavování výchozí teze této práce, za konzultace v průběhu práce a také za pomoc při šíření dotazníkového šetření určeného ke sběru dat použitých v této práci. Za to samé patří poděkování také mým americkým přátelům, v první řadě pak Richardu Ly, který dotazník také pomohl rozšířit mezi nezanedbatelné množství lidí. V neposlední řadě bych také rád poděkoval všem svým přátelům a známým, kteří mě v průběhu studia podporovali a pomohli se vypořádat s problémy a překážkami, které mě během studia potkaly. Poděkování patří samozřejmě i mé rodině, bez jejichž podpory bych na vysokou školu nikdy nemohl ani nastoupit, natož abych ji dokončil.

OBSAH

ÚVOD	7
1. STRUKTURA PRÁCE A METODOLOGIE	9
1.1. TEORETICKÁ ČÁST	9
1.2. PRAKTICKÁ ČÁST	10
2. CULTURE WARS V TEORII A PRAXI USA.....	12
2.1. DEFINICE A HISTORIE	12
2.2. CULTURE WARS V SOUČASNOSTI.....	13
2.3. PRÁVA TRANSGENDER OSOB V USA	17
2.4. VÝUKA NA AMERICKÝCH ŠKOLÁCH	20
3. MEDIÁLNÍ SYSTÉM V USA A PROFILY VYBRANÝCH MÉDIÍ.....	23
3.1. POSTAVENÍ MÉDIÍ V DEMOKRATICKÝCH SPOLEČNOSTECH	23
3.2. SVOBODA MÉDIÍ VE SVĚTĚ A V USA	25
3.3. MEDIÁLNÍ SYSTÉM V USA	26
3.4. PROFILY VYBRANÝCH MÉDIÍ	29
2. <i>Fox News</i>	29
3. <i>CNN</i>	32
4. ANALÝZA A VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ.....	35
4.1. STRUKTURA DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ.....	35
4.2. NEPŘESNOSTI V DATECH A ÚPRAVA CÍLŮ ŠETŘENÍ	39
4.3. ANALÝZA VIDEÍ POUŽITÝCH V RÁMCI ŠETŘENÍ	44
4.4. MEDIÁLNÍ NÁVYKY RESPONDENTŮ A JEJICH DŮVĚRA V MÉDIA	74
ZÁVĚR.....	80
POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE	82

ÚVOD

Spojené státy americké procházejí obdobím silícího politického a společenského štěpení. Není jednoduché přesně vytyčit dobu, kdy začalo k onomu štěpení uvnitř americké společnosti docházet, přičemž se objevují názory, že se její počátky dají vysledovat až do poloviny šedesátých let minulého století a k proměně struktury dvou hlavních politických stran ve Spojených státech, která v té době proběhla (Levitsky a Ziblatt, 2018). Náznamy hlubšího rozkolu lze potom sledovat také na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let, kdy především na straně republikánů došlo vlivem kongresmana a pozdějšího předsedy Sněmovny reprezentantů Newta Gingriche k razantní změně rétoriky a stylu vedení kampaní ve prospěch výrazně konfrontačnější politiky (tamtéž). V rozmezí prvních dvou dekád 21. století se o zvyšující se stranické polarizaci mluví především v souvislosti se zvolením Donalda Trumpa americkým prezidentem v roce 2016 a s ním související dezinformační kampaní ze strany mimo jiné Ruské federace probíhající na území Spojených států a Evropské unie přinejmenším od roku 2010 (Snyder, 2018).

Ať už se počátek tohoto štěpení nachází kdekoliv, jednou z hlavních linií konfliktu jsou tzv. *culture wars* neboli kulturní války. Tento pojem byl poprvé definován na začátku 90. let sociologem Jamesonem Davisonem Hunterem (1991), který *culture wars* ve své knize *Culture Wars: the Struggle to Define America* definoval jako projevy dvou „hluboce rozdílných morálních vizí,“ které přitom vymezil jako „ortodoxní“ a „progressivní.“ Zpočátku se jednalo především o pozici tradičního či tradicionalistického pojetí převážně protestantského křesťanství v americké společnosti. Ačkoliv tato původní linka zůstala do značné míry zachována jako prostředek pozitivní či negativní identifikace pro oba tábory, s postupem času se do popředí kulturního konfliktu dostala i jiná témata.

Cílem této práce je zjistit, jak velký prostor zaujímají *culture wars* v soudobém společenském diskurzu Spojených států, do jaké míry se na jeho šíření podílí či mu naopak brání vybraná mainstreamová americká média a jak narativy prezentované prizmatem jednotlivých médií působí na americké publikum a na důvěru, kterou vůči nim chovají. Pro tento účel je důležitá diferenciací jak vybraných médií, tak respondentů, kteří se zúčastní výzkumu. Z amerických mainstreamových médií byly pro tyto účely vybrány televizní stanice CNN a Fox News. Tato média byla vybrána jednak proto, že fungují na bázi stejného primárního mediálního nosiče (kabelová televizní stanice, respektive video), jednak z toho důvodu, že reprezentují odlišné části americké populace.

Je zcela beze sporu, že Fox News stojí na liberálně-konzervativním spektru na konzervativní straně, a objevují se dokonce názory, že hlavním účelem této televizní stanice už ani není tolik informovat o současném dění za striktního dodržování standardů novinářské práce, ale spíše reprezentace konzervativní části společnosti, případně bývalého prezidenta Trumpa (o němž se stále hovoří jako o hlavním republikánském kandidátovi do prezidentských voleb v roce 2024) za všech okolností (French, 2023, Anýž, 2023). CNN je naproti tomu mnohými považována, za určitý protipól Fox News na liberální části spektra (Weatherly a kol., 2007), ačkoliv se v poslední době objevily pochybnosti, jestli si stanice toto své směřování udrží v souvislosti se vstupem konzervativního miliardáře Johna Maloneho do jejích vlastnických struktur (Kafka, 2022).

Vzhledem k tomu, jak polarizovaná americká společnost v současnosti je, je přítomnost těchto témat v americkém mediálním prostoru důležitým faktorem určující důvěru v americkou žurnalistiku jako celek. Americká média procházely krizí důvěry už v závěru 20. století a v průzkumu z roku 2003 bylo vnímání stranické či ideologické předpojatosti jedním z důvodů nespokojenosti veřejnosti s jejich prací (Eisinger a kol., 2007). Tehdy byl problémem spíše v některých mainstreamových médiích přítomný liberální bias, který se projevoval zejména tím, že konzervativní politici byly důsledně označovány jako konzervativní, zatímco liberální politici podobně kategorizováni nebyli (tamtéž). Tehdy se nicméně jednalo o bias z větší části neuvědomělý a nevědomý. Zůstává otázkou, jestli se to samé dá říct i dnes a jestli některá mainstreamová média v USA i jinde ve světě nezastávají některé názorově předpojaté pozice zcela vědomě a ze zjištěných důvodů.

1. STRUKTURA PRÁCE A METODOLOGIE

1.1. TEORETICKÁ ČÁST

Za účelem dostatečně zevrubného pokrytí vytyčeného tématu je tato práce rozdělena na dvě hlavní části, teoretickou a praktickou. V teoretické části budou definovány hlavní termíny a koncepty relevantní pro téma této práce, konkrétně koncept *culture wars* jako takový, jeho historie, a především současná podoba v praxi USA. Protože termín *culture wars* slouží jako zastřešující termín (*umbrella term*) pro soubor témat a narativů střetávajících se ve veřejném diskurzu, budou blíže představena také dvě konkrétní témata, která byla vybrána pro svou současnou prominentní pozici v tomto ideovém konfliktu. Prvním z nich je téma postavení transgender osob v americké společnosti a přístup konkrétních politiků a částí společnosti k jejich právům. Toto téma bylo vybráno, protože se zejména v posledních dvou letech hojně propírá nejen v amerických médiích, ale také proto, že jako z hlavních témat *culture wars* zasahuje do vícero oblastí včetně práv jednotlivce účastnit se sportovních soutěží, otázky výuky některých témat na školách či práva na seburčení a dostupnosti nezbytné lékařské péče, která je pro tranzici nutná.

Druhým tématem vybraným pro tuto práci je otázka školních osnov a přístupu ke vzdělávání v různých částech americké společnosti. Toto téma je relevantní zejména proto, že se v poslední době dostávají do popředí společenské a politické diskuze v USA snahy některých politiků, zejména pak republikánského guvernéra Rona DeSantise, o zákaz knih věnujících se určitým tématům ve školních knihovnách (PEN 2023). Kromě toho se ale také téma výuky v amerických školách prolíná s prvním vybraným tématem, například s vezmeme-li v potaz fakt, že na seznamu knih zakázaných ve školních knihovnách figuruje značný počet publikací věnujících se tématu genderu a sexuálních menšin (PEN, 2022).

Bližší pozornost bude věnována také oběma zvoleným médiím. Protože se jedná o význačné mediální kanály a výchozí tezí této práce je, že u obou lze předpokládat přinejmenším jistou míru názorové nevyváženosti či dokonce ideologickou agendu, bude u obou médií představena jejich stručná historie, vlastnická struktura a pozice na americkém mediálním trhu.* Jak už bylo naznačeno výše, souvislost mezi oběma

* Označení trh je zde použito především z toho důvodu, že ve Spojených státech jsou na rozdíl od mnoha evropských zemí všechna velká média vlastněna soukromými subjekty a veřejnoprávní sektor je do velké míry upozaděn a mimo oblast rádia prakticky neexistuje.

stanicemi a jejich názorovou profilací bude s největší pravděpodobností ovlivňovat právě to, kdo je vlastní.

1.2. PRAKTICKÁ ČÁST

Praktická část je věnována samotnému sběru dat a jejich vyhodnocování. Sběr dat pro tuto práci probíhal prostřednictvím dotazníkového šetření mezi respondenty pocházejícími ze Spojených států. Dotazník byl rozdělen na čtyři části. V první části byli respondenti dotázáni, aby odpovídali na otázky určující jejich demografický profil. Pro dosažení větší demografické a názorové diference respondentů byli respondenti dotazováni kromě věku a pohlaví také na názorovou a politickou příslušnost, místo bydliště, dosažené vzdělání, rasu a náboženství. Takto nastavený filtr by měl poskytnout dostatečné množství informací, aby bylo možné vytvořit kvalitní demografický profil každého z respondentů.

Druhá část dotazníku byla zaměřena na užší názorovou profilaci jednotlivých respondentů. V této části byla respondentům předložena sada tvrzení týkající se aktuálních politických či společenských témat v USA, u nichž měli respondenti pro každé z nich zvolit do jaké míry s ním souhlasí či nesouhlasí. Výstupy z této části měly poté být použity, aby v kombinaci s výstupy z první části vytvořily ucelenější profil jednotlivých respondentů, především pak jejich politické profilace a do jaké míry na ni mají vliv demografické ukazatele.

Ve třetí části byla respondentům ukázána čtyři krátká videa od obou zvolených televizních stanic (dvě od CNN a dvě od Fox News), přičemž má každá stanice ve výběru jedno video týkající se tématu transgender osob a jedno video týkající se školních osnov. U každého videa byli poté respondenti požádáni, aby odpověděli na sadu otázek týkající se vyváženosti a novinářské objektivitě daného segmentu a sdělili své dojmy ohledně přítomnosti názorové či ideologické agendy v každém z nich. Videá neinformují o stejných konkrétních událostech, protože autor práce nenašel při výběru vhodných videí (videa musela být v délce maximálně do pěti minut, aby vyplňování dotazníku nezabralo respondentům příliš mnoho času a zároveň musela pocházet z YouTube kanálů jednotlivých médií, aby mohla být v nezměněné podobě zkopírována do rozhraní dotazníku) příklady toho, že by vybraná média o stejných událostech informovala stejným

či podobným způsobem. Shodná jsou tak pouze témata zmíněná výše, tedy tematika transgender osob a debata okolo školních osnov v jednotlivých státech.

V závěrečné části dotazníku respondenti odpovídali po zhlédnutí videí na otázky týkající se obecněji problematiky *culture wars*, jejich vnímání tohoto fenoménu v americké společnosti a jejich chování ohledně čerpání informací. Cílem této části dotazníku bylo především zjistit, jaká míra důvěry v mainstreamová americká média mezi respondenty panuje a jestli na ni má vliv přítomnost agendy týkající se *culture wars* v jejich zpravodajství či publicistice.

2. CULTURE WARS V TEORII A PRAXI USA

2.1. DEFINICE A HISTORIE

Je obtížné poskytnout plnokrevnou definici pojmu, který se z podstaty věci vztahuje nutně spíše k abstraktní rovině lidského myšlení, nicméně pokud se přidržíme teze, že v jádru pojmu stojí konflikt, dobrou definici nám kromě v úvodu zmíněného Jamesona Davisona Huntera poskytuje americký literární kritik Eugene Goodheart ve svém článku *Reflections on Culture Wars* z roku 1997, kde jinak popisuje, jak tento konflikt probíhá spíše na akademické půdě než ve společensko-politické sféře. Goodheart (1997) říká, že v „kulturní sféře jsou zbraněmi slova a myšlenky“ a že „kulturní válečník přistupuje ke slovům a myšlenkám svých protivníků nikoliv proto, aby z nich čerpal poučení, ale aby objevil slabiny, které může využít ke svému prospěchu“.* Pokud tuto definici promítneme na širší politickou a společenskou debatu, můžeme konstatovat, že se v něm budou střetávat názorově protichůdné tábory, jejichž myšlenky budou nezřídka v přímém rozporu, a každý tábor bude projevovat minimální ochotu naslouchat názorům svých oponentů a snažit se s nimi dosáhnout kompromisního řešení. Naopak se dá za této situace předpokládat, že se budou více či méně vědomě snažit druhému táboru v očích veřejnosti uškodit a jejich názory zdiskreditovat. Motivací těchto snah je většinou pocit – politiky často záměrně umocňovaný – kulturního a identitárního ohrožení dané skupiny jinou skupinou (Castle, 2019)

Jak už bylo řečeno v úvodu, termín *culture wars* byl poprvé definován na počátku devadesátých let minulého století sociologem Jamesonem Davisonem Hunterem, ale fenomén, který pojmenovával, se s největší pravděpodobností datuje do období šedesátých let, kdy západní svět a Spojené státy především procházely velkou kulturní revolucí, což mohlo v určitých částech společnosti, které s hodnotami, jež tato revoluce přinesla, nesouhlasily vyvolat pocit identitárního ohrožení a potřebu vyvinout kulturní protitlak. Jen krátce poté, co Hunter přišel se svou prvotní definicí, byl termín poprvé použit i v politické kampani, konkrétně v roce 1992 republikánským politickým poradcem Patem Buchananem na Národním sjezdu republikánské strany (*Republican National Convention*). Buchanan zde prohlásil, že *culture wars* představují „zápas o duši Ameriky“ (Duffy a Hewlett, 2021). Zhruba od té doby se termín začal pravidelně

* Přeloženo autorem

objevovat i v médiích a postupně se zabydloval v americkém společensko-politickém diskurzu.

Termín odvozený od německého výrazu *Kulturkampf* označujícího původně spory mezi katolíky a protestanty o výuku náboženství ve školách (Zimmerman, 2022) se týkal náboženství i v americkém prostředí. Nicméně v USA zde od počátku figurovala či se časem přidružila i jiná témata jako feminismus a práva žen obecně rovněž, práva sexuálních menšin, multikulturalismus, populární kultura či dostupnost potratů (Thomson, 2010). Jednou ze základních definic *culture wars* sice je, že se ve veřejném prostoru střetávají dvě diametrálně odlišné vize vidění světa a názory na správné uspořádání společnosti. Část odborníků nicméně uznává (Zimmerman, 2022, Thomson, 2010), že se jedná o komplexní problém, v němž většina americké populace nestojí jednoznačně na jedné či druhé straně a že i v rámci jednoho názorového tábora se mohou střetávat protichůdné proudy.

Ve Spojených státech přesto dochází k fenoménu, kdy jsou minimálně na politické rovině občasně stále více rozdělení na základě stranické příslušnosti,* přičemž podle průzkumů tento jev posledních více než dvacet let stále sílí (PEW, 2014). Názorová profilace obou velkých amerických politických stran navíc směřovala k výraznější homogenitě už od počátku sedmdesátých let (Duffy a Hewlett, 2021). Podle PEW Research Center se za poslední dvě dekády počet lidí, kteří se na obou stranách spektra označují za „konzistentně liberální“ či „konzistentně konzervativní“ víc než zdvojnásobil (PEW, 2014) a ačkoliv představují v populaci stále jednoznačnou menšinu, jejich počet stále narůstá. Stejně tak ve stejné době narostlo nepřátelství, které k sobě voliči obou hlavních politických stran v zemi pocíťovali navzájem, přičemž vysokých čísel dosahovalo zejména na straně republikánů, kde mělo plných 43 % dotazovaných voličů „velmi negativní“ názor na voliče Demokratické strany (tamtéž). Tato zjištění nutně neznamenají, že bude v jejich důsledku umocněna intenzita kulturního konfliktu, nicméně této tezi nasvědčují.

2.2. CULTURE WARS V SOUČASNOSTI

Jak už bylo naznačeno v závěru předchozí části, současný vývoj příliš nenaznačuje, že by se Amerika (a s ní do určité míry i zbytek světa viz Duffy a kol., 2021) od kulturního

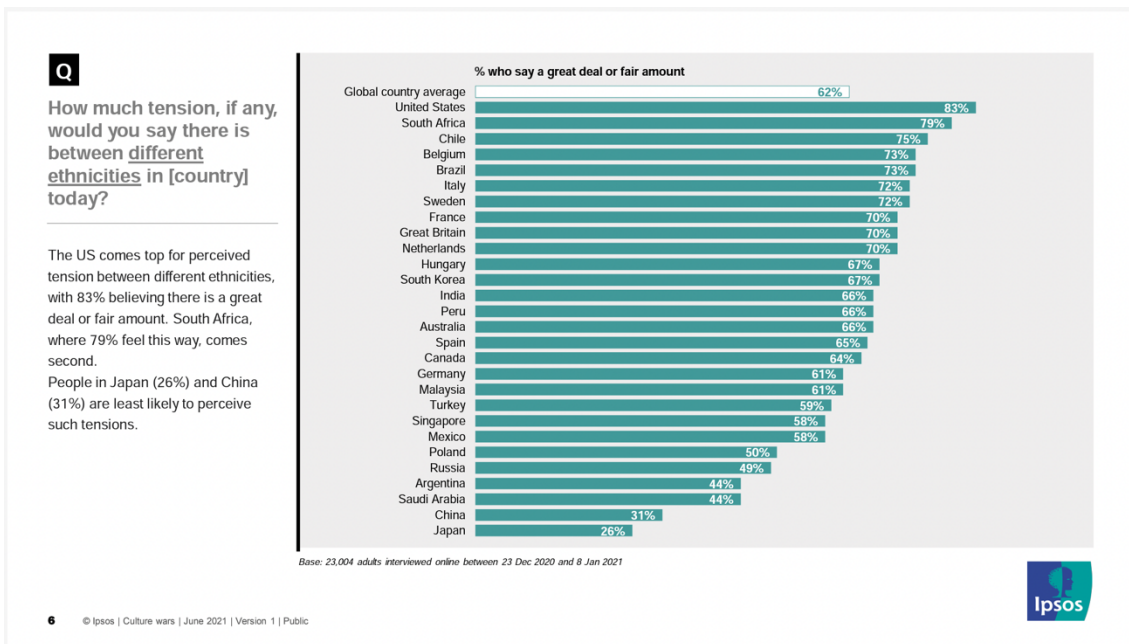
* anglicky „along the party lines“

konfliktu příliš oprostovala. Vše naopak nasvědčuje tomu, že *culture wars* spíše nabývají na intenzitě, což je názor, který sdílí i novináři (Stanton, 2021, Hamid, 2022) a akademici (Buruma, 2023). V rozhovoru poskytnutém zpravodajskému serveru POLITICO se ve stejném duchu vyjadřuje i sám původce pojmu, jak jej známe dnes, James Davison Hunter, když vyjádřil svůj názor, že se Amerika rozhodla spíše „*to double down on the war part*“* (Stanton, 2021).

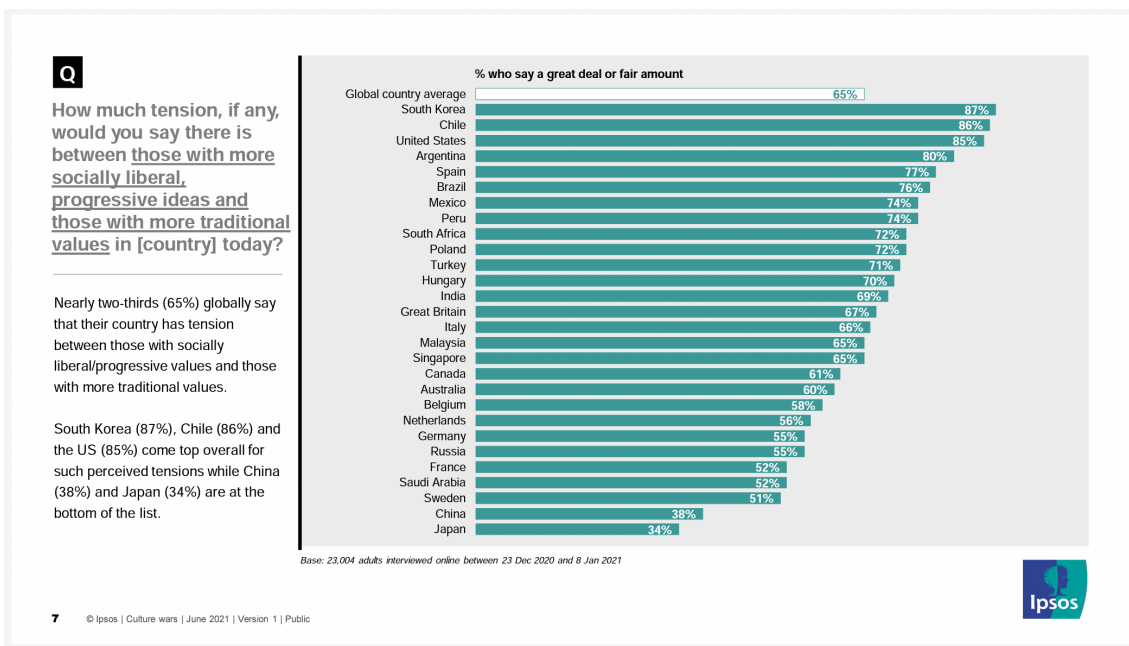
Že se Spojené státy nachází v krizi spojené s fenoménem *culture wars* dosvědčuje i výzkum dvou výzkumníků z agentury Ipsos, Bobbyho Duffyho a Gideona Skinnera z roku 2021. Ti porovnávali míru napětí panující ve společnostech 28 zemí světa v souvislosti s jednotlivými tématy obvykle spojovanými s konceptem *culture wars* ve veřejném prostoru. Mezi vybranými tématy tak figurovaly například náboženské či rasové vztahy, napětí mezi příjmovými skupinami, muži a ženami, politická korektnost, ale i téma *culture wars* jako takových.

U většiny sledovaných témat se USA v míře pozorovaného napětí či štěpní společnosti umístily v první polovině sledovaných zemích a přední příčky obsadily především u otázky rasového napětí (nejvyšší míra napětí ze sledovaných zemí), otázky *culture wars* jako takových (druhá nejvyšší míra rozdělení ze sledovaných zemí) a otázky napětí mezi liberální a konzervativní částí společnosti (třetí nejvyšší míra napětí ze sledovaných zemí) (Duffy, 2021). Velmi vysoká míra napětí panovala i mezi příznivci jednotlivých politických stran (druhá nejvyšší po Jižní Koreji). Možná paradoxně se Spojené státy ocitaly spíše v průměru sledovaných zemích v otázce napětí mezi náboženskými skupinami (tamtéž). V kontextu této práce je vhodné zmínit, že otázky transgender osob a školních osnov se v průzkumu neobjevily.

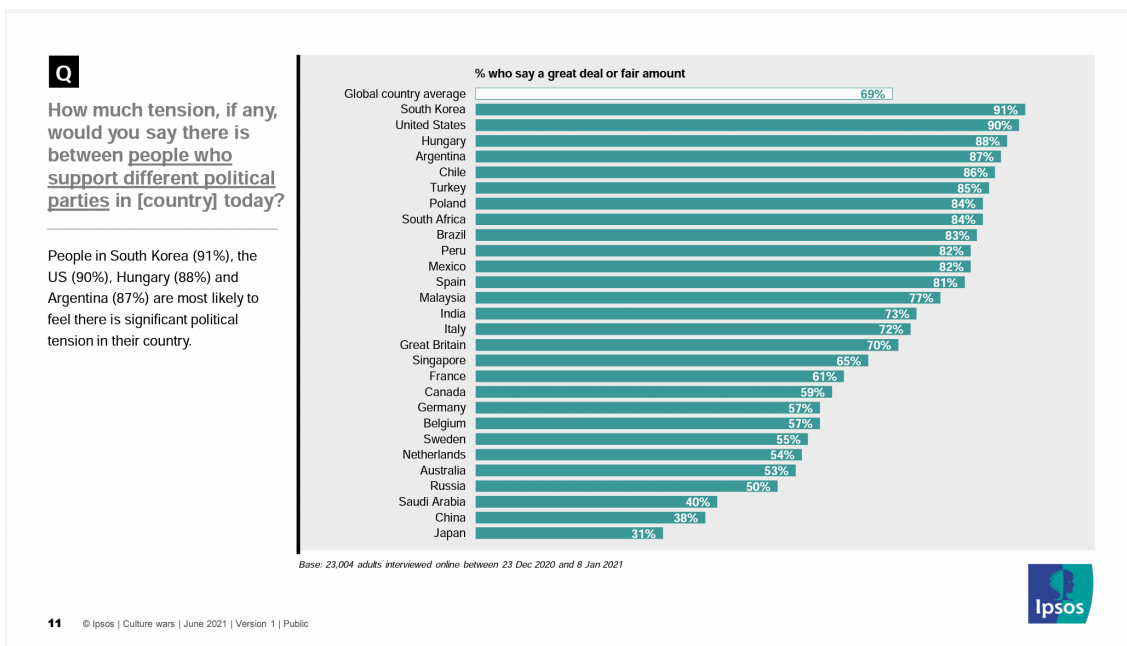
* Volně přeloženo jako zdvojnásobit úsilí na válečné části. Toto frázové sloveso se do češtiny prakticky nedá přeložit, aniž by ztratilo svůj původní význam toho, že se někde zatvrdí na svých pozicích místo toho, aby hledal kompromisy, a proto bylo ponecháno v anglickém tvaru.

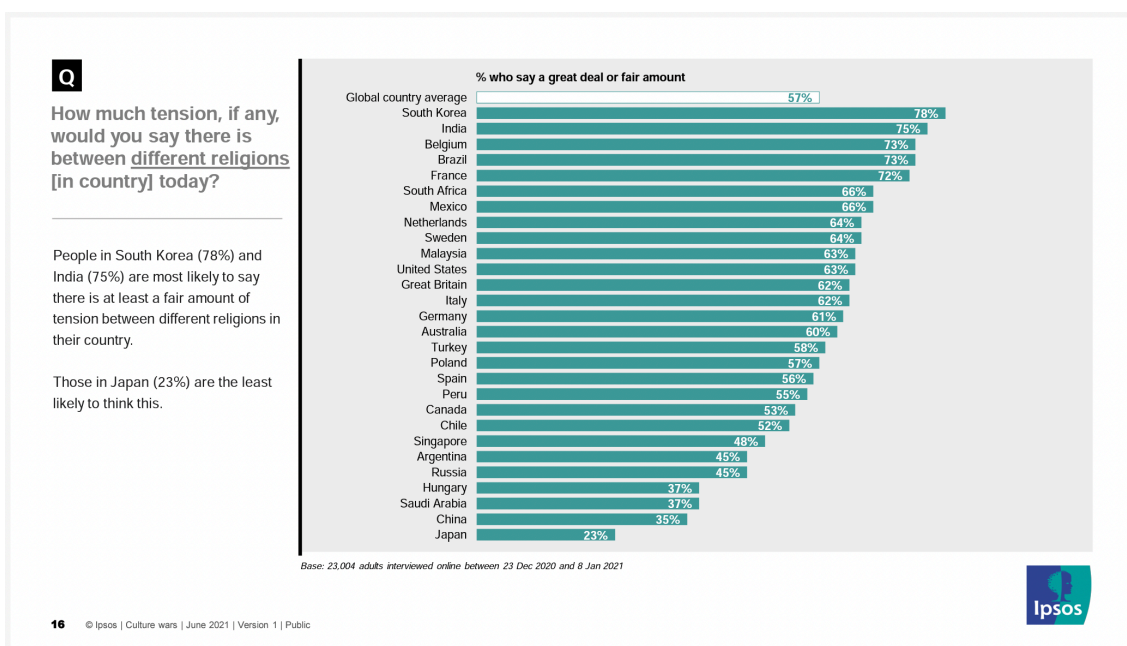
Graf 1: Míra pociťovaného napětí mezi příslušníky etnických skupin. Zdroj: Ipsos.

Graf 2: Míra pociťovaného napětí mezi progresivními myšlenkami a tradičními hodnotami. Zdroj: Ipsos.

Graf 3: Míra pocitovaného napětí mezi příslušníky jednotlivých politických stran. Zdroj: Ipsos.

Graf 4: Míra pocitovaného napětí mezi jednotlivými náboženstvími. Zdroj: Ipsos.

Z výše citovaných dat tedy vyplývá, že *culture wars* mají tendenci v posledních letech spíše nabývat na intenzitě a že se polarizace mezi názorovými tábory prohlubuje. To může mít za následek, že se součástí kulturního konfliktu stanou i taková témata, jaká s kulturním směřováním společnosti mají sama o sobě společného velmi málo a v méně vypjatých dobách by se kolem nich podobně vyostřená debata nejspíš vůbec nevedla. Jak ukazuje přispěvatel časopisu *The Atlantic* Shadi Hamid (2022), vysoce polarizované

spory se vedly i o podobu testování proti nákaze COVID-19 či legislativní balíček ekonomických reforem pod názvem Build Back Better. Konzervativní politici a intelektuálové (Kaufmann, 2022) zase velmi často vystupují proti takzvané *cancel culture*, což je fenomén, kdy veřejně činná osoba kvůli svému jednání či vyjadřovaným postojům odstraněna ze své funkce. Stejně tak se do popředí kulturního střetu dostala pro kontext této práce důležitá tematika výuky na amerických školách. Toto téma využil ve své politické kampani jinak spíše umírněný republikán Glenn Youngkin, aby díky němu zvítězil ve volbách guvernéra státu Virginie (tamtéž).

Asi nejvýraznější postavou, která oblast školství a vzdělávání využívá v kulturní rovině pro dosažení politických cílů, je potom další republikán, guvernér státu Florida Ron DeSantis. Ten témata výuky ve školách a školních osnov často využívá jako lákadlo na voliče v kampaních, kde staví na odporu proti takzvané „*woke ideology*.“ V děkovné řeči ke svým voličům poté, co byl zvolen gubernérem, prohlásil že „Florida je místo, kde woke zemře“* (Sky News, 2022). Do předních linií sporu se v rámci *culture wars* dostaly napříč Spojenými státy i práva transgender osob, a to ještě předtím, než se americkým prezidentem stal Donald Trump. Na obě tato témata se proto blíže zaměříme.

2.3. PRÁVA TRANSGENDER OSOB V USA

Původní Hunterova teorie v sobě implicitně obsahuje myšlenku, že se agenda *culture wars* bude proměňovat v čase a vyvíjet podle aktuální společenské situace. Konflikt má totiž podle něj kořeny v dlouhodobých sociologických procesích, jako jsou sekularizace a modernizace (Hunter, 1991). Pokud takto formulovanou a interpretovanou tezi vztáhneme na dnešní dobu, konkrétně na otázku sexuálních menšin, můžeme vidět posun agendy v tom, že je většinová společnost stále tolerantnější k právům gayů a leseb, a tím pádem jsou zájmové skupiny a ideologičtí aktivisté nuceni hledat nové skupiny, skrze které by znovu vyvolali pocit kulturní hrozby a mobilizovali příznivce (Castle, 2019). V otázce práv sexuálních menšin se tak *culture wars* agenda mohla přesunout právě k otázkám práv transgender lidí a jejich místu v americké společnosti, protože představují menšinu i v rámci LGBT+ komunity a stáli dosud trochu stranou snah o zrovnoprávnění (tamtéž). Přispět k tomu mohl i fakt, že otázka identity transgender osob je komplikovanější než například otázka sexuální orientace, kterou si je většinou člověk

* Přeloženo autorem

poměrně dobře jistý. U transgender osob panuje nesoulad mezi pocíťovaným a biologickým pohlavím, ale sexuální orientace je na tomto nesouladu nezávislá. Heterosexuální muž tak může podstoupit tranzici v homosexuální ženu nebo nemusí mít otázku svých sexuálních zájmů zcela vyřešenou, jako k tomu došlo například v případě bývalé atletky Caitlyn Jenner, narozené a závodící během aktivní kariéry jako muž pod jménem Bruce Jenner (The Economist, 2016).

Spory v oblasti práv transgender osob se rozhořely zpočátku možná poněkud zvláště okolo veřejných toalet či toalet na univerzitních kampusech v restauračních zařízeních (Schilt a Westbrook, 2015), přičemž už Obamova administrativa se dostala v ohledně tohoto tématu do sporu se zákonodárci v Severní Karolíně (Eliott, 2016). Velkou kontroverzi na celonárodní úrovni potom způsobilo rozhodnutí Obamova nástupce Donalda Trumpa de facto znemožnit většině transgender osob možnost sloužit v řadách americké armády (Tatum, 2018). Na omezení se sice vztahovalo několik výjimek, i tak bylo ovšem vnímáno jako diskriminační a v roce 2021 bylo americkým ministerstvem obrany zrušeno (Wamsley, 2021).

V současné době se tematika transgender osob objevuje v americkém veřejném prostoru především v souvislosti s účastí zejména transžen na sportovních akcích (Axelrod, 2023) a potom také s problematikou tranzice jako takové zejména u pubertálních a předpubertálních dětí. Na tomto místě je potřeba zdůraznit, že problematika účasti transsportovkyň v ženských sportovních kategoriích je velice složitá a komplexní, a i pro mezinárodní sportovní organizace a vědecké odborníky je obtížné zaujmout k ní jednoznačné stanovisko (Ghorayshi 2022). Pokud jde o účast transgender osob, kontroverze vyvolává především potenciální účast trans-žen (žen narozených v mužském těle) v ženských kategoriích určených původně pouze biologickým ženám na akcích pořádaných školami či univerzitami v USA. Velkou kritičkou účastí trans-žen v ženských kategoriích je například plavkyně Riley Gaines, která dřív soutěžila právě na univerzitní úrovni ve státě Tennessee a která ve svém státě volá po úplném zákazu transsportovkyň v ženských kategoriích (Fox News, 2023). Celá problematika se v dubnu tohoto roku nakonec dostala až na půdu americké Sněmovny reprezentantů, kde zákonodárci poměrem 219 ku 203 (v souladu se stranickou příslušností) schválili návrh zákona, který by transsportovkyním zakázal účast soutěžit v ženských kategoriích na celonárodní úrovni (Freking, 2023). Dá se nicméně očekávat, že návrh bude zamítnut v Senátu, kde

drží těsnou většinu demokratická strana (tamtéž). Demokratický prezident Joe Biden ve stejné době naopak navrhl zákon, který by školám napříč Spojenými státy zakazoval trans-sportovkyně z ženských kategorií napřímo vylučovat (Binkley, 2023). V současnosti platí zákaz startu trans-sportovkyň v ženských kategoriích na školních soutěžích v 16 státech USA (tamtéž).

Co se týče problematiky samotné tranzice neboli hormonální a úřední změny pohlaví u transgender osob, hlavním předmětem sporu takzvaná *gender-affirming care* (tedy taková lékařská péče, která bere genderovou dysforii v potaz a přistupuje k pacientům na základě pohlaví, se kterým se identifikují) (Axelrod, 2023) a s ní spojené například předepisování léků určených ke zpomalení či pozastavení hormonálních změn, které v lidském těle nastávají v období puberty. Zákaz předepisování těchto takzvaných *puberty blockers* a dalších procedur spadajících do *gender-affirming care* je jednou z hlavních snah konzervativních zákonodárců napříč Spojenými státy. Už v loňském roce, krátce po volbách v polovině mandátu Joea Bidena, schválili zákon tohoto stříhu zákonodarcí státu Tennessee (Thoreson, 2022). Dosud posledním státem, který schválil podobný zákon, se stalo Missouri, kde k jeho schválení došlo v květnu roku 2023. Missouri se tím připojilo ke dvanácti dalším státům, které přístup k *gender-affirming care* v tomto roce omezily (Smith, 2023).

Tématu se nevyhýbají ani dvě nejvýraznější tváře republikánské strany, guvernér Floridy Ron DeSantis a bývalý prezident – a s největší pravděpodobností budoucí prezidentský kandidát (Enten, 2023) – Donald Trump. DeSantis zákony omezující přístup k *gender-affirming care* prosazuje dlouhodobě (Axelrod, 2023, Colombini, 2023) a v březnu letošního roku vstoupila tamní verze zákona v platnost (Colombini, 2023). Trump se zase v rámci předvolební kampaně zasazoval tresty pro doktory poskytující péči nezletilým transgender osobám a volal po prosazení zákona, který by zakazoval poskytovat takovou péči ve všech padesáti státech USA (Axelrod, 2023). Nutno dodat, že se diskuze o transgender problematice neomezuje v americkém veřejném prostoru pouze na tato dvě témata. Poměrně velký ohlas, minimálně u konzervativních médií a politiků, vzbudil také incident z března roku 2023, kdy útočnice identifikující se jako trans-žena zabila při střelbě v křesťanské základní škole v Nashvillu šest lidí. Například v jednom ze svých segmentů na stanici Fox News označila – dnes již bývalá – nejvýraznější tvář stanice

Tucker Carlson transgender komunitu za „přirozeného nepřítele křesťanství.“ (Fox News, 2023).

2.4. VÝUKA NA AMERICKÝCH ŠKOLÁCH

Druhým výrazným tématem zasahujícím do veřejného diskurzu ve Spojených státech je problematika výuky na amerických školách, konkrétně pak vybraná témata, která budou ukázána níže a odlišné vize toho, jakým způsobem by měly být vyučovány. Tato problematika se částečně prolíná s tím, co už bylo zmíněno, protože jak bylo ukázáno výše, například spory ohledně startů trans-závodnic na sportovních akcích se do značné míry týkají školních a univerzitních soutěží. Oblast práv transgender osob je ovšem v kontextu výuky na amerických školách předmětem sporů a kontroverzí i v jiných ohledech. Organizace PEN America například ve své zprávě z roku 2023 došla ke zjištění, že na napříč americkými státy – z nichž nejvýrazněji zde byly zastoupeny Texas, Florida a Missouri, Utah a Jižní Karolína, tedy vše státy ovládané republikánskou stranou – došlo za první polovinu školního roku 2022-23 k nárůstu 28 % knižních titulů zakázaných ve školních knihovnách (PEN America, 2023). Takto ovlivněno bylo podle organizace téměř 900 titulů, přičemž více než čtvrtina (26 %) se týkala témat LGBTQ+ komunity, kam spadá právě i problematika genderu a genderové dysforie (tamtéž).

V té samé zprávě potom PEN America zmiňuje, že ještě více knih zakázaných ve školních knihovnách, konkrétně 30 %, se týká otázek rasových menšin, rasy jako takové a rasismu v Americe (tamtéž). Právě rasové otázky jsou dalším, možná ještě vyhocenějším tématem, v rámci debat ohledně školní výuky. Velké kontroverze způsobuje především takzvaná *Critical Race Theory* (CRT), v češtině známá pod výrazem kritická rasová teorie. CRT je teorie, která se v akademickém prostoru objevila už na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let minulého století, ale větší mainstreamové pozornosti se jí dostává až v posledních letech. Za duchovního otce CRT je považován bývalý harvardský profesor Derrick Bell (Morgan, 2022) a byla namířena proti pozitivistickému a liberalistickému přístupu k otázce občanských práv (Ladson-Billings, 1998). Jakožto teorie akcentující zkušenosti prožívané rasovými menšinami a mezirasovou dynamiku pracuje CRT s pojmy jako intersekcionalita (Ledesma a Calderón, 2015), tedy analytickým rámcem sloužícím k lepšímu porozumění mocenských vztahů a diskriminací mezi různými skupinami lidí a jak se tyto neviditelné mocenské vazby podílejí na utváření nerovností ve společnosti. Dalším termínem, se kterým CRT implicitně pracuje a který

souvisí s termínem předchozím, je pojem *systemic racism* (Morgan, 2022) česky systémový rasismus, což je pojem zastávající tezi, že rasová diskriminace je přirozeně přítomná v legislativě a institucích zejména západních států a v principu, jakým fungují.

Právě proti CRT a její přítomnosti ve výuce na amerických základních a středních školách (tzv. *K-12 education*, zhruba do 18 let věku dítěte) míří velká část kritiky, a i konkrétních politických rozhodnutí především ze strany konzervativních politiků napříč Spojenými státy. Velká část této kritiky vychází z názoru, že CRT vyučovaná na školách vštěpuje dětem pocit provinění či studu na základě jejich rasy (Alfonseca, 2023). Texaský zákonodárce Steve Toth například v rozhovoru pro ABC News prohlásil, že „*bychom neměli [naše děti] učit, že jedna rasa je nadřazená jiné...neměli bychom učit, že jedna rasa je podřadnější než jiná...*“* (tamtéž). Kritici postojů těchto konzervativních politiků ovšem upozorňují, že se z jejich strany může jednat pouze o zástupný termín pro snahy o omezování takových názorů, s nimiž nesouhlasí. Jedna z průkopnic adaptace CRT ve vzdělávání Gloria Ladson-Billings například v podcastu Harvard Graduate School of Education například vyjádřila názor, že „*...občas to vypadá, jako že když něco nenávidím, musí to být Critical Race Theory. Může to být cokoli v rámci jakékoliv diskuze o diverzitě a rovnosti. Rozšířilo se to i na LGBTQA záležitosti*“* (Anderson, 2022).

Snahy o omezování výuky CRT či témat spojených s problematikou LGBT+ komunity započaly v roce 2020 výkonným nařízením tehdejšího prezidenta Donalda Trumpa namířenému proti „rasovým a sexuálním stereotypům“ (Federal Register, 2020), který měl za cíl postavit mimo zákon federální agentury a kontraktory školící o rasových problematikách na pracovištích a jiných veřejných místech. Krátce na to následovala vlna opatření snažící se CRT a LGBT+ tematiku na základních a středních legislativně regulovat v jednotlivých státech. Pravděpodobně největší pozornost získala v tomto ohledu opět Florida a její guvernér Ron DeSantis, který v březnu roku 2022 podepsal zákon mediálně známý pod názvem „*Don't Say Gay*.“ Tento zákon (oficiálně pojmenovaný „*Parents Rights in Education*“) nařizoval učitelům a třetím stranám na veřejných školách přizpůsobovat výuku o sexuálních menšinách a sexuální identitě věku dětí, s tím že do zhruba devíti let věku (*3th grade*) nesmí být tato témata zmiňována vůbec (Diaz, 2022). Ačkoliv Trumpův nástupce Joe Biden výkonné opatření svého předchůdce

* Přeloženo autorem

* Přeloženo autorem

zrušil (Federal Register, 2021), floridský zákon zůstal nezměněn a k únoru 2023 došlo k nějaké formě zákazu výuky CRT a témat sexuálních menšin v 16 státech USA (Alfonessa, 2023). Tyto zákazy se ve většině případů týkají toho, že učitelé nesmí ve výuce naznačovat, že Spojené státy jsou rasistická země nebo vyzdvihovat jednu rasu či gender (Meckler a Natanson, 2022). Obě tato témata jsou zároveň silně přítomná v politických kampaních zejména republikánských politiků (Axelrod, 2023).

3. MEDIÁLNÍ SYSTÉM V USA A PROFILY VYBRANÝCH MÉDIÍ

3.1. POSTAVENÍ MÉDIÍ V DEMOKRATICKÝCH SPOLEČNOSTECH

Modely fungování médií v demokratických společnostech

Pro ucelenější náhled na problematiku přítomnosti kulturně polarizujících narativů v mainstreamových médiích ve Spojených státech je potřeba podívat se alespoň stručně na problematiku postavení médií v současných demokratických společnostech. Daniel C. Hallin a Paolo Mancini (2004) ve své klíčové publikaci *Comparing Media Systems: Three Models of Media and Politics* definují tři hlavní modely fungování médií v demokratických společnostech. Prvním je takzvaný **středomořský** (či polarizovaně pluralitní) model typický zejména pro státy jižní Evropy (Itálie, Portugalsko, Řecko, Španělsko) a do určité míry Francii. Tento model je typický tím, že se v něm liberalismus a demokratické instituce vyvíjely později než v západní Evropě a Severní Americe. Důsledkem toho je i například širší politické spektrum a akcentovanější rozdíly mezi politickými stranami (s. 89). Z důvodu dlouhodobějšího působení nedemokratických režimů a omezenějšího komerčního vývoje jsou média včetně veřejnoprávních v jihoevropských zemích často vysoce názorově polarizovaná a mají často úzké vazby na jednotlivé politiky (s. 98).

Druhým modelem je **demokraticko-korporativistický** model, který se vyvinul ve střední a severní Evropě. Hallin a Mancini do tohoto výčtu zemí neuvádějí země bývalého východního bloku nacházející se ve střední Evropě jako Polsko či Českou republiku, ale pouze skandinávské země za severní Evropu a země spadající do německé jazykové sféry vlivu ve střední Evropě (Německo, Nizozemsko, Rakousko a Švýcarsko). Vývoj v těchto zemích byl podmíněn především vzájemně provázanou politickou a kulturní historií a vzájemnou „výměnou“ kulturních a politických modelů (s. 143). Média v tomto modelu se od počátku vykazovala vysokou mírou politizace, ale na rozdíl od středomořského pohledu také žurnalistické profesionalizace a profesní autonomie (s. 145). Zároveň se zde vyvíjel politický a sociální liberalismus stejně jako silná role sociálního státu. U postavení médií se projevila přítomností dotací a státních podpor novinářské činnosti, silnější regulací médií a silnou pozicí veřejnoprávních médií (s. 161).

Třetím a pro kontext této práce nejdůležitějším modelem je severoatlantický nebo také **liberální** model. Tento model je také často označován jako anglo-americký, protože jej

nalezneme především ve Velké Británii a (v čistší podobě) Spojených státech. Vyskytuje se ovšem i v Kanadě a Irsku, které geografickou polohou, jazykem a kulturou také spadají do anglo-amerického prostoru. Jak ovšem Hallin s Mancinim podotýkají (s. 198), v jednotlivých zemích se dají najít zásadní odlišnosti v tom, jakým způsobem byl systém adoptován. Mezi obecné prvky liberálního modelu patří brzký rozvoj komerčních médií vlastněných soukromými osobami a nízká míra regulace ze strany státu. Díky této okolnosti pak získaly komerční média naprosto dominantní postavení na mediálním trhu a zcela zastínily ostatní druhy médií (s. 198-199). Ve všech zmíněných zemích byla také žurnalistika do vysoké míry profesionalizovaná a panovaly zde tendence nedávat najevo politické afiliace a podávat objektivní informace. Jak ovšem autoři podotýkají, pouze okolnost, že média v těchto zemích nedávají najevo svou politickou orientaci, neznamená, že žádnou nemají (s. 210). Rozdíly nalezneme potom například v pozici veřejnoprávních médií, které hrály významnou roli při utváření mediálního prostoru ve Velké Británii a Irsku, zatímco v USA byly (a dosud jsou) zcela marginální (s. 199).

Je ovšem potřeba upozornit na fakt, že klasifikace vznikla téměř před dvaceti lety a že Hallin s Mancinim od té doby své poznatky aktualizovali. V jednom ze svých nedávnějších článků (Hallin a Mancini, 2017) tak například uznali poznatky svých kolegů, že na mediálním poli dochází v rámci modelů ke konvergenci směrem k liberálnímu modelu, především pak k jeho americké verzi. I tak ovšem zůstávají mezi mediálními systémy v jednotlivých zemích často značné rozdíly. Na této konvergenci mají asi největší podíl zvyšující se komercializace a senzacionalizace médií, ale také prostupující digitalizace, která stírá rozdíly mezi jednotlivými typy médií, ale také časové a prostorové bariéry (Pešková, 2020).

Funkce médií v demokratických společnostech

Britský mediální teoretik Denis McQuail ve své knize *Úvod do teorie masové komunikace* (2007, citováno v Janouchová, 2016) definoval pět hlavních funkcí fungování médií v demokratických společnostech:

- **Informování**
 - poskytování informací o a podmínkách událostech ve společnosti a ve světě
 - naznačování mocenských vztahů

- Podpora inovací a pokroku, usnadňování adaptace
- **Korelace**
 - vysvětlování, komentování a vykládání významů událostí a informací
 - socializace
 - vytváření konsenzu
 - nastolování posloupnosti priorit a signalizace relativního statusu
 - koordinace izolovaných činností
 - poskytování podpory autoritám
- **Kontinuita**
 - přenášení dominantní kultury a objevování subkultur a nových trendů v kulturním vývoji
 - prosazování a udržování všeobecné přijatelnosti hodnot
- **Zábava**
 - zdroj zábavy a rozptýlení, prostředek k uvolnění
 - oslabování sociálního napětí
- **Získávání**
 - agitování pro společenské cíle ve sféře politiky, ekonomiky, války či práce

3.2. SVOBODA MÉDIÍ VE SVĚTĚ A V USA

Dalším důležitým bodem je svoboda médií v současném světě. Organizace Reportéři bez hranic (RSF) ve své zprávě pro rok 2023 zmiňuje jako jeden ze dvou hlavních trendů současného vývoje globální novinářské scény velkou volatilitu a „...*bezprecedentní změny... Tato nestabilita je výsledkem zvýšené agresivity vládních orgánů v mnoha zemích a rostoucího nepřátelství vůči novinářům na sociálních sítích i ve skutečném světě.*“* (RSF, 2023). Druhým významným trendem je stále se zvyšující výskyt dezinformací v mediálním prostoru, který se mezitím vyvinul v něco, co RSF označují za *fake content industry* (tamtéž). Podle RSF byli ve 118 ze 180 sledovaných zemích zapojeni do šíření falešných či zavádějících informací významní političtí aktéři. Tento trend navíc ještě umocnil rychlý rozvoj umělé inteligence umožňující vytvářet nepravdivý

* Přeloženo autorem

obsah ještě snadněji než dřív nebo události jako válka na Ukrajině, která ještě zvýšila už tak vysoký výskyt politické propagandy v Rusku (tamtéž). Všechny tyto fenomény společně například s kontroverzními rozhodnutími Elona Muska (RSF, 2022) smazat profily některým novinářům poté, co koupil sociální síť Twitter, představují zásadní ohrožení pro svobodu médií ve světě, protože vytvářejí velice nepříznivé podmínky pro to, aby mohli novináři bezpečně vykonávat svou práci.

Pokud jde o svobodu tisku ve Spojených státech, RSF svůj report otevírá tím, že „*po strmém nárůstu v roce 2020 zásahy do svobody tisku ve Spojených státech výrazně poklesly, ale významné strukturální překážky ke svobodě tisku v zemi považované kdysi za lídra ve svobodě slova přetrvávají*“* (RSF 2023). Zpráva pokračuje tím, že ačkoliv vláda nijak nezasahuje do činnosti mainstreamových médií, většina populárních kanálů se soustřeďuje v rukou několika málo bohatých majitelů a role regionálních médií za posledních několik let výrazně poklesla (tamtéž). Obojí může být zčásti zapříčiněno ekonomickými potížemi, se kterými se média v zemi potýkají, zejména v posledních letech v ekonomické nejistotě způsobené pandemií COVIDU-19 a ztenčujícími se příjmy z inzerce (tamtéž).

3.3. MEDIÁLNÍ SYSTÉM V USA

Historický vývoj

Jak uvedli Hallin a Mancini (2004), USA jsou zřejmě nejvýraznějším příkladem liberálního modelu fungování médií. V něm převažují masová komerční média vykazující se vysokou mírou profesionalizace a informační neutralitou jednotlivých médií. Zpočátku byly novinářské praktiky a legislativní rámec na americkém území obdobné jako ve velké Británii, změny ovšem přišly po vítězné válce za nezávislost, kdy se Spojené státy posunuly směrem k větší svobodě tisku (s. 201). Už v koloniálním období se americké kolonie dostaly do sporu s Londýnem ohledně kolkovací povinnosti, kterou Velká Británie rozšířila na území amerických kolonií a tato povinnost byla ze strany amerických autorit zrušena ještě před vyhlášením nezávislosti (tamtéž). Svoboda

* Přeloženo autorem

tisku byla poté zakotvena přímo v ústavě Spojených států amerických, a to hned jejím prvním dodatkem.

Jak už bylo řečeno, USA představují pravděpodobně nejvýraznějšího zástupce liberálního mediálního modelu, ve kterém dominují komerční média. K jejich rozvoji docházelo od třicátých let 19. století s nástupem takzvaného *penny press*. *Penny press* se objevil jako levná alternativa (odtud pramení i název) ke standardním deníkům odebíraným především střední třídou. *Penny press* se naproti tomu zaměřoval především na pracující třídu a jejich rostoucí poptávku po informacích. Tyto tituly sice nenabízely přílišnou novinářskou kvalitu, jelikož se zaměřovaly především na senzacechtivou bulvární tvorbu, ale přinesly zásadní změnu v tom, jak byly noviny vydávány a distribuovány (Friedman, 2005). Ke skutečně masovému rozvoji komerčního tisku související s rozvojem industriálního kapitalismu ovšem došlo až ve druhé polovině 19. století. V té době byli například lidé jako Joseph Pulitzer byli svými tituly schopní přilákat skutečně masové publikum napříč sociálními třídami a novinová vydavatelství patřila k největším výrobním společnostem ve Spojených státech (Hallin a Mancini, 2004, s. 201-202).

Na přelomu 19. a 20. století se potom začal prosazovat koncept nezávislé žurnalistiky, což v praxi znamenalo, že velké noviny se oprostily od vlivu politických stran (což ne vždy znamenalo, že zastávaly nestrannické pozice) a nebyly na ně přímo navázané (tamtéž). Ačkoliv byl vliv politických stran stále značný, v průběhu prvních dekád 20. století postupně oslaboval a zároveň s tím naopak stoupala masovost amerického tisku. Ve dvacátých letech minulého století už se k tisku dostal „prakticky každý bílý muž bez ohledu na majetek“ (s. 202). V tomto období se také na scéně objevili mediální magnáti jako William Randolph Hearst, kteří i přes oslabující vliv politických stran propojovali žurnalistiku s politickými ambicemi. Zároveň také docházelo k vytlačování nekomerčních typů médií jako byly například odborové či etnické tituly, které buď zanikly, nebo se musely přeorientovat na komerční model (s. 206). Naopak regionální tituly byly v mediálním systému Spojených států historicky velice silné a těšily se dominantnímu postavení, což bylo patrně zapříčiněno samotnou rozlohou země, která až do nástupu televize neumožňovala rychlý a snadný přenos dat mezi regiony (tamtéž).

Současnost

I v současnosti platí, že mediální systém USA je do velké míry komercializovaný a ovládaný soukromými společnostmi, přičemž veřejnoprávní sektor je do značné míry upozaděný. Dlouho také platilo, že se americká média vyznačovala velkou mírou interního pluralismu, tedy že se v rámci jedné redakce vyskytovaly různé názorové proudy. Tento trend se ovšem změnil s nástupem televizní stanice Fox News (Strömbäck a Dimitrova, 2006), kterou uvedl v roce 1996 na americký trh australský mediální magnát Rupert Murdoch, aby cílil na konzervativní obecnost. To nebyl jediný otřes, který do té doby poměrně stabilní mediální systém ve Spojených státech potkal. Postavení tradičních médií bylo do značné míry poznamenáno ekonomickými potížemi z první dekády 21. století, které donutily řadu redakcí početně omezit své stavy (PEW, 2009), stejně jako nástup technologických společností jako Google a Facebook v té samé době. Dalším velkým otřesem byly i politické změny, které se projeví ze všeho nejvíce v roce 2016 zvolením Donalda Trumpa prezidentem USA. V souvislosti s prezidentskými volbami 2016 se v americkém mediálním prostoru začalo mluvit o dezinformacích a potenciálním ruském vměšování se do americké veřejné debaty prostřednictvím jejich šíření, a to zejména v souvislosti se sociálními sítěmi a internetovými médii (Hallin, bez data). V důsledku těchto voleb také většina mainstreamových médií, zejména pokud jde o tisk a kabelové televizní stanice, začala zaujímat vyhraněnější stranické pozice (tamtéž).

Výše zmíněné fenomény také nadále přetrvávají. Ekonomické potíže postihují zejména tištěné noviny v zemi od roku 2008 prakticky neustále, ale týkají se i velkých redakcí, které přesunuly většinu svých aktivit na internet. V nedávné době se k nim připojily i velké technologické společnosti, které byly také nuceny snižovat stavy (PEW, 2020, Thompson, 2023). To vyústilo v jev známý i v českém prostředí, a sice že některá média byla skoupena bohatými podnikateli, kteří mají prostředky na to, aby je udrželi při životě, jako k tomu došlo například v případě deníku *The Washington Post*, který koupil zakladatel přepravní společnosti Amazon a jeden z nejbohatších lidí světa Jeff Bezos (Hallin, bez data). Prakticky všechna mainstreamová média pak musela přesunout v důsledku digitalizace své služby na internet.

Také šíření falešných zpráv a dezinformací představuje i nadále problém nejen pro americkou novinářinu. V roce 2022 například think tank PEW Research Center ve výzkumu mezi americkými novináři, že naprostá většina (94 %) jich považuje šíření *fake*

news za výrazný problém, jemuž Amerika v současnosti čelí, a zhruba třetina z nich (31 %) se s nimi při své práci pravidelně střetává (Gottfried a kol., 2022). Stejně tak vnímá většina (67 %) negativně vzestup sociálních sítí. PEW ve své zprávě uvádí, že novináři tyto platformy vnímají jako užitečné pro svou práci, ale že velká část z nich skrze ně čelila výhrůžkám či jiným formám napadání (tamtéž). Pokračuje i trend stranické polarizace amerických médií. V jiné zprávě z roku 2020 například PEW upozorňuje na to, že mezi třiceti různými zpravodajskými zdroji panují velké rozdíly mezi demokratickými a republikánskými voliči ohledně toho, do jaké míry těmto zdrojům důvěřují. Zpráva upozorňuje na to, že zatímco demokratičtí voliči spíše důvěřují dvaadvaceti z těchto zdrojů, kam spadá i většina mainstreamových médií, republikáni pouze osmi (Jurkowitz a kol., 2020).

Pokud jde o platformy, ke kterým se americké publikum nejčastěji uchyluje, data z roku 2016 ukazují, že nadpoloviční většina (57 %) čerpá informace především z televize. Následují online média (38 %), rádio (25 %) a tištěná média (20 %). Co se týče příjmů z inzerce, nejdělečnějšími jsou v tomto ohledu digitální média, která představují 38 % podíl na těchto tržbách (Hallin, bez data).

3.4. PROFILY VYBRANÝCH MÉDIÍ

2. Fox News

Podle časopisu Forbes byla v lednu 2023 Fox News už třináctým měsícem po sobě nejsledovanější televizní stanicí ve Spojených státech, přičemž ji v hlavním sledovacím čase sledovaly téměř dva miliony lidí, což byl takřka dvojnásobek oproti druhé MSNBC (Joyella, 2023). Fox News na špici nejsledovanějších amerických médií figuruje dlouhodobě, v polovině roku 2020 byla situace podobná a stanice také vládla žebříčkům sledovanosti (Šimek, 2020). Založena byla v říjnu roku 1996 australským mediálním magnátem Rupertem Murdochem, aby vyšla vstříc poptávce po konzervativně laděném zpravodajství. S tímto vývojem byla hned od počátku spjatá postava bývalého mediálního konzultanta republikánské strany Rogera Ailese. Ailes byl Murdochem rekrutován, aby právě aby tuto vizi naplnil a ve stanici figuroval na postu generálního ředitele od jejího založení až do roku 2016, kdy byl bývalou televizní moderátorkou obviněn ze sexuálního obtěžování a nucen odstoupit (Haberman, 2017, Šimek, 2020). V současnosti zastává

pozici generální ředitelky Fox News Media Suzanne Scott, která pozici zastává od roku 2018 (Fox Corporation, bez data). Televizní stanice je potom s mnoha dalšími platformami vlastněná společností Fox Corporation založenou již zmíněným Rupertem Murdochem, v jejímž čele nyní jako generální ředitel stojí jeho nejstarší syn Lachlan (tamtéž). S ohledem na vysoký věk jeho otce se o něm spekuluje jako o pravděpodobném dědicovi celého mediálního impéria, pod nějž Fox News spadá. Tento proces však bude pravděpodobně provázen konflikty s jeho sourozenci (Sherman, 2023).

Až do dubna 2023 byl nejvýraznější tváří stanice komentátor Tucker Carlson, který na Fox News moderoval pořad *Tucker Carlson Tonight*. V něm se Carlson vyjadřoval k aktuálním politickým a společenským tématům, přičemž u toho používal záměrně emocionální a polarizující rétoriku, jako tomu bylo například během pandemie COVIDU-19, kdy se uchyloval k přirovnáním a metaforám s nacistickým Německem ohledně domnělého přístupu k nenaočkovaným občanům (Krajčovičová, 2022), či v rámci jeho snah o delegitimizaci hnutí Black Lives Matter (BBC, 2023). Během své kariéry čelil také obviněním z rasismu a sexismu (tamtéž). V dubnu 2023 s ním ovšem stanice nečekaně rozbázala spolupráci, přičemž není zcela jasné, jaké důvody k tomu jeho nadřízené vedly. Jako jedna z možných se jeví varianta Carlsonovy role, kterou hrál ve sporu Fox News se společností Dominion Voting Systems (Farhi a Ellison, 2023), která stanici zažalovala za poškození dobrého jména v souvislosti s prezidentskými volbami roku 2020. Spor nakonec skončil mimosoudním vyrovnáním, kdy stanice zaplatila společnosti vyrábějící zařízení na sčítání hlasů při volbách bezmála 800 milionů dolarů jako odškodné.

Vedle Carlsona, který už na stanici nepůsobí, patří k dalším jejím výrazným tvářím například Sean Hannity, vyskytující se na jejích obrazovkách už od jejího založení v roce 1996, či Laura Ingraham. Hannity je v současnosti nejdéle působícím moderátorem pořadu vysílaného v hlavním vysílacím čase v historii kabelových televizí (Fox News, bez data) na stanici Fox News moderuje pořad *Hannity* vysílaný v podobném formátu jako *Tucker Carlson Tonight*. Ve svých vystoupeních často obhájí bývalého prezidenta Donalda Trumpa a tvrdí se o něm, že má Trumpovi politicky i osobně velice blízko (Abadi, 2018). Byl to ostatně právě on, kdo s Trumpem vedl jeho první velké interview na stanici od prohraných voleb v roce 2020 (Fox News, 2023). Podobně názorově profilovaná je i Ingraham, která moderuje pořad *The Ingraham Angle*. V jednom ze svých

nedávných vystoupení se otevřeně zastávala Donalda Trumpa jako „nejdůvěryhodnějšího“ kandidáta pro prezidentské volby v roce 2024 (Fox News, 2023).

S ohledem na výše zmíněné informace je zřejmé, že Fox News se na politickém a názorovém spektru nachází vpravo a svou zpravodajskou a publicistickou činností podporuje zejména republikánskou stranu. To se ostatně ukázalo i na konci roku 2021, kdy ze stanice do konkurenční CNN odešel moderátor Chris Wallace, který byl do té doby považován za jednoho z mála novinářů, který svůj pořad vedl víceméně vyváženě, zval si do studia i demokratické politiky a oběma stranám kladl podobně náročné otázky (Bump, 2021). Pro-republikánské tendence pozorovala u Fox News už studie z roku 2008 porovnávající právě přítomnost stranických preferencí v amerických médiích. Studie došla k výsledkům, že Fox je v souladu se stereotypy náchylnější podávat příznivější informace o tehdejší republikánské prezidentovi Georgi Bushovi než o Billu Clintonovi (Groeling, 2008). K podobným výsledkům dospěla ještě o rok dříve jiná studie, která dospěla k závěru, že vysílání Fox News mobilizuje republikánské voliče, a i u nerozhodnutých voličů dokáže část z nich přesvědčit, aby volili republikánskou stranu (DellaVigna a Kaplan, 2007). Jak docházelo s postupem lidem k silnější stranické profilaci v rámci jednotlivých amerických médií, vybudovala si Fox News jako hlavní ryze konzervativní zdroj informací mezi konzervativními voliči výsadní postavení (French, 2023).

Grafika 1: Znázornění názorové předpojatosti jednotlivých amerických médií. Fox News zvýrazněno na pravé straně spektra. Zdroj: allsides.com

3. CNN

CNN se v lednu 2023 podle stejného žebříčku časopisu Forbes nacházela na třetím místě sledovanosti ve Spojených státech, přičemž za vedoucí Fox News co do počtu sledujících značně zaostávala. V hlavním vysílacím čase CNN sleduje v průměru zhruba šest set třicet tisíc lidí, což je méně než třetina diváků Fox News a o plných čtyři sta tisíc méně než druhá MSNBC (Joyella, 2023). CNN byla založena 1. června 1980 podnikatelem Tedem Turnerem. Jeho společnost Turner Broadcasting System stanici vlastnila až do roku 1996, kdy se spojila se společností Time Warner vlastněnou největším světovým poskytovatelem telefonních služeb, společností AT&T (Šimek, 2020). Tento telefonní operátor pak stanici vlastnil skrze její mateřskou společnost Warner Media, a to až do roku 2022, kdy byla dokončena fúze s televizním konglomerátem Discovery, čímž vznikla společnost Warner Bros. Discovery (CNBC, 2022).

Stanice provozuje devět televizních kanálů, dvě rádiová vysílání, webové stránky CNN Digital Network a službu CNN Newsource. Zároveň byla také první televizní stanicí v zemi nabízející čtyřadvacetihodinové vysílání (CNN, 2020). Mezi významné milníky její historie patří především její živá vysílání z války v Perském zálivu a přímé přenosy prezidentských debat hned od prvních let její existence. V roce 1989 byla jednou z mála mediálních platform, které se podařilo zachytit ikonický záběr muže na pekingském náměstí Nebeského klidu, jak se během protikomunistických protestů svým tělem snaží zabránit v průjezdu tanku (tamtéž). K dalším významným momentům patří například i záběry z havárie raketoplánu Challenger v roce 1986 či vstupy ze soudního procesu s bývalou hvězdou NFL (National Football League), O. J. Simpsonem. V souladu s touto tradicí stanice například intenzivně reportuje o válce na Ukrajině vypuknuvší v únoru roku 2022, a to včetně vstupů mnoha reportérů přímo z Ukrajiny, což pro stanici představovalo jakýsi „návrat ke kořenům“ jejich novinářské práce (Pompeo, 2022).

Pokud jde o názorovou profilaci, má CNN dlouhodobě pověst spíše liberálního média. S tímto předpokladem pracovala i studie z roku 2014 (Stroud a kol, 2014), která zkoumala vnímání názorové zaujatosti u jednotlivých médií u skupin liberálních a konzervativních diváků. S premisou CNN jakožto liberálního média pracoval i výzkumník z Michigan State University Perry Parks (2021), který se pro změnu zaměřoval na její deklarovanou „ideologii objektivity“ v rámci programů určených pro děti. Na liberální, respektive středolevé straně spektra se CNN nachází i v měření (Allsides, 2021, Interactive Media

Bias Chart, 2023, Media Bias Fact Check, 2023) názorové zaujatosti jednotlivých amerických médií na platformách třetích stran.

V souvislosti se spojením se společností Discovery vzbudil u některých novinářů obavy (Kafka, 2022, Wells-Onyioha, 2022, Reich, 2022) vstup konzervativního miliardáře a člena republikánské strany Johna Maloneho do vlastnických struktur CNN a změny ve vysílání, za kterými podle některých z nich (Reich, 2022, Wells-Onyioha, 2022) stál právě on. Konkrétně se mělo jednat o odchod moderátora Briana Staltera iniciovaný generálním ředitelem Davidem Zaslavem. K tomuto rozhodnutí ho měl podle názoru některých liberálních novinářů (Kafka, 2022, Wells-Onyioha, 2022) přesvědčit právě Malone. Ten zároveň v interview z roku 2021 přiznal, že podle jeho názoru je jeho představě fungování médií například zpravodajství Fox News (CNBC, 2021). Empirická data k tomu, jestli se díky této změně ve vlastnických strukturách posunula CNN více do středu či dokonce na pravou stranu názorového a stranického spektra však zatím chybí.

Víc však mohou v tomto směru napovědět změny ve vedení stanice, ke kterým v nedávné době docházelo. K sedmému červnu 2023 skončil na pozici generálního ředitele jedenapadesátiletý Christ Licht, který se přitom funkce ujal pouze o rok dříve (Alberta, 2023). Licht pod svým vedením sliboval „reset“ vztahů s republikánskými voliči (Pompeo, 2022, Alberta, 2023) a snažil se distancovat od politiky předchozího vedení stanice, které mělo velice napjaté vztahy s bývalým prezidentem Donaldem Trumpem. Proslýchalo se přitom, že k této změně kurzu byl Licht nabádán generálním ředitelem Warner Bros. Discovery Davidem Zaslavem (Alberta, 2023, Arkin, 2023). V rámci této politik uspořádala CNN například v květnu 2023 více než hodinovou debatu (*town hall**) s Donaldem Trumpem za přítomnosti obecnstva v New Hampshiru. Pořad skončil pro CNN fiaskem (Alberta, 2023, Arkin 2023, Gerber, 2023) a pouze tak dovršil trend klesající oblíbenosti CNN (Bauder, 2023) jejích pořadů v hlavním vysílacím čase. V důsledku tohoto trendu a ztráty důvěryhodnosti mezi pracovníky jeho vlastní redakce (Alberta, 2023), byl Licht nakonec nucen na pozici generálního ředitele skončit. Zaslav po jeho odchodu prohlásil, že CNN bude prozatím řízena dočasným vedením (Arkin, 2023).

* Označení pro setkání a debatování amerických politiků s jejich voliči. Často využívané zejména na lokální úrovni a pořádané na radnicích jednotlivých měst, odkud vyplývá i název.

Grafika 2: Znárodnění názorové předpojatosti jednotlivých amerických médií. CNN zvýrazněno na středolevé straně spektra. Zdroj: allsides.com

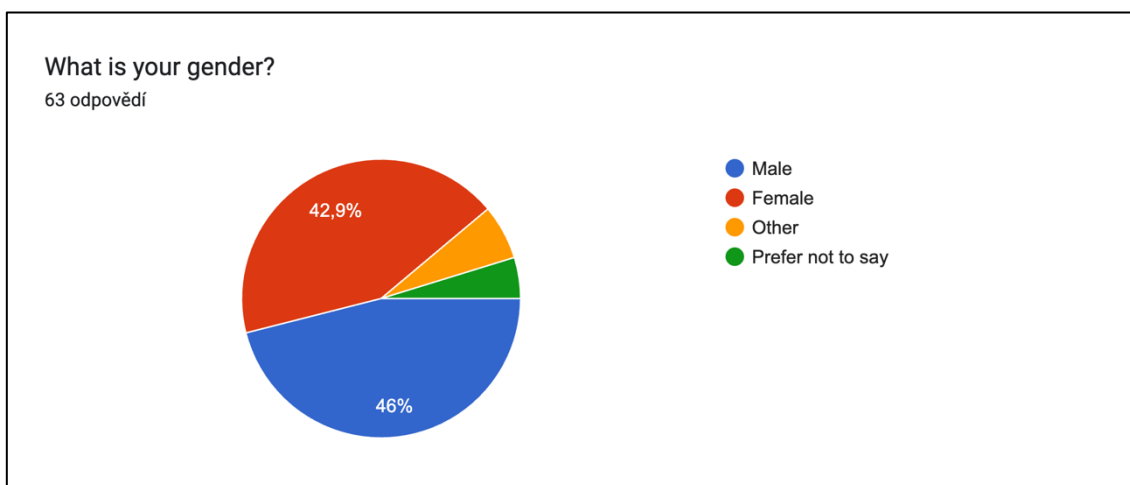
4. ANALÝZA A VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ

4.1. STRUKTURA DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ

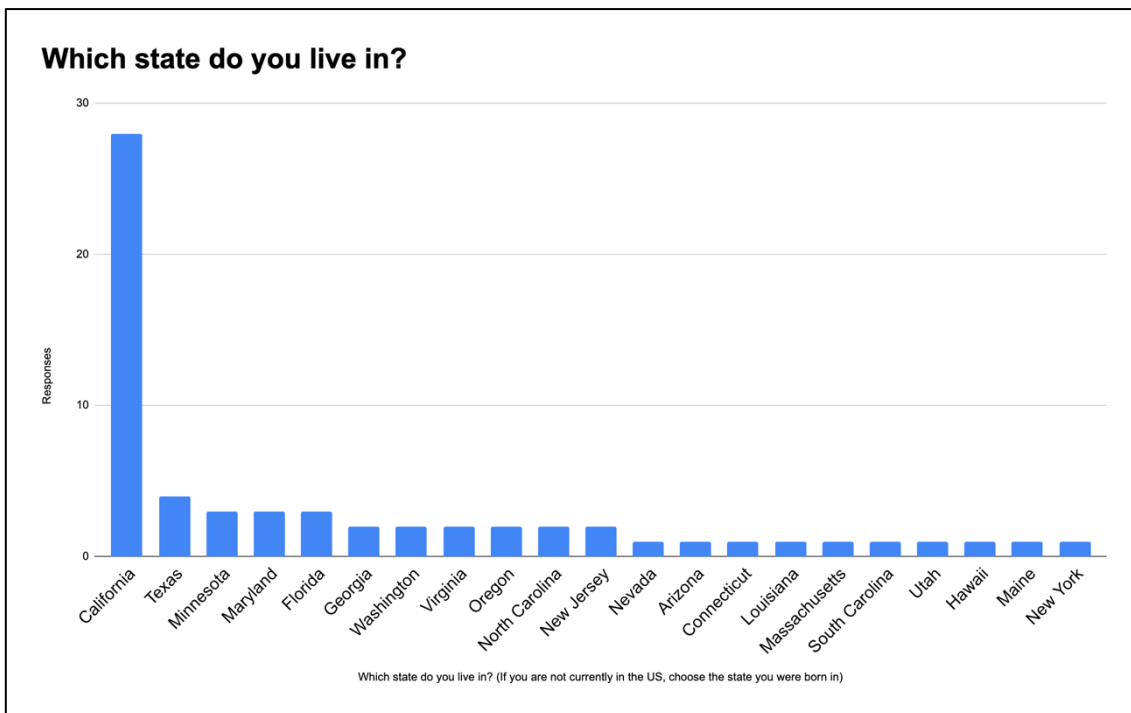
V úvodní části bylo řečeno, že sběr dat pro účely této práce probíhal za pomoci dotazníkového šetření, přičemž respondenty byli občané Spojených států amerických. Sběr dat probíhal mezi květnem a červnem 2023. Dotazníkové šetření mělo za cíl porovnat, jakým způsobem se k vybraným tématům *culture wars* přítomných v současnosti v americkém prostoru staví jednotliví respondenti v závislosti na jejich názorové profilaci a médiu, které jim téma svou optikou zprostředkovává. Cílem šetření bylo získat zhruba stovku respondentů pocházejících z USA.

Za tímto účelem bylo dotazníkové šetření rozděleno na čtyři části:

- 1) První část byla určena ke sběru demografických údajů respondentů. Vzhledem k tomu, že cílem šetření byla pokud možno co největší demografická a názorová diference respondentů, byla snaha o vymezení co největšího počtu kategorií související s demografickými a názorovými rozdíly. Respondenti tak měli poskytnout kromě základní údajů jako pohlaví/gender, věk či rasový původ i další údaje jako náboženství, stát, z něž v rámci USA pochází a velikost místa jejich bydliště. S ohledem na to, že se především v této části během sběru dat vyskytly demografické či názorové výchyly, bude jí věnována bližší pozornost v následující části práce.

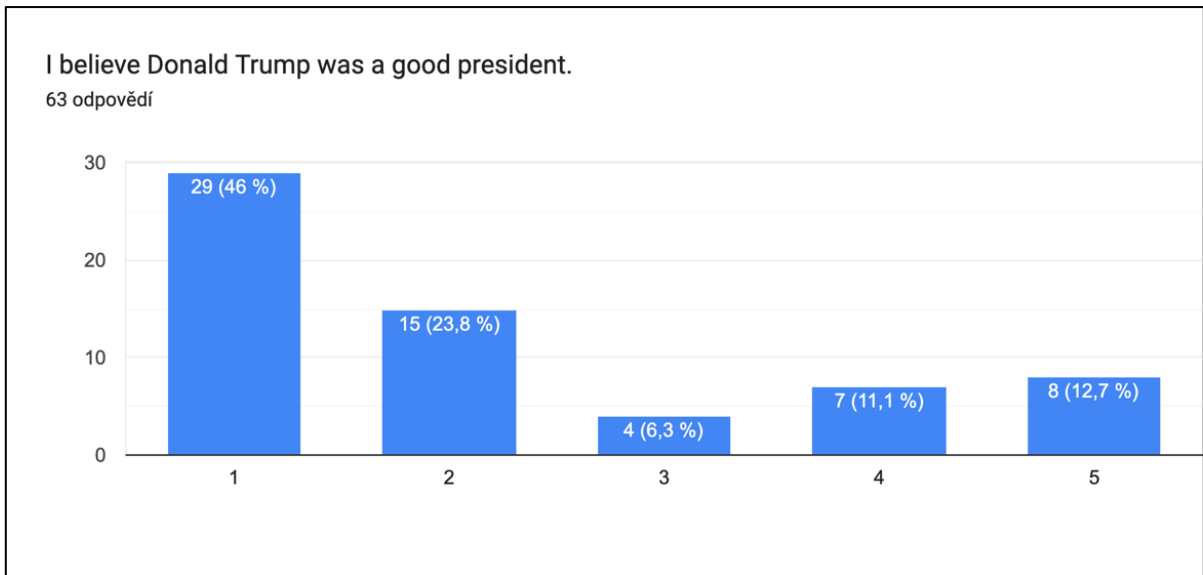

Graf 5: Pohlaví/gender respondentů. Zdroj: Google forms

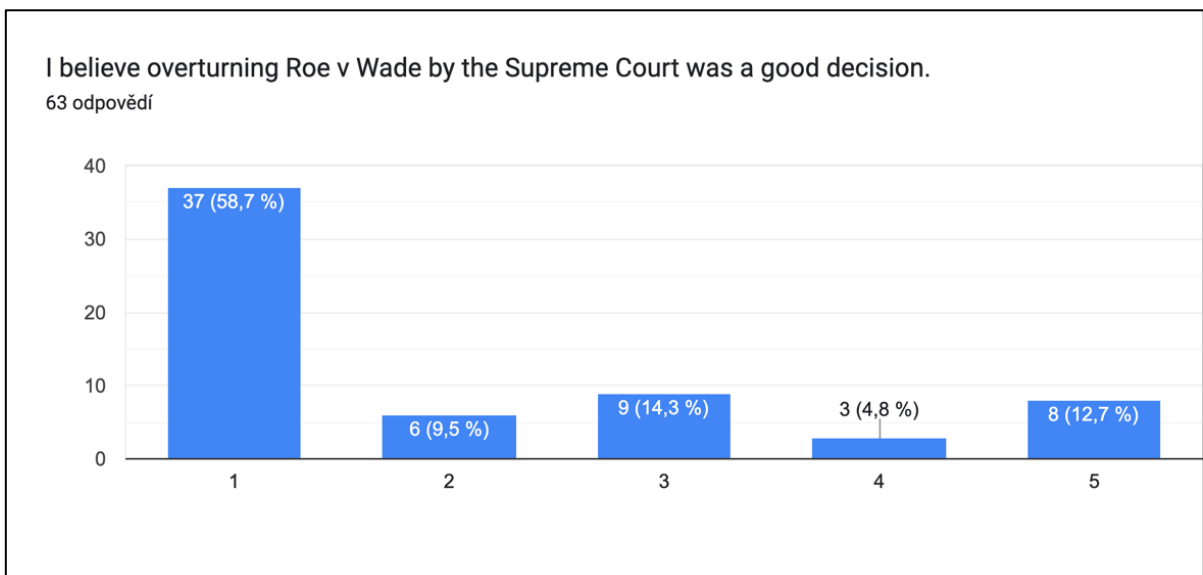

Graf 6: Státy USA, z nichž pocházejí jednotliví respondenti. Zdroj: Google sheets (upravený graf)

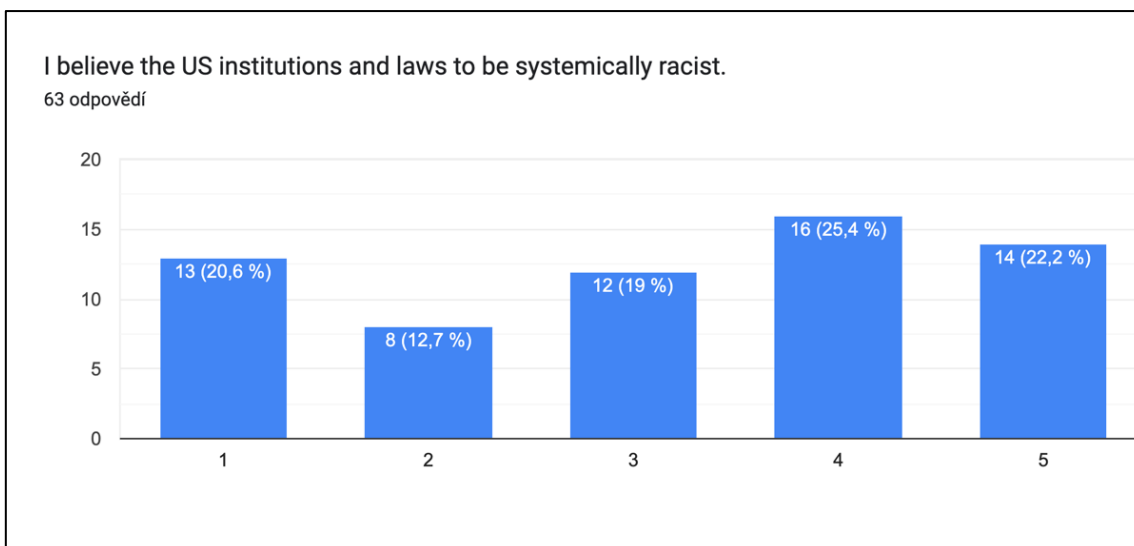
- 2) Ve druhé části dotazníku nazvané **Opinion profile** byli respondenti konfrontováni se sérií ohledně různých politických či společenských témat relevantních pro současný veřejný americký diskurz a měli vyjádřit míru svého souhlasu s každým tvrzením. Všechna tvrzení měla polarizační potenciál a jejich cílem bylo podchytit komplexnější názorovou profilaci jednotlivých respondentů a výsledky následně propojit s výsledky první části, kde byli respondenti dotazováni mimo jiné i na své postoje v rámci konzervativně-liberální osy a na stranu, kterou běžně volí. Respondenti měli u každého tvrzení ohodnotit do jaké míry s ním souhlasí na stupnici 1 až 5 (1 – nejnižší míra souhlasu, 5 – nejvyšší míra souhlasu). S ohledem na nepřesnosti a výchyly, které se vyskytly v první části práce nakonec nebude většina dat získaných z této části šetření při vyhodnocování použita. Níže je proto uvedeno alespoň několik příkladů tvrzení, na něž měli respondenti reagovat. Všechna ostatní tvrzení společně s tím, jak na každé z nich respondenti reagovali budou k nahlédnutí v přílohách této práce.

Graf 7: Míra souhlasu s tvrzením, že Donald Trump byl dobrým prezidentem mezi respondenty. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms

Graf 8: Míra souhlasu s tvrzením, že zrušení precedentu Nejvyššího soudu v případě Roe versus Wade zaručující právo na potrat na celém území Spojených států bylo dobrým rozhodnutím. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms

Graf 9: Míra souhlasu s tvrzením, že instituce a zákony USA jsou systematicky rasistické: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms

- 3) Ve třetí části šetření nazvané **Media selection** byli respondenti požádáni, aby zhlédli celkem čtyři několikaminutová videa od televizních stanic Fox News a CNN. Od každé stanice se jedno video týkalo problematiky transgender osob a jedno problematice školních osnov a výuky kontroverzních témat na amerických školách. Video měla pouze tato dvě témata jako společného jmenovatele, jinak se zabývala pokaždé jinou kauzou či případem. Z tohoto důvodu budou ještě v následujících částech práce všechna videa samostatně analyzována. Po zhlédnutí každého videa pak byli respondenti požádáni, aby vyjádřili svou míru souhlasu či nesouhlasu se sérií tvrzení komentujících objektivitu, pravdivost a názorový bias informací, které se ve videu objevily.

- 4) Čtvrtá část byla nazvaná **Media behaviour** a jejím účelem bylo evaluovat mediální návyky respondentů, primární zdroje čerpání informací a důvěru v mainstreamová americká média. Z hlediska šetření jako celku poskytla tato část nejzajímavější a na demografických ukazatelích nejméně závislé výsledky, což byl jeden z důvodů, proč došlo k úpravě cílů šetření a této práce, jak bude blíže objasněno v následující části. Na většině otázek panovala v této části až překvapivá shoda, a to bez ohledu na názorovou profilaci, věk či vzdělání respondentů. Pro modifikované cíle této práce jsou tak tato data velice zajímavá.

Celkově se dotazníkového šetření v průběhu května a června 2023 zúčastnilo 63 lidí napříč 21 státy USA.

4.2. NEPŘESNOSTI V DATECH A ÚPRAVA CÍLŮ ŠETŘENÍ

Původním cílem bylo získat alespoň 100 respondentů napříč demografickými a názorovými skupinami tak, aby byl vzorek dostatečně diferenciován na to, aby uspokojivě reprezentoval celou populaci USA. S ohledem na potíže během sběru dat, mezi něž patřila především nedostatečná kapacita komunikačních kanálů při oslovování jednotlivých respondentů, geografická vzdálenost a nízká ochota některých účastníků šířit dotazník v rámci svých komunit, se nakonec však podařilo získat pouze 63 respondentů z celkem 21 států. Sesbíraná data navíc v mnoha demografických ukazatelích napovídají tomu, že většina účastníků zastává spíše liberální postoje, což může ovlivnit výpovědní hodnotu sesbíraných dat.

Z tohoto důvodu došlo po konzultaci s vedoucím práce k úpravě cílů šetření. Původním cílem dotazníku bylo zjistit, jakým způsobem reagují respondenti na *culture wars* témata prezentovaná skrze jednotlivá americká média (CNN a Fox News) v závislosti na jejich stranické a názorové příslušnosti. Výchozí teze byla, že pravicově konzervativní voliči budou mít tendenci reagovat negativně na způsob, jakým témata prezentuje spíše středolevá CNN, zatímco levicově liberální voliči budou naopak reagovat negativně na způsobem, jakým témata uchopují pravicové Fox News. S ohledem na to, že existuje důvodná obava, že sesbíraná data budou vykazovat značný levicově liberální bias bylo ovšem od této teze upuštěno.

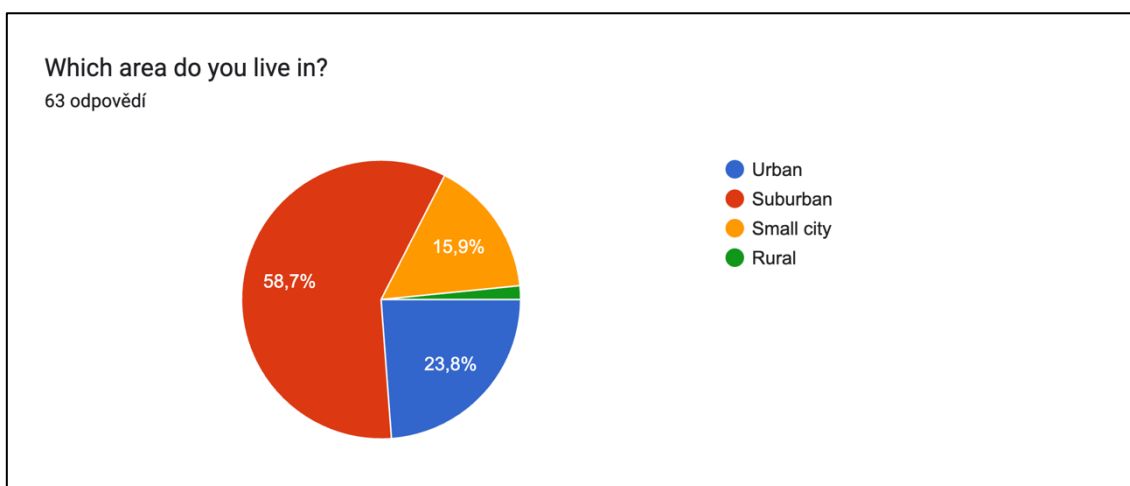
Místo jsme se rozhodli se zaměřit na otázku důvěry v americká mainstreamová média jako taková. Jak bude totiž ukázáno v následujících částech práce, na tuto část dotazníku neměla demografická data a názorová pozice mezi respondenty prakticky žádný vliv a panovala mezi nimi velmi výrazná většinová shoda na jednom či druhém stanovisku.

Grafy uvedené níže naznačují, z jakých důvodů jsme společně s vedoucím práce nabyli přesvědčení, že sesbíraná data nemají dostatečnou výpovědní hodnotu pro původní záměr práce a ke každému z nich bude uvedeno vysvětlení, na jehož základě jsme k tomuto rozhodnutí dospěli. Na tomto místě je také potřeba uvést, že u některých otázek muselo dojít k dílčím úpravám sesbíraných odpovědí. S daty nebylo žádným způsobem manipulováno, úpravy probíhaly pouze za účelem sjednocení odpovědí v případech, kdy respondenti označili stejnou či velmi podobnou odpověď různými způsoby (například u otázky „*What is your race?*“ byly odpovědi „*half black, half white,*“ „*mixed,*“ a

„Mixed“ sjednoceny do kategorie „Mixed“), vyřazení irelevantních odpovědí (u některých nepovinných otázek se vyskytl jeden či více případů nepochopení otázky) či lepší přehlednosti grafu (u otázky „Which political party do you usually vote for?“ byly změněny barvy označující jednotlivé strany, aby korespondovaly s barvami, které tyto strany skutečně používají). Ve zbytku práce se tak budou objevovat grafy buď v původní, nebo upravené podobě. Upravené grafy budou mít mírně odlišné grafické rozhraní a budou vždy náležitě označeny. V přílohách potom budou k nahlédnutí všechny grafy v původní podobě.

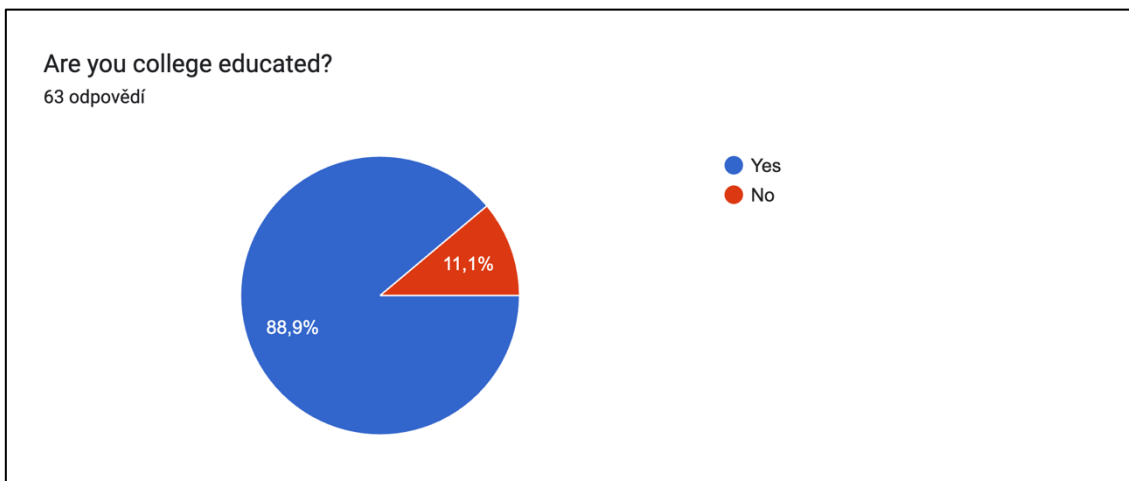
Příklady přílišného vychýlení sesbíraných dat oproti skutečné skladbě americké populace:

- 1) Z následujícího grafu jednoznačně vyplývá, že většina respondentů dotazníku pocházela buď z městských či předměstských oblastí. Tato skladba naznačuje silné vychýlení ve prospěch liberálnějších názorů a podpory demokratické strany oproti konzervativním republikánům. Ti mají totiž tendenci soustředit se spíše v malých městech a venkovských oblastech, jak ostatně dokazuje i průzkum PEW Research Center z roku 2018 (Parker a kol., 2018). Naopak větší města (*urban areas*) se vykazují znatelně vyšší koncentrací voličů demokratické strany, zatímco u předměstských oblastí (*suburban areas*) jsou počty lidí nakloněných demokratické i republikánské straně víceméně vyrovnané (tamtéž).

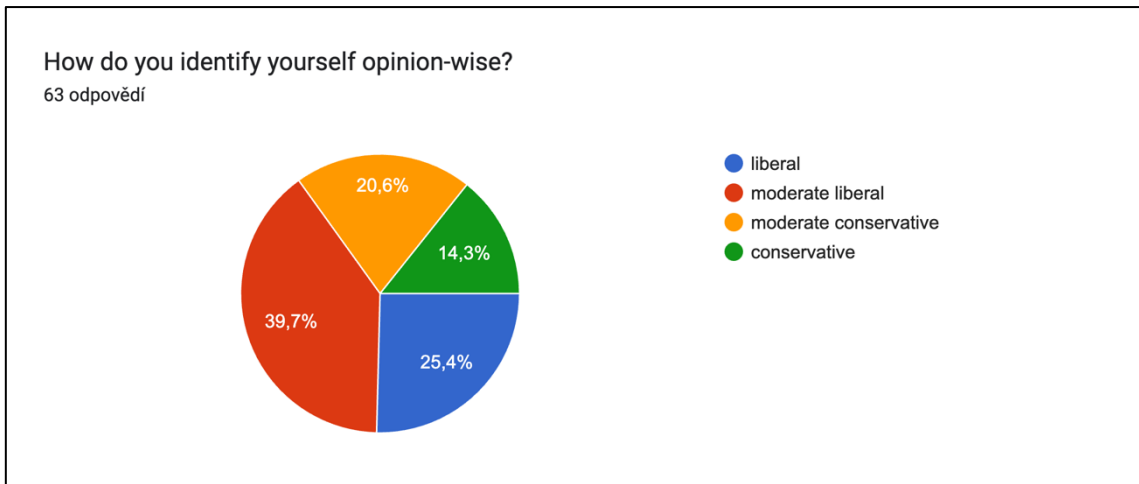
Graf 10: Hustota osídlení v místě bydliště respondentů. Jak výstupy ukazují, většina účastníků dotazníkového šetření pochází z oblastí, kde jsou více zastoupeni liberálnější voliči demokratické strany. Zdroj: Google forms

2) Další graf zase jednoznačně ukazuje velkou disproporci v dosaženém vzdělání jednotlivých respondentů, kdy téměř 89 % uvedlo, že mají vysokoškolské vzdělání. V rámci celkové americké populace přitom v roce 2021 mělo vysokoškolské či jiné vyšší vzdělání jen necelých 54 % dospělé populace (Nietzel, 2021). I tato výchylnka hraje ve prospěch liberálních názorů, protože, jak ukazuje jiný průzkum PEW Research Center (2016), lidé pocházející z vysokoškolského prostředí mají konzistentně liberálnější postoje.

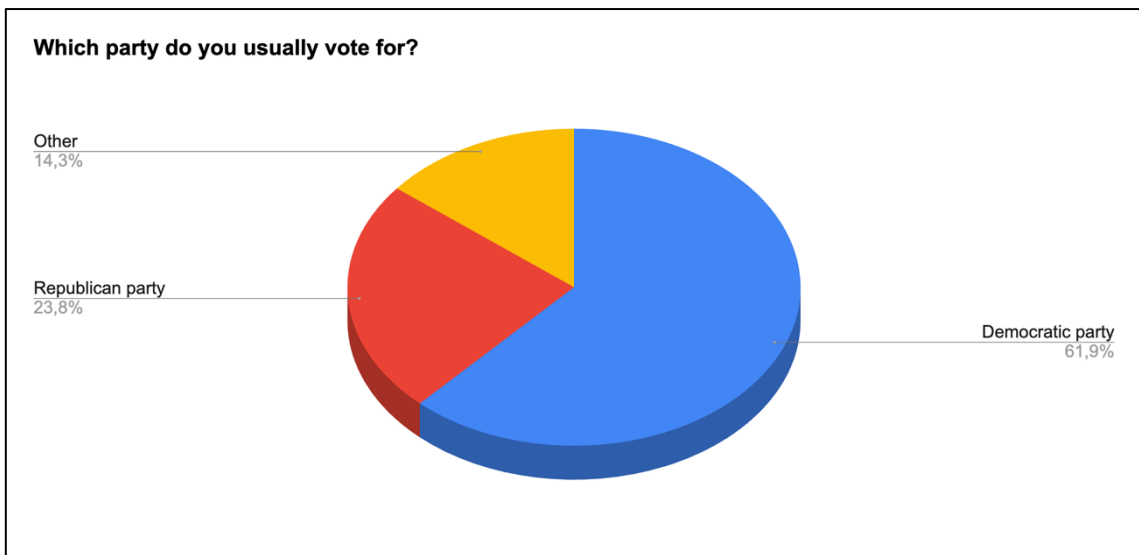

Graf 11: Dosažené vzdělání mezi respondenty. Vysokoškolsky vzdělání lidé jsou v rámci šetření zastoupeni více než o třetinu více než v celkové americké populaci. Zdroj: Google forms

3) Také grafy ukazující názorové ukotvení respondentů a jejich voličské preference naznačují, že mezi respondenty převažují liberální voliči demokratické strany, ačkoliv ne tak výrazně, jako by mohly napovídat předcházející grafy. Voliči demokratické strany tu ovšem i tak představují bezmála dvě třetiny respondentů a vedle toho je tu i značně nadreprezentovaná část voličů jiných než dvou hlavních politických stran. Zde představuje necelých 15 %, zatímco například v *midterm elections* v roce 2022 volilo více jak 98 % registrovaných voličů pro jednu ze dvou hlavních politických stran (CNN, 2022). Z odpovědí respondentů na tuto otázku je tak zjevné, že voliči třetích stran jsou mezi nimi zastoupeni ve výrazně vyšší míře, než odpovídá celkové americké populaci, a naopak voliči republikánské strany jsou zde zastoupeni výrazně méně.

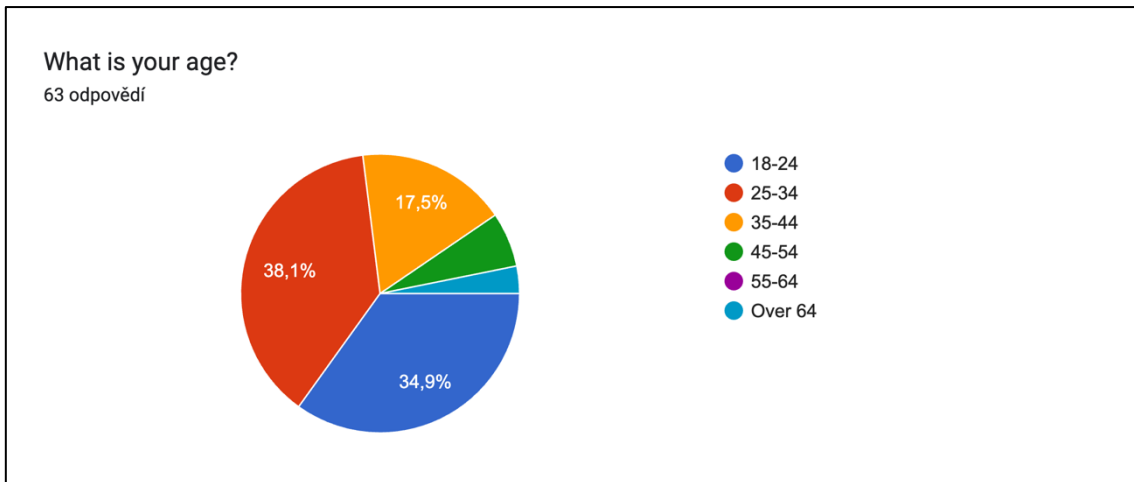

Graf 12: *Názorová profilace respondentů. Mezi respondenty šetření je patrné vyšší zastoupení liberálnější smýšlejících lidí, ačkoliv tato výchylka není tak markantní jako u odpovědi na jiné otázky v rámci šetření. Zdroj: Google forms*

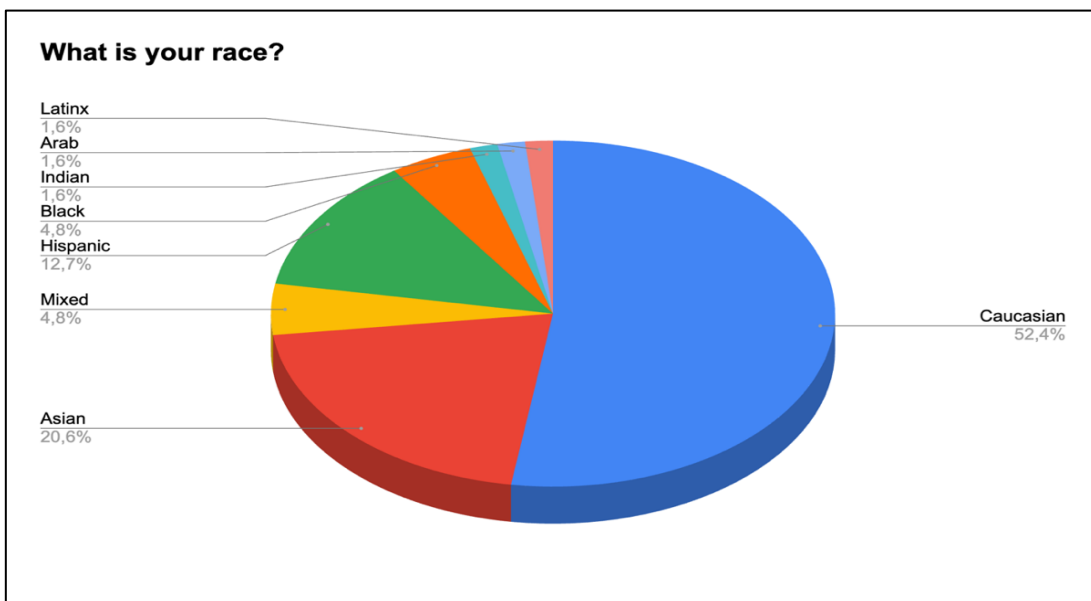
Graf 13: *Voličské preference respondentů. Mezi respondenty jsou oproti celkové populaci výrazně nadreprezentováni voliči třetích stran, a naopak slabé zastoupení tu mají voliči republikánské strany. Zdroj: Google sheets (upravený graf)*

4) U věkové skladby už nejsou odchylky tak směrodatné pro názorovou inklinaci respondentů a diferenciaci jednotlivých věkových kategorií je zde také vyšší. Přesto zde můžeme pozorovat velice jasné podreprezentování starších občanů, zejména ve věkové kategorii 55-64 let, jež není zastoupena v šetření vůbec a v kategorii nad 64 let, která má pouze 3 % zastoupení. V americké populaci je přitom podle dat amerického úřadu pro sčítání obyvatel zhruba 17 % obyvatel starších 65 let (United States Census, 2022). Stejně tak mladší generace jsou tu zastoupeny ve vyšší míře, než by odpovídalo demografické skladbě celkové americké populace

Graf 14: Věková skladba respondentů. V rámci šetření jsou velice slabě zastoupeny starší generační kohorty. Zdroj: Google forms

5) Pokud jde o rasovou skladbu, ani zde nejsou odchylky nutně směrodatné pro názorovou orientaci respondentů, sesbíraná data nicméně příliš neodpovídají rasové skladbě americké populace jako celku. Podle dat z roku 2022 (United States Census), jsou tři čtvrtiny amerických obyvatel bílé rasy, zatímco zde je bílá rasa zastoupena pouze o něco více než z poloviny. Stejně tak je zde v neúměrně malé míře zastoupená černošská rasa, která má v americké populaci zhruba 13 % zastoupení, zatímco zde je to pouze okolo 5 %. Naopak asijská rasa je se svými necelými 21 % silně nadreprezentována vzhledem k tomu, že v celkové populaci je zastoupena pouze zhruba s 6 %.

Graf 15: Rasová a etnická skladba respondentů. Zdroj: Google sheets (upravený graf)

Výše zmíněné výsledky sběru dat naznačují, že výzkumný vzorek by nebyl dostatečně názorově a demograficky diferenciován, aby mohl být považován za reprezentativní pro celkovou americkou populaci. Vedle toho je ve vzorku i jasně patrný výkyv směrem k liberálně smýšlejícím voličům demokratické strany, což také neodpovídá současné situaci ve Spojených státech. Z těchto důvodů došlo úpravě cílů šetření tak, aby u jeho výsledků nehrála demografická skladba vzorku respondentů tak důležitou roli. Ze stejného důvodu nebudou při vyhodnocování šetření použita data z druhé části dotazníku, která měla za cíl propojit demografická data respondentů s jejich názorovou profilací.

Dalším problémem, se kterým jsme se při sběru dat setkali, byla povaha odpovědí u některých otázek. Zejména u některých nepovinných otázek se vyskytovaly odpovědi s malou či nulovou výpovědní hodnotou, ať už z důvodů nedostatku zájmu, pozornosti, či nepochopení otázky. Takové odpovědi se však vyskytly pouze u části otázek, rozhodli jsme se takové odpovědi z šetření nevyřazovat (u povinných otázek), ale označit je v rámci samostatné kategorie. V grafech, kterých se to týká, tak budou tyto odpovědi označeny v kategorii *N/A*.

4.3. ANALÝZA VIDEÍ POUŽITÝCH V RÁMCI ŠETŘENÍ

Disclaimer: u některých otázek z neznámého důvodu součty procentuálních zastoupení všech odpovědí na jinou hodnotu než 100 %. S největší pravděpodobností se jedná o chybu výpočtu při zaokrouhlování výsledků v rámci rozhraní Google forms. Chyba zůstala i po generování nových grafů za použití stejných dat z šetření.

Následující část bude věnována obsahové analýze videí použitých v rámci dotazníkového šetření a odpovědím respondentů na otázky u každého videa. Celkem byla v šetření použita čtyři videa od televizních stanic Fox News a CNN. Od každé stanice bylo vybráno jedno video zaměřující se na tematiku transgender osob a jedno video zaměřující se na tematiku školních osnov a výuky na amerických školách jako na témata reprezentující fenomén *culture wars* v soudobém americkém diskurzu. U každého videa měli také respondenti odpovědět na sérii otázek týkajících se objektivity a názorové nestrannosti informací a osob objevujících se ve videu.

1. Andy Ngo tells Tucker about the ‘extremist trans fringe’ (Fox News, 28.3.2023)

Tento segment byl součástí pravidelného pořadu dnes už bývalého moderátora Fox News Tuckera Carlsona s názvem *Tucker Carlson Tonight*. Pořad byl vysílán každý všední den v osm hodin večer východního času a analyzovaný segment byl součástí vysílání v úterý 28. března 2023. Na YouTube kanále stanice se potom objevil o den později. Segment byl vysílán z větší části v reakci na střelbu na nashvillské křesťanské škole, která proběhla jen o den dříve a během níž zabila útočnice identifikující se jako trans-žena šest lidí. Do vysílání byl v tomto kontextu pozván konzervativní novinář Andy Ngo jako expert na údajnou radikalizaci části hnutí za práva trans-gender osob a náchylnosti mladých lidí identifikujících se s tímto hnutím k osvojení krajně levicových názorů. Ngo dlouhodobě působí jako pravicově konzervativní novinář a do širšího povědomí veřejnosti se zapsal zejména v souvislosti se svým reportováním o aktivitách levicové antifašistické skupiny Antifa ve Spojených státech. Tím na sebe také upozornil v roce 2019, kdy byl členy této skupiny na demonstraci v Portlandu napaden a polit milkshakem (Dickson, 2019, Beauchamp, 2019). Podle mnohých je však Ngo spíše než novinářem postavou na pravicové straně spektra a jeho účast na protestech v Portlandu byla pouze jednou z mnoha provokací proti Antifě a jiným levicovým skupinám (Beauchamp, 2019, Knüpfer, 2020). V posledních letech se ve svých aktivitách přeorientoval do značné míry právě na tematiku transgender osob.

Video začíná krátkým úvodem Carlsona, během nějž je celá záležitost takřka okamžitě uvedena do kontextu politického extremismu. Carlson zde používá termín *true extremist fringe* a *extremist trans fringe*, s největší pravděpodobností za účelem vymezení a narativní ostrakizace konkrétní skupiny lidí. Podobné narativy démonizace či exkluze (Schwörer a Fernández-García, 2020, Hale, 2011, Kling, 2019) slouží k záměrné selekci předem vytyčených jedinců či skupin lidí a jejich asociování s morálním úpadkem, zlými úmysly či jinými negativními fenomény. Podle některých (Kling, 2019) dochází v posledních letech ke značnému nárůstu přítomnosti těchto narativů v rámci veřejné politické debaty.

Carlson pokračuje představením Andyho Ngo a ohlašuje ho jako hosta segmentu. Ještě než mu předá slovo, upozorní znovu, že tu existuje extremistické hnutí, což je ve světle nashvillského útoku jasně patrné, a poté se zeptá Ngo, jestli je tímto vývojem překvapen. Ngo odpovídá, že překvapen není a své přesvědčení dokládá tvrzením, že během svého několikaletého reportování o skupině Antifa vyzoroval, že značná část (v některých

případech až 20 %) lidí zatčených při protestech či výtržnostech způsobených touto skupinou jsou takzvaní *gender diverse*, tedy lidé neidentifikující se se svým biologickým pohlavím. Ngo dále cituje výzkumy, které podle něj dokládají, že mladí transgender lidé jsou obzvláště náchylní k násilné radikalizaci. Na podporu těchto výzkumů poté uvádí vzestup levicového extremismu – zejména na sociální síti Twitter – v reakci na restriktivní politiky některých států v oblasti tranzice a *gender-affirming healthcare*, kterého bylo, jak tvrdí, sám svědkem. Tato tvrzení následně uvádí do kontextu střelby na nashvillské škole, ke které došlo den předtím a zmiňuje, že mu byl odepřen přístup na Twitter poté, co přidal příspěvek varující před rozsáhlou demonstrací za práva transgender osob nazvanou *Trans Day of Vengeance** plánovanou na 31. března.

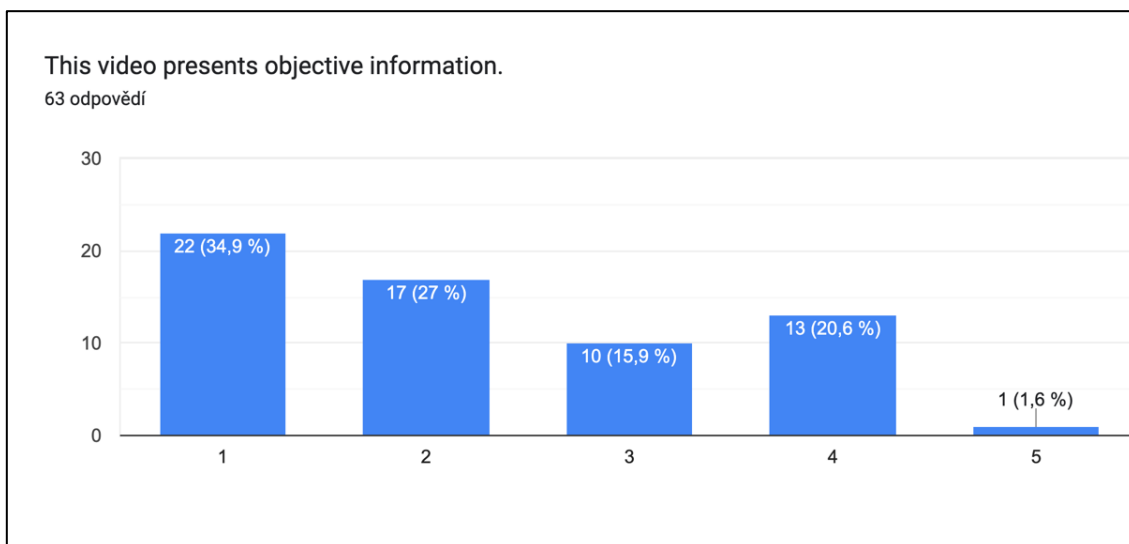
Carlson na tato tvrzení navazuje s tím, že značná část většinové společnosti (Carlson zde používá zástupný termín *middle-aged mums*) trans hnutí takzvaně skočila na lep, protože uvěřili myšlence, že se jedná o snahu o zrovnoprávnění, ale že „výskyt násilí a problémů s duševním zdravím s zdá být pozoruhodný“ a že místo „osvobození jsou lidé trýznění a dohnáni na pokraj šílenství.“ Zde se opět ujímá slova Ngo, který říká, že se jedná o „pravý opak osvobození“ a dodává, že existuje velké množství důkazů o tom, že lidé trpící genderovou dysforií častěji trpí poruchami mentálního zdraví a že v momentě, kdy jsou „krmeni hormony“ a vyskytují se v prostředí, které je podporuje v nenávisti k většinové společnosti, je jejich radikalizace snadná. Na tomto místě je nutné zmínit, že podle systematického přehledu (Pinna a kol., 2022) mnoha studií zabývajících se touto problematikou je u transgender osob skutečně pozorován významně vyšší výskyt poruch duševního zdraví. Autoři přehledu nicméně dodávají, že podle velké části studií je výskyt těchto problémů spojen se společenskou stigmatizací a diskriminací, kterým transgender lidé pravidelně čelí.

Odpovědi respondentů

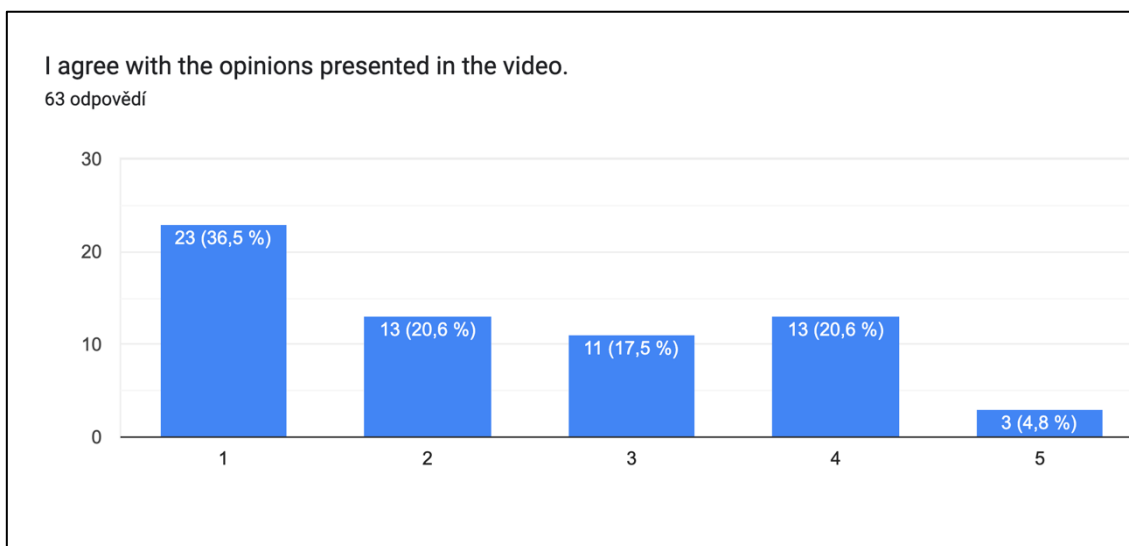
Po zhlédnutí videa odpovídali respondenti na sérii otázek týkajících se objektivitu a názorové zaujatosti informací a osob ve videu a měli vyjádřit i svoji míru souhlasu s myšlenkami a argumenty, které byly ve videu prezentovány. Na otázku, jestli video předkládá objektivní informace odpovědělo 39 (61,9 %) respondentů záporně, 10 respondentů (15,9 %) zastávalo neutrální názor a 14 respondentů (22,2 %) odpovědělo

* Tato demonstrace byla nakonec organizátory zrušena.

kladně. Podobné zastoupení měly odpovědi i u otázky, jestli respondenti s názory vyjádřenými ve videu souhlasí. Záporně odpovědělo 36 respondentů (57,1 %), neutrálně 11 (17,5 %) a kladně 18 (25,4 %). Tyto výsledky s největší pravděpodobností souvisí s vychýlením výzkumného vzorku respondentů ve prospěch liberálnějších voličů demokratické strany.

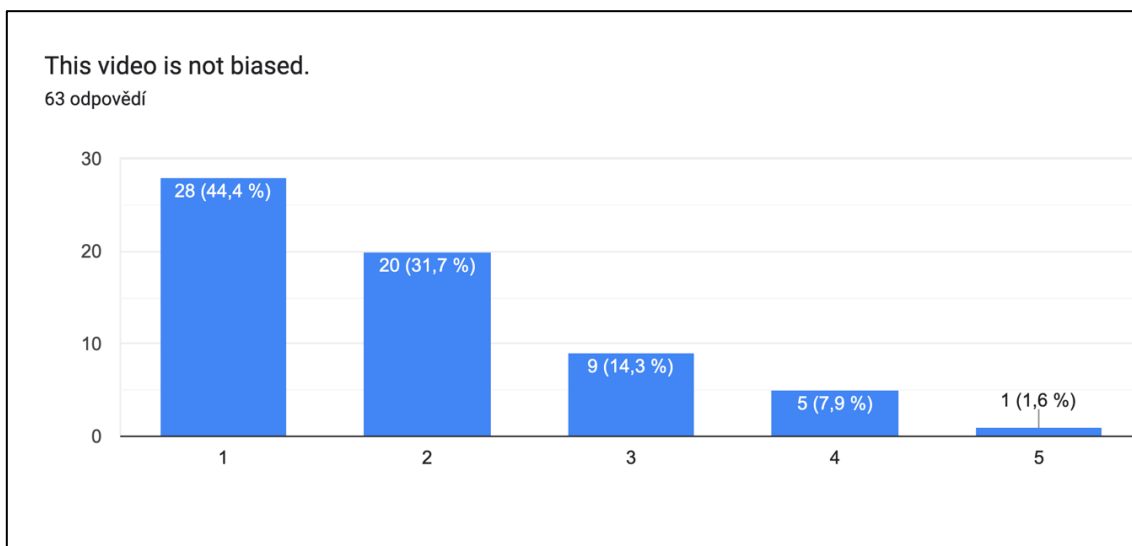
Graf 16: Odpovědi respondentů na otázku, zda video prezentuje objektivní informace. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms

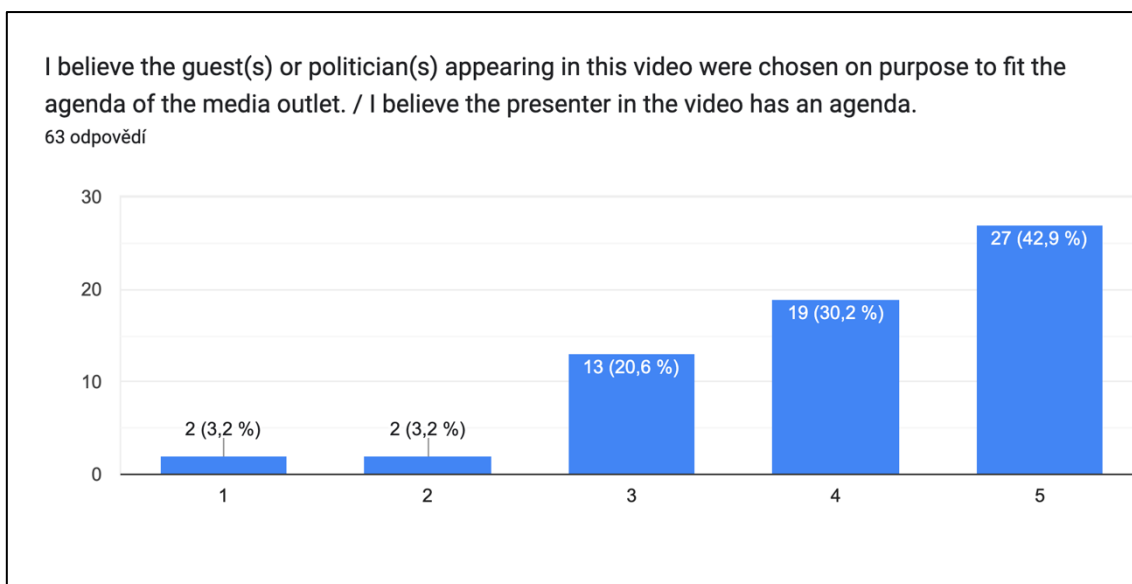
Graf 17: Odpovědi respondentů, zda souhlasí s názory vyjádřovanými ve videu. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms

Na druhou stranu u otázek na názorovou nezájatost osob ve videu byly odpovědi do jisté míry rozdílné. Na otázku, jestli si myslí, že video není názorově zaujaté odpovědělo záporně 48 respondentů (76,1 %), 9 (14,3 %) odpovědělo neutrálně a pouze 5 kladně (9,5

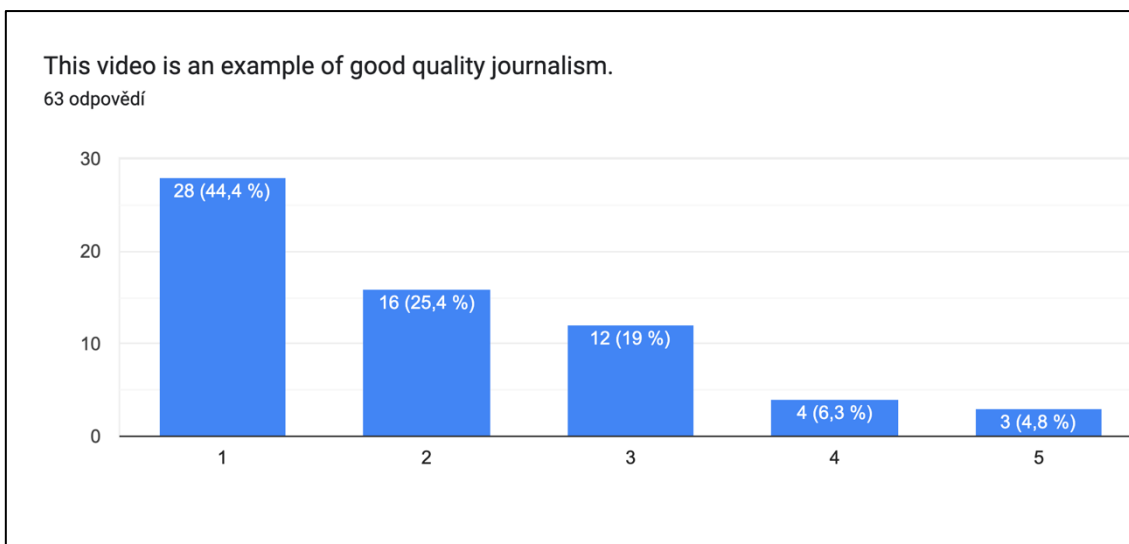
%). Stejně tak na otázku, jestli si myslí, že moderátor či hosté objevivší se ve videu mají názorovou agendu odpovědělo kladně 46 respondentů (73,1 %), neutrálně 13 (20,6 %) a pouze 4 záporně (6,4 %). U otázky, zda si myslí, že video je příkladem dobré novinářské práce odpověděla většina respondentů záporně, konkrétně 42 (69,8 %), 12 neutrálně (19 %) a 7 kladně (11,1 %)

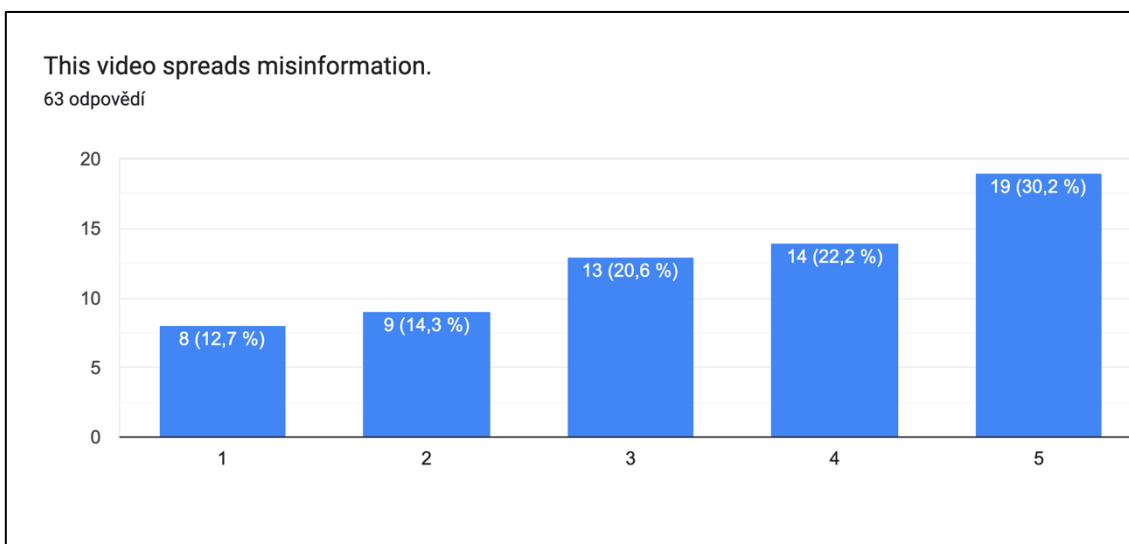
Graf 18: Odpovědi respondentů na otázku, zda video není názorově zaujaté. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Graf 19: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že moderátor či hosté nebo politici ve videu mají předem danou agendu: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Graf 20: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že video je příkladem dobré novinářské práce: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Graf 21: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že video šíří zavádějící informace: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Tyto výsledky napovídají tomu, že i v rámci menšiny konzervativních respondentů se jich minimálně část kloní k názoru, že tento segment prezentoval problematiku s předem danou agendou. Součástí dotazníku byly i otázka na to, jestli video šíří zavádějící informace (Graf 21), kde byly odpovědi méně jednoznačné. I zde ovšem převažoval názor, že video zavádějící informace šíří. Neutrální či negativní postoj tu měl ovšem o něco větší zastoupení než u ostatních otázek.

Respondenti byli také v nepovinné otázce požádáni, aby upřesnili svoje názory na argumenty a osobnosti objevující se ve videu. Nějakou formu zpětné vazby u této otázky využilo celkem 50 z 63 respondentů šetření. Prostor této diplomové práce samozřejmě neumožňuje jejich kompletní přehled u tohoto, ani u dalších videí, jež byly součástí šetření. Všechny odpovědi ke všem videí budou k nahlédnutí v přílohách práce (zde je potřeba upozornit, že tyto otázky byly nepovinné a že ne všechny odpovědi mají v kontextu otázky velkou výpovědní hodnotu, přičemž některé jsou zcela irelevantní). Níže bude přesto uvedeno několik příkladů a pozornost bude věnována některým jejich společným znakům. Komentáře byly pro lepší ilustraci a zachování významu sdělení ponechány v původní anglické podobě

Některé komentáře odkazovaly na přítomnost jednoznačného názorového zaujetí a předem dané agendy jak na straně Fox News či Tuckera Carlsona, tak na straně Andyho Ngo, a to jak v negativní, pozitivní či nevyhraněné rovině:

„Andy Ngo has been documented affiliating and organizing with groups such as the Proud Boys and Patriot Prayer, watching as they attack protesters and then only uploading the response, making it seem as though the aforementioned groups were attacked unprovoked.“

„Tucker Carlsons disgusting rhetoric seeks only to villainize trans people and remove them from the population. the fact that a rally held to raise awareness about anti trans legislation was used as a talking point attempting to paint trans people as the problem was distasteful at least.“

„I think the video raises one valid point of discussion - can lack of regulation of child gender transition be harmful and lead to distress? However it makes the point with an extreme bias equating all those who support young people transitioning with terrorism. The tone is not neutral and misleading, presenting what is essentially propaganda as a news debate.“

„Nothing out of that man's mouth has ever been non agenda“

„Fox/Tucker have a bias but facts are facts.“

„Yes its biased, but it really fits my own views-- so tough to call it misinformed“

Další komentáře pro změnu upozorňovaly na nedostatek validních informací, které by divákům umožnily udělat si o reportované problematice ucelenější představu:

„Video does not provide enough information. Obviously the guest is biased bc all that he is researching/writing about is focused on radicalized leftists. But he doesn't provide enough data for me to say to what extent there is bias. I would need to be a better expert on the subject to have a stronger opinion. In short, there is some truth there, but there is a lot of incomplete information in there“

„Good journalism would present both pros and cons and delve into the statistics, which would include a broader look. The basis for this video is so skewed to only show the point they are trying to make and make it seem as if only violent crimes are being committed by trans people when they are the overwhelming minority.“

„The video is bias due to the fact it only presents one political party's viewpoint. It immediately associates ANTIFA to the incident and trans individuals. There is no concrete facts that support this opinion.“

„Regarding bias or agenda, this piece is clearly biased against the left, with the guest making sure to correlate left wing extremism, to gender dysphoria, to mental health problems and a violent environment. My biggest issue with the reporting is that many rates and statistics are mentioned without giving the actual, objective numbers and letting the audience draw conclusions.“

Jiné komentáře zase poukazovaly na negativní vyobrazení transgender komunity:

„This video made me feel that the new channel is trying to spread the misconception that trans people are violent, ill, or disturbed. The new host correlates trans kids being "liberated" with violence and mental illness, that these people are being "driven to insanity".“

„That is a clearly biased news piece framing trans people in the US as violent antifa members. The statistics he quoted I bet aren't true. That is a minority of trans people.“

Konečně některé komentáře dávaly segment do souvislosti se střelbou na nashvillské škole, která proběhla o den dříve. I zde se lišily perspektivy, jakými respondenti segment nahlíželi:

„I believe this news outlet purposely used the events that happened at the christian school as a way to target the extremist trans community. They portray them as violent extremist with metal issue that paint them in a bad light. The two folks talking also refer to them in a disrespectful way, making it evident that their own opinions were inputed into this discussion, thus making this news segment extremely biased.“

„It is hard to find fault in a video condemning a school shooter. I see no unfair arguments here.“

Některé z těchto komentářů naznačují, že lidé považují video za názorově předpojaté a mají problém s nedostatkem ověřených a ucelených informací, které by jim pomohly vytvořit si o prezentované problematice informovaný názor. Část respondentů také upozorňuje na to, že ve videu je velmi negativně vyobrazována komunita transgender lidí či na problematice pozadí Andyho Ngo. Na druhou stranu se objevují i názory vyjadřující souhlas s tím, co ve videu zaznělo a poukazují na fakt, že celý segment byl prezentován v kontextu střelby na základní škole, při které přišlo o život šest lidí.

2. Mom speaks out on 'woke agenda' in schools: Teach the basics (Fox News, 23.10.2022)

Druhé video zastupující Fox News ve výběru videí pro tuto práci pochází z října roku 2022 a vysílaný segment byl součástí pořadu *Lawrence Jones Cross Country*. Video opět používá formát moderátora a pozvaných hostů. Moderátorem je tentokrát Lawrence Jones, po němž nese pořad i svůj název. Jones, celým jménem Lawrence Billy Jones III, je dlouholetým moderátorem stanice Fox News. V širší povědomí veřejnosti vešel v roce 2015, když uspořádal crowdfundingovou kampaň na podporu pizzerie, jejíž majitel odmítl poskytnout catering pro svatbu stejnopohlavního páru (Moyer, 2015). V dubnu 2023 byl odchodu Tuckera Carlsona ze stanice společně s jinými vybrán, aby dočasně moderoval programy vysílané v hlavním vysílacím čase místo Carlsonovy show (Hawkinson, 2023). Pozvanými hosty byly tentokrát dvě ženy, redaktorka amerického deníku *New York Post* Karol Markowicz a redaktorka zpravodajského webu *redstate.com* Kira Davis. Segment se tentokrát zaměřuje na vymezení se vůči takzvané „woke agendě“ na amerických školách a je uvedeno zejména do kontextu zákonů regulujících výuku o genderových a rasových tématech v americkém státě Florida. Tato problematika byla blíže představena v teoretické části práce.

Video začíná rovnou představením obou hostů. Jones se vzápětí obrací na Karol Marckowicz s tvrzením, že jedním z důvodů, proč se přestěhovala na Floridu je vzdělávání, na což Markowicz reaguje kladným přitakáním. Markowicz poté tento motiv dále rozšiřuje o svědectví lidí, s nimiž na toto téma podle svých slov mluvila a kteří jí potvrdili, že se na Floridu stěhovali často ze stejného důvodu. „Přišli sem, aby byli svobodní, aby se nemuseli bát, že jejich dítě bude indoktrinováno hned v první třídě,“ poznamenala dále Markowicz a vymezila se vůči tvrzení, že guvernér Floridy Ron DeSantis „nemá rád gaye“ nebo že kdokoliv, kdo nesouhlasí s „genderovou ideologií“ na základních školách upírá rovnost LGBT komunitě. Markowicz se v tomto kontextu dovolává také svého post-sovětského původu, který jí říká, „aby se mělo na pozoru pokaždé, když jejím dětem někdo říká, aby jí zatajovali, co se děje ve škole.“

Následuje krátké Jonesovo intermezzo, ve kterém zmíní, že je „snadné mít takovou konverzaci na Floridě,“ ale že Davis je v Los Angeles v Kalifornii, kde panuje jiná atmosféra. Dále zmíní, že Davis v Kalifornii kandiduje do školské rady a předává jí slovo s otázkou, jakým způsobem je toto poselství (vymezování se vůči „woke ideologii na školách) přijímáno tam. Davis odpovídá, že ona a lidé s podobným smýšlením představují v Kalifornii spíše předvoj jejich myšlenkového hnutí a že svádějí nerovnou bitvu. Jedním dechem ovšem dodává, že jedním z důvodů, proč se rozhodla kandidovat do školské rady bylo, že byla svědkem toho, jak bylo rodičům některých žáků vyhrožováno a byli federální vládou nazýváni „domácími teroristy“ za to, že zastávali stejné názory, jaké v úvodu segmentu představila Markowicz. Davis dále pokračuje, že nemá zájem o to, aby byly podobné koncepty vyučovány na školách s tím, že školy mají děti naučit základy a zbytek nechat na rodičích. Toto stanovisko dále podporuje tvrzením, že genderová ideologie a genderová teorie* nejsou vhodnými tématy pro výuku na školách a základních školách s tím, že neexistuje důvod, aby učitel matematiky nebo angličtiny mluvil ve svých hodinách o sexualitě. Pokračuje výčtem invektiv, kterými byla počastována za to, že se proti těmto postojům vymezuje. Dalším styčným bodem je u Davis argument, že se z celé záležitosti stala náboženská bitva, přičemž tvrdí, že „krajní levice se zcela oddala genderové ideologii.“

* Ani jeden koncept ve formě ucelené akademické či metodologické teorie, která by se vyučovala na školách, neexistuje.

Na tomto místě se ujímá slova opět Jones, který konverzaci stáčí na téma potratů a vrací slovo Markowicz s dotazem, jak tuto otázku vnímá, protože jeho dojem je, že toto téma nebude hrát v nadcházejících volbách (v listopadu 2022) významnější roli.** Zde je potřeba připomenout, že několik měsíců předtím v červnu 2022 zvrátil Nejvyšší soud Spojených států rozhodnutí v případě Roe versus Wade z roku 1973, a ukončil tak garantovaný přístup k potratům na federální úrovni (Housman, 2022). Markowicz na Jonesovu otázku odpovídá s tím, že podle ní je debata o potratech „posledním pokusem“ politiků na krajní levici, jak přimět americké občany, aby je volili a dodává, že jejich názory nereprezentují názory většiny. Podle ní je většina středových politiků proti přístupu k potratům bez jakéhokoliv omezení a levicovní politici téma využívají pouze jako zastrašovací taktiku.

V poslední části segmentu mluví opět Davis a potvrzuje mínění Markowicz, že podle jejích zkušeností nehraje u rodičů (v kontextu setkávání se s voliči v rámci její kampaně pro zvolení do školské rady v Kalifornii) téma potratů téměř žádnou roli a na závěr vyzývá diváky, aby ji podpořili ve volbách do školské rady, kde kandiduje.

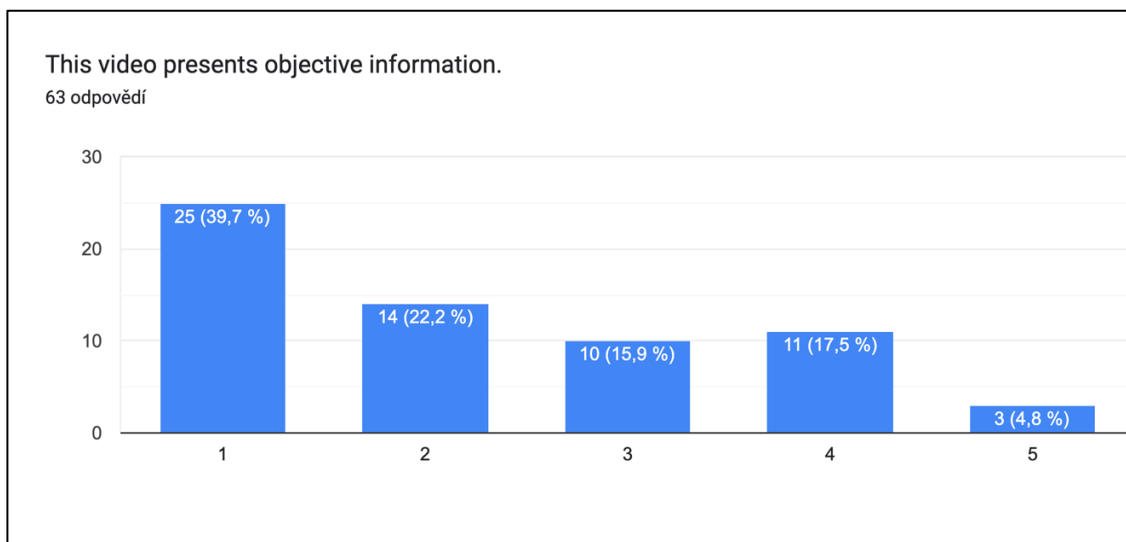
Odpovědi respondentů

Odpovědi respondentů na otázky po zhlédnutí tohoto videa se příliš nelišily od odpovědí u předchozího videa. Na otázku, jestli si myslí, že video podává objektivní informace odpovědělo 39 respondentů (61,9 %) záporně, 10 respondentů (15,9 %) neutrálně a 14 respondentů (22,3 %) kladně. Ještě jednoznačnější byly odpovědi u otázky, jestli si myslí, že segment je názorově nezaujatý, kde odpovědělo 46 respondentů (73,1 %) záporně, 9 (14,3 %) neutrálně a 8 (12,7 %) kladně. I zde se s největší pravděpodobností jedná o důsledek názorového vychýlení výzkumného vzorku respondentů.

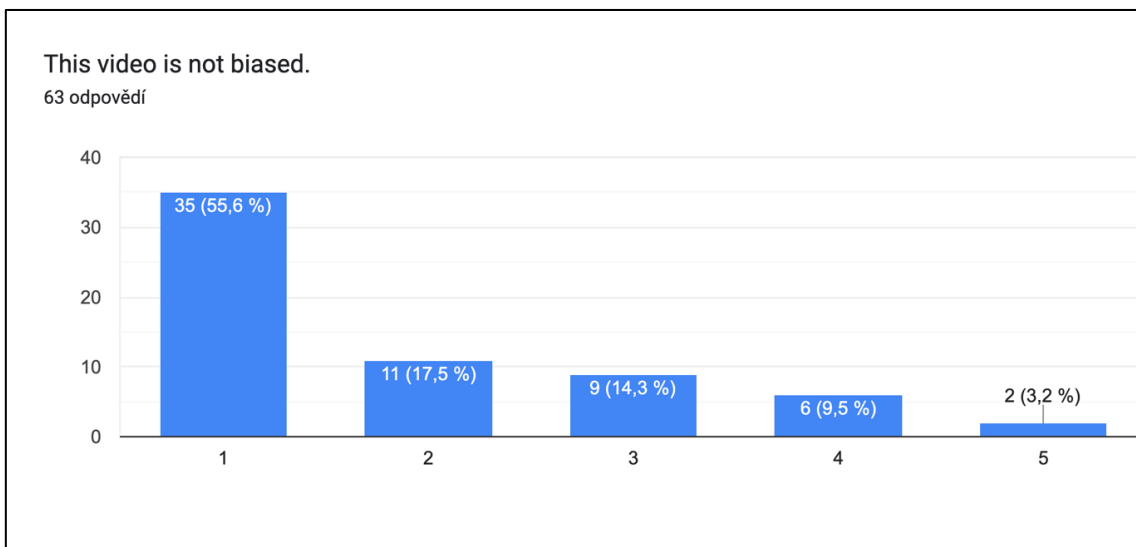
Velice podobné byly odpovědi i u otázky na to, zda je segment příkladem dobré novinářské práce. Negativně odpovědělo 39 respondentů (61,9 %), neutrálně 12 (19 %) a pozitivně také 12 (19,1 %). Mírně odlišné byly odpovědi u otázky na to, zda si respondenti myslí, že moderátor či hosté objevivší se ve videu mají předem danou názorovou agendu. Největším rozdílem byl ovšem pouze vyšší počet respondentů, kteří odpověděli neutrálně, konkrétně 18 (28,6 %). Počet respondentů, kteří si myslí, že segment má předem danou

** Téma potratů nakonec hrálo ve volbách v listopadu 2022 stěžejní roli, když přispělo k tomu, že demokratická strana nakonec získala mnohem větší množství mandátů, než se původně čekalo, zatímco republikáni utrpěli významné porážky zejména v nerozhodnutých státech (Schneider a Otterbein, 2022)

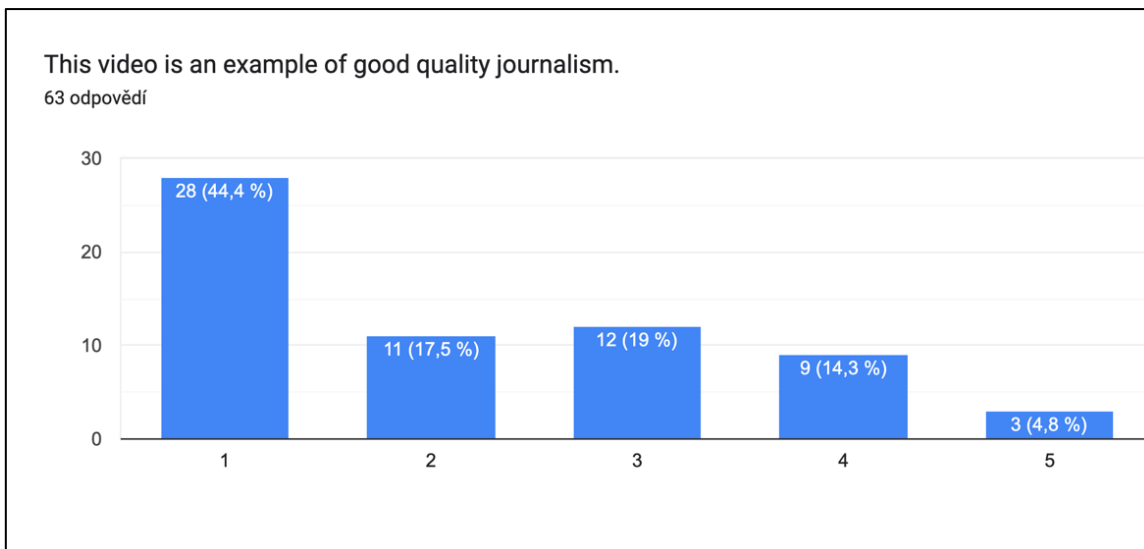
názorovou agendu je ovšem stále nadpoloviční, konkrétně 39 respondentů (61,9 %). Snížil se tak především počet respondentů, kteří s tímto tvrzením nesouhlasí, kterých bylo pouze 6 (9,6 %).

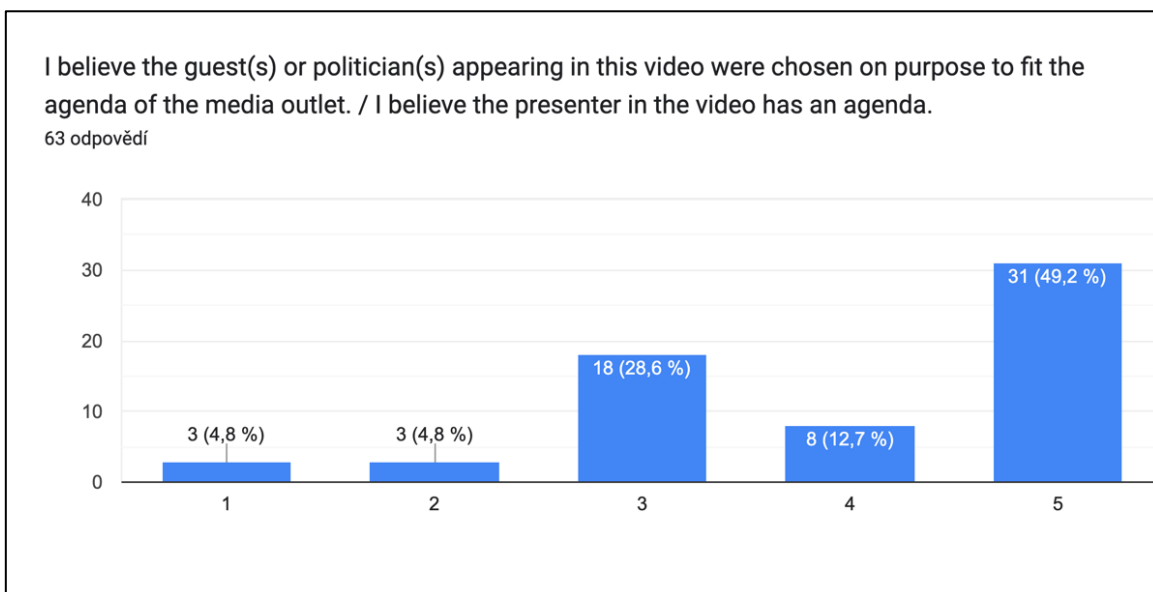
Graf 22: Odpovědi respondentů na otázku, zda video prezentuje objektivní informace: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Graf 23: Odpovědi respondentů na otázku, zda video není názorově zaujaté. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

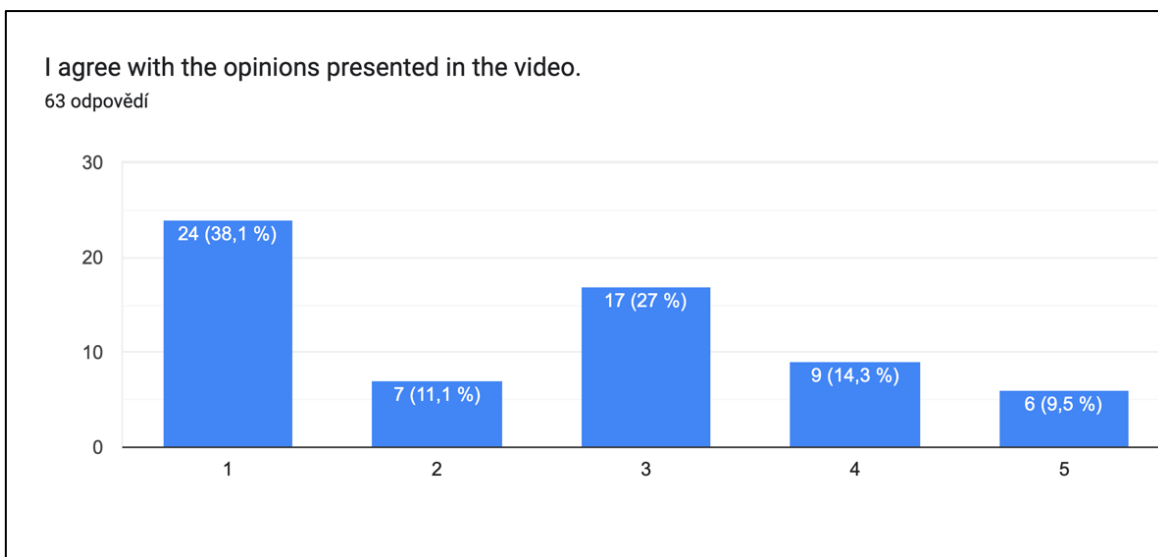

Graf 24: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že video je příkladem dobré novinářské práce: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

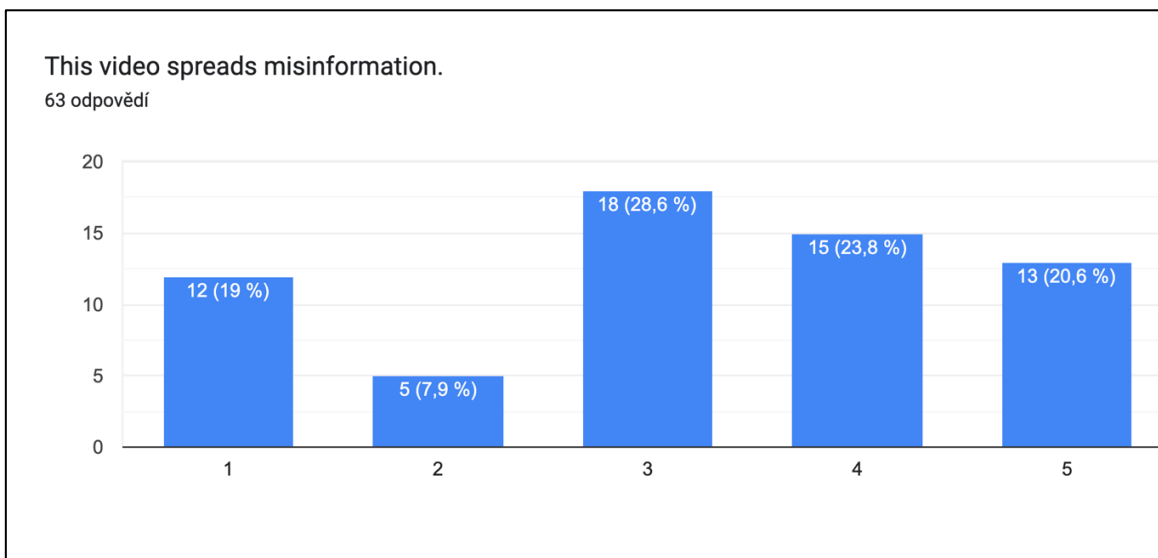

Graf 25: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že moderátor či hosté nebo politici ve videu mají předem danou agendu: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Mírně odlišné byly odpovědi respondentů na otázku, zda souhlasí s názory prezentovanými ve videu a zda video šíří zavádějící informace. U otázky, zda souhlasí s prezentovanými názory odpovědělo negativně 31 respondentů (49,2 %), 17 respondentů (27 %) neutrálně a 15 respondentů pozitivně (23,8 %). Na otázku, zda video šíří zavádějící informace odpovědělo pozitivně 28 respondentů (44,4 %), neutrálně 18 (28,6 %) a negativně 17 respondentů (26,9 %).

Graf 26: Odpovědi respondentů, zda souhlasí s názory vyjadřovanými ve videu. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms

Graf 27: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že video šíří zavádějící informace: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Z těchto odpovědí můžeme usuzovat, že prezentovaný segment není pro respondenty tak polarizující jako segment prezentovaný v předcházejícím videu. Na druhou stranu tyto postoje s největší pravděpodobností souvisí se samotnou povahou tématu spíše než s potenciálně odlišnou prezentací přímo ze strany Fox News, protože otázky na objektivitu a nezájatost u tohoto segmentu měly velmi podobné výsledky jako u prvního segmentu.

Podobně jako u prvního segmentu měli i zde respondenti možnost přidat dobrovolné komentáře blíže specifikující jejich názory na zhlédnuté video a podobně jako u prvního

segmentu tuto možnost využilo 50 z 63 respondentů. Některé komentáře byly svou povahou podobné komentářům z prvního videa, když označovaly segment za názorově zaujatý nebo upozorňovaly na nedostatek ověřených informací o dané problematice:

„Both the parents being interviewed have negative opinions about the far left and continue to say bad things about that political group. There is no other person that has the opposite opinion being interviewed. It is good to have someone with opposing opinion to cover all view points.“

„This video did not present any concrete evidence of the arguments being made other than word-of-mouth therefore I think that takes away from their credibility.“

„I would have liked to have more information on the exact public school curriculum in question, LA versus Florida.“

„Feels like they picked guests who had strong opinions about the topic discuss their personal thoughts instead of objectively stating the news?“

Jiní respondenti naopak vyjadřovali souhlas s tím, co ve videu viděli a varovali před údajnou ideologií ve vzdělávání na amerických školách:

„I believe everything in this video is accurate and as a conservative this is very concerning. We are at a point in this country that many believe the State should have more rights and control over children than their own parents. Disgusting. And this has in part happened by slandering people like DeSantis over the “don't say gay” bill. Nowhere in the bill does it say that. The law simply doesn't allow teachers to discuss age inappropriate sexual content to 3rd graders or under.“

„Florida and Texas in particular get a really bad rap for just trying to protect their children from a very biased liberal narrative and agenda.“

*„The anchor actually did a good job keeping it medium and centered maybe slightly right as its fox News. But overall, good. However, as you can likely tell from my previous comment... I align with this. Schools are meant to be facts only not ideology based.“
Teachers, school boards, etc. Should be held accountable for deviating from this ... harshly.*

Objevily se v menší míře i komentáře respondentů, kteří říkali, že sami nemají o tématice dostatečný přehled. I zde ovšem panovala citelná míra nedůvěry v informace obsažené ve videu:

I am not familiar with the parties being interviewed, but part of protecting LGBTQ+ identities is allowing them to be included in health and sexual education courses. I am not aware if the schools they are talking about include this in kindergarten like they are claiming, although I am doubtful based on my own Californian education, but if they are really concerned about exposing children to health classes too early then the conversation would be centered on when to teach health classes and not if queer people should be included. It seems to be the classic "think of the children" strategy used by the right since before stonewall.

„The 2 panelists and host are from right leaning new organizations. That's all you need to know in terms of bias and fairness. Regarding the subject itself, as I don't have children and don't pay attention to the current debate going on in school education - I don't know what's true and what is not but I don't believe any of them used facts but opinions in their explanations.“

Podobně jako u prvního videa tyto komentáře naznačují, že lidé považují video za názorově předpojaté a mají problém s nedostatkem ověřených a ucelených informací, které by jim pomohly vytvořit si o prezentované problematice informovaný názor. I zde se ovšem vyskytují respondenti, kteří s tím, co zaznělo ve videu, souhlasí a varují před negativními jevy, jež se podle nich začínají šířit na amerických školách.

3. Trans activist forced to flee across the globe by online trolls (CNN, 7.9.2022)

Třetí video v rámci šetření pochází z YouTube kanálu televizní stanice CNN, kam bylo nahráno 7. září 2022. Vysílaný segment byl součástí zpravodajského pořadu *The Lead with Jake Tapper*. Jak už název napovídá, pořad je moderován Jakem Tapperem, který v CNN působí od roku 2013 a od stejné doby moderuje i zmíněný pořad. V roce 2021 se navíc stal hlavním moderátorem CNN pro dění ve Washnigtonu (CNN, bez data). Hlavní část vysílaného segmentu je potom reportáž, kterou zpracoval irský zpravodaj stanice, Donnie O'Sullivan. Reportáž popisuje potíže transgender aktivistky Clarry Sorrenti, která byla donucena přestěhovat se z Kanady do Severního Irska poté, co se na její osobu zaměřili online trollové z internetového fóra Kiwi Farms.

Video začíná Tapperovým představením Kiwi Farms jako internetového fóra, které se má prezentovat jako platforma pro svobodu projevu. Ve skutečnosti se ovšem má jednat o fórum šířící často nenávistné a extremistické názory, která některé oběti dohnala až k sebevraždě. Tapper zmiňuje i fakt, že fórum bylo zablokováno svým poskytovatelem webových služeb, sanfranciskou společností Cloudflare. K tomu tři dny před zveřejněním videa skutečně došlo, jak dokládá blogový příspěvek zakladatele a generálního ředitele společnosti Matthewa Prince, ve kterém potvrzuje Tapperova slova, že Kiwi Farms byly krajně problematickou platformou (Prince, 2022), který je v reportáži také ukázán. Tapper potom uvádí reportáž ze Severního Irska, kam se uchýlila výše zmíněná aktivistka, Clarra Sorrenti, poté, co byla sama obětí online trollů z této platformy. Zároveň měla spustit kampaň s cílem odstranit Kiwi Farms z online prostoru nadobro.

Reportáž začíná svědectvím Sorrenti o tom, jak byla obětí takzvaného swattingu, což je forma pranku (druhem zábavy využívající často nahrané situace za účelem pobavení se na účet dané osoby, které nemusí být nutně škodlivé), při které někdo zavolá na policii a na adresu bydliště oběti nahlásí falešnou krizovou situaci, která policii donutí na danou adresu vyslat zásahovou jednotku (ve Spojených státech se tyto jednotky nazývají SWAT Units, z čehož pramení i název praktiky) (Brumfield, 2013). Praktika je po úvodním svědectví objasněna i přímo v reportáži. Ta pokračuje představením Sorrenti jako aktivistky a streamerky a seznamuje diváky s tím, jak její online obtěžování ze strany Kiwi Farms začalo. Sorrenti sama v tomto kontextu uvádí, že online trollové byli schopní nalézt adresu jejího bydliště na základě nekrologu jejího otce, skrze který se potom dostali na jeho facebookový profil, kde našli fotku jejího domu.

Po zásahu policie v jejím domě vyvolaném online trolly se Sorrenti přestěhovala do nedalekého hotelu, kam ji ovšem trollové zvládli také vystopovat. Následně se měli nabourat i do jejího profilu u společnosti Uber a ten poté použít ke stopování její polohy, což ji přimělo přestěhovat se z Kanady do Severního Irska a bydlet zde u přátel. Dle vlastních slov si myslela, že zde bude v bezpečí, ale trollové ji zvládli nalézt i tady a jeden z nich měl dokonce přímo přijít před dům, ve kterém bydlela, s transparentem obsahujícím transfobní výrazy. To Sorrenti přimělo začít kampaň za odstranění Kiwi Farms z online prostoru, přičemž je zmíněna i poskytovatelská společnost Cloudflare, kterou Sorrenti oslovila, aby přestala Kiwi Farms provozovat. Cloudflare měl původně odmítnout, ale poté změnit své stanovisko a její žádosti vyhovět. O'Sullivan, který

v reportáži funguje jako vypravěč však upozorňuje, že online trollové pronásledující Sorrenti pravděpodobně jen tak nezmizí.

Na závěr reportáže se ještě O'Sullivan Sorrenti zeptá, co by trollům vzkázala. Ta odpovídá, že je za jejich chování neviní, protože byli zataženi do prostředí podporující nenávisť a že se jim svým jednáním snaží ukázat jiný přístup. Segment je zakončen krátkým vstupem O'Sullivanova shrnujícím povahu platformy jako Kiwi Farms a cíle aktivistů jako Sorrenti.

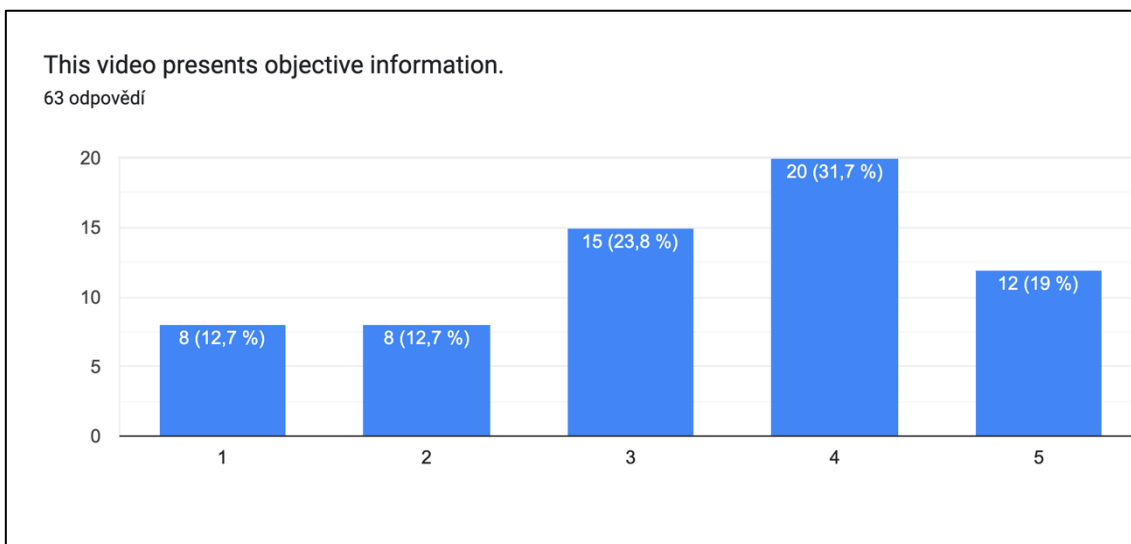
V průběhu videa jsou jednotlivé informace dokládány buď přímými svědectvími Sorrenti a její známé (také streamerky) či fotografiemi z jednotlivých míst zmíněných v reportáži, které ilustrují, jak k jednotlivým událostem došlo. V reportáži se vyskytují také snímky obrazovky zachycující jednotlivé platformy a profily, o kterých je v segmentu řeč (například úvodní stránku Kiwi Farms či společnosti Cloudflare nebo profil Clarry Sorrenti na platformě Twitch).

Odpovědi respondentů

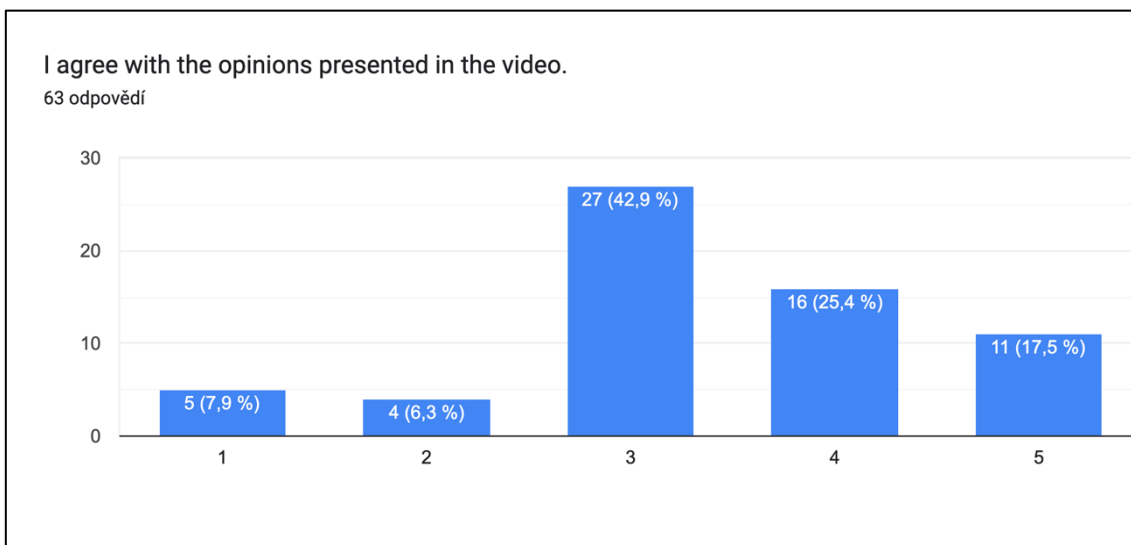
Oproti segmentům stanice Fox News se odpovědi u tohoto videa poměrně významně lišily. Mezi respondenty panovala například větší důvěra v objektivitu informací, míra souhlasu s názory prezentovanými ve videu či víra v názorovou nezájatost segmentu. Tato důvěra ovšem nebyla proporční vůči nedůvěře v segmenty prezentované ve videích stanice Fox News, ve skutečnosti zde spíše posílily neutrální názory. Na otázku, zda si myslí, že informace ve videu jsou objektivní odpovědělo kladně 32 respondentů (50,7 %), neutrálně 15 (23,8 %) a záporně 16 respondentů (25,4 %). Na otázku, zda souhlasí s názory vyjádřenými ve videu odpovědělo kladně 27 respondentů (42,9 %) a stejný počet odpovědělo neutrálně (42,9 %). Negativně odpovědělo 9 respondentů (14,2 %). Na otázku, zda si myslí, že video není názorově zaujaté odpovědělo kladně 19 respondentů (30,1 %), neutrálně 17 (27 %) a negativně 27 respondentů (42,8 %).

Podobné posílení nevyhraněného postoje ukazovaly i odpovědi na otázky na kvalitu novinářské práce v prezentovaném segmentu či jeho předem danou názorovou agendu. Na otázku, zda si myslí, že video je příkladem kvalitní novinářské práce odpovědělo kladně 25 respondentů (39,7 %), neutrálně 23 (36,5 %) a negativně 15 respondentů (23,8 %). Na otázku, zda si myslí, že segment měl předem nastavenou názorovou agendu odpovědělo kladně 28 respondentů (44,5 %), neutrálně 21 (33,3 %) a negativně 14 (22,2 %).

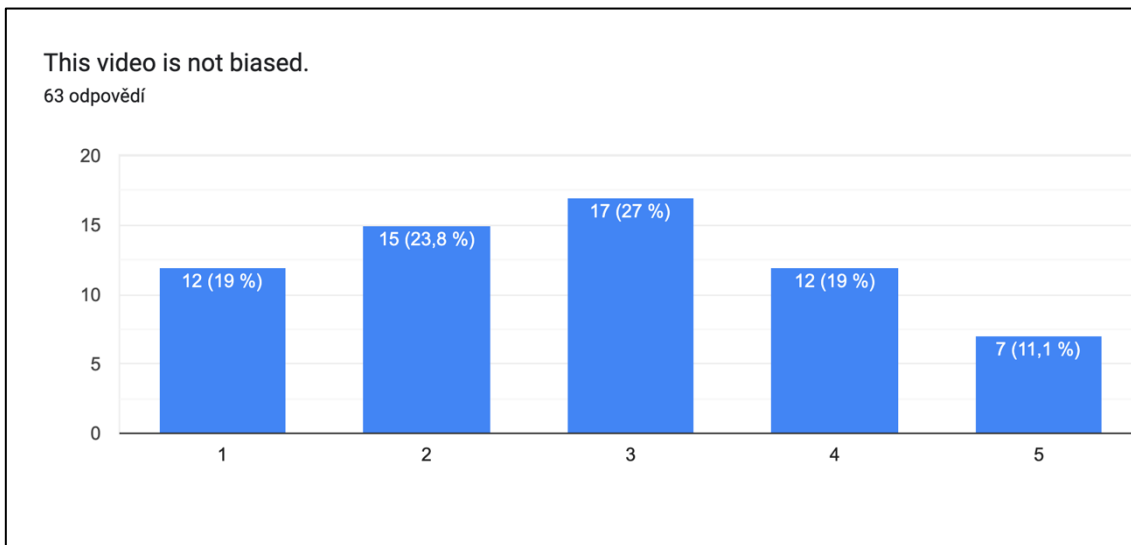
%). Jednoznačnější shoda panovala zejména u otázky, zda si respondenti myslí, že prezentovaný segment šířil zavádějící informace. Na tuto otázku odpovědělo 40 respondentů negativně (63,5 %), 16 neutrálně (25,4 %) a pouze 7 kladně (11,1 %).

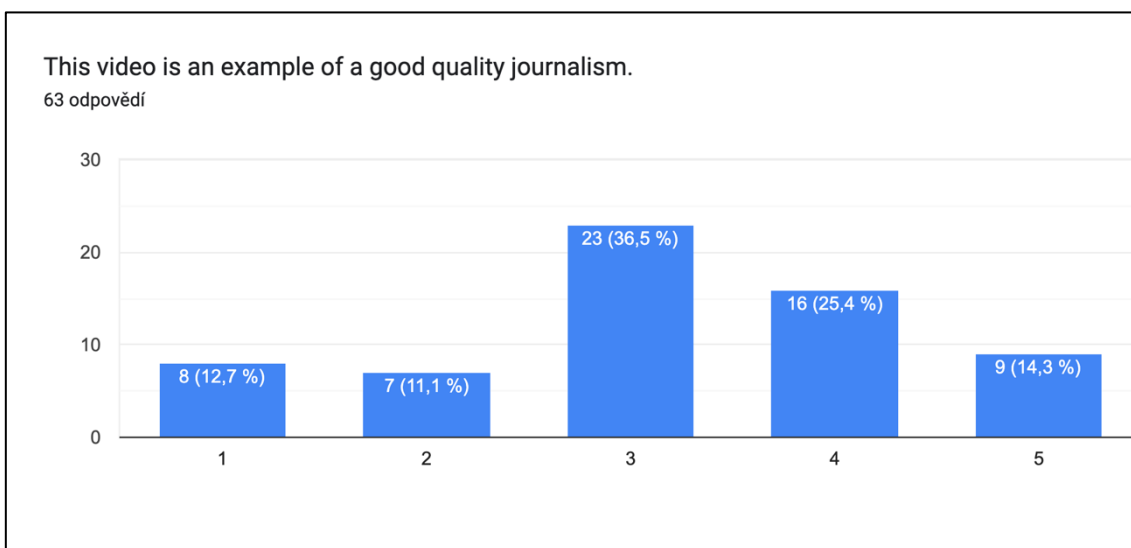
Graf 28: Odpovědi respondentů na otázku, zda video prezentuje objektivní informace: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

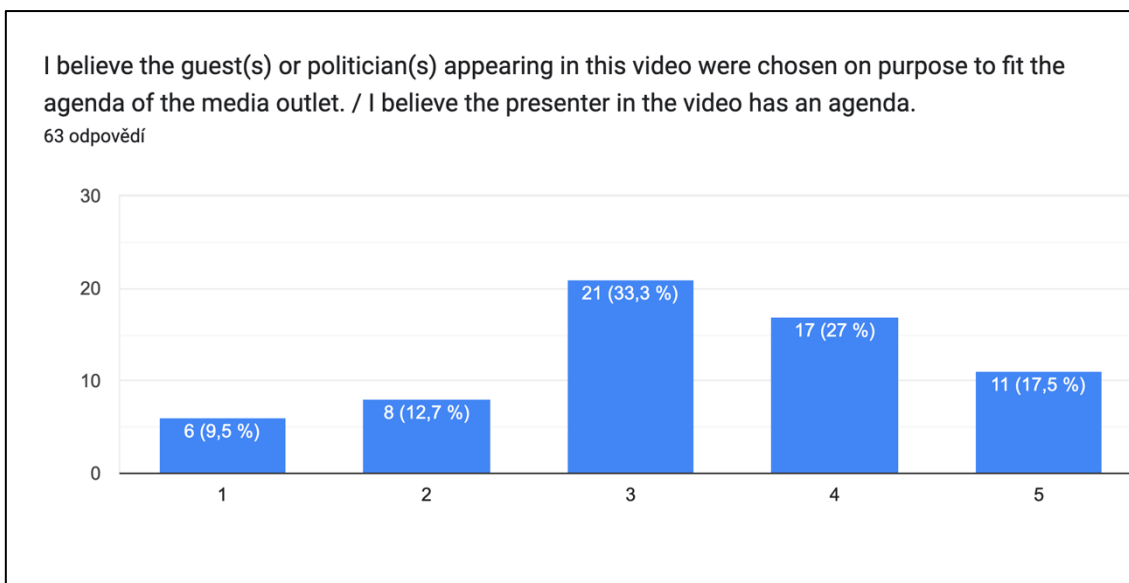
Graf 29: Odpovědi respondentů, zda souhlasí s názory vyjadřovanými ve videu. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

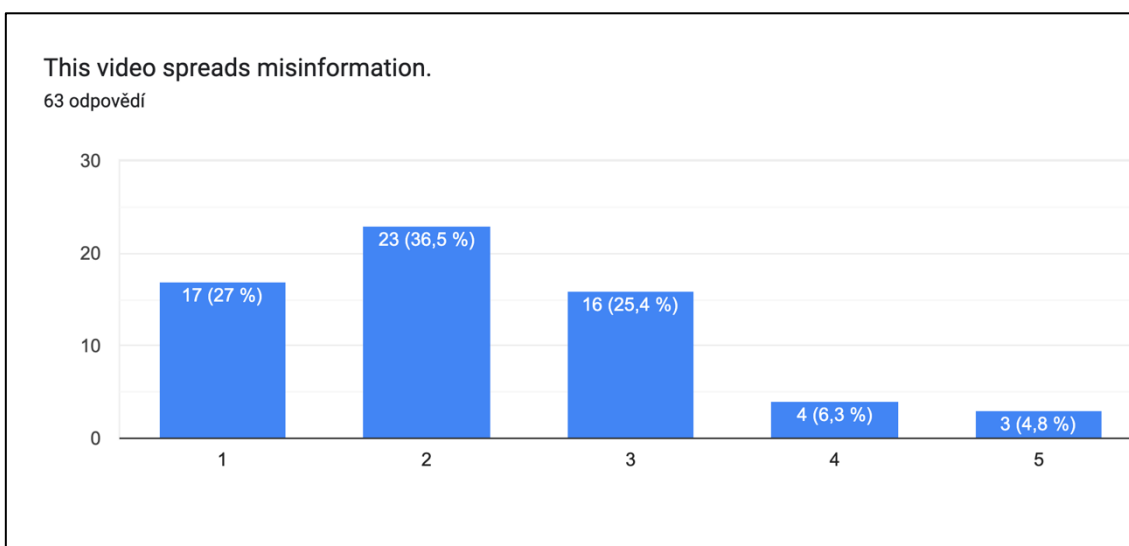
Graf 30: Odpovědi respondentů na otázku, zda video není názorově zaujaté. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Graf 31: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že video je příkladem dobré novinářské práce: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Graf 32: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že moderátor či hosté nebo politici ve videu mají předem danou agendu: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Graf 33: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že video šíří zavádějící informace: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Tyto odpovědi naznačují, že i přes názorové vychýlení respondentů, které by mělo teoreticky hrát ve prospěch CNN, nemají respondenti o tolik větší důvěru v jejich zpravodajství oproti Fox News, jak by se dalo očekávat, přinejmenším v otázce problematiky transgender osob. Určitý posun je zde ovšem i tak možné pozorovat.

Možnost dobrovolného doplňujícího komentáře využilo v tomto případě 47 z celkového počtu 63 respondentů. I zde se objevovaly komentáře zastávající různé pozice a upozorňující na různé aspekty zhlédnutého videa. Některé komentáře například hovořily o své vlastní neutralitě vůči prezentované problematice či poukazyvaly na to, že

prezentovaný segment podle nich vlastně nevyjadřuje žádné názory. Tyto komentáře zároveň nevylučovaly možnost, že segment, respektive CNN jako celek může mít i tak určitou názorovou profilaci:

„There’s not much in the video as far as opinion goes. They were mostly talking about specific incidents in which we should take them at their word. It’s tragic what this person has gone through and I applaud them for desiring to show them “more compassion” than her victimizers have shown her. I am for free speech and not excited when people are deplatformed, however, in this instance it seems it was the right call since we can objectively say that particular website has incited actual physical harm to an individual.“

„It doesn't contain any opinions, it just details a certain event. I do think it might be slightly biased since it's CNN and they choose the topic they present in, but it does so objectively imo (in my opinion).“

„No opinion on this matter, as if terms of service were violated from users - then yeah, the right to ban/delete is fine. But if no terms of service are being violated, then is alright as the people there are grown up and should know what platform they are signup to.“

Jiné komentáře zase poukazovaly na lepší novinářské standardy oproti videím vybraným u stanice Fox News, například co se informací užitých ve videu týče, ačkoliv někteří viděli i v tomto ohledu stále určité nedostatky. V některých případech navíc přiznávali, že i CNN má názorovou agendu:

„Although there are still facts missing from this reporting to show the larger context, there at least is a story that is clear and facts within that story. It’s stating - here’s a website where people team up to do x,y,z. Here’s an example of that. What’s missing is how big a part that website is in the larger scheme of online bullying etc.“

„This video presented a lot more sources rather than relying on guests representing a specific viewpoint. However, the narrative was still following a particular moral agenda. More voices on the matter would have been helpful.“

„I liked how I was provided with background information about kiwi farms platform.“

„I think the video above has all the necessary information in alerting the public regarding rights behind the LGBTQ community and really helps audience empathize what the trans activist is going through. It seems that in terms of journalism and bias wise, I can sense that there is bias based on the reporter's tone and choice of words.“

Jiní respondenti na druhou stranu zastávali názor, že video je ve svém přístupu k prezentované problematice velice názorově zaujaté a že taková je realita většiny médií v současnosti. Tato pozice se vyskytovala i v případě, že respondenti s názory ve videu souhlasili:

„CNN reshapes the news just to get more views. The girl in question did not get harassed because she was trans but because she engaged in online troll wars with other people. News people are bending some truths.“

„They of course have an agenda, but I believe wanting to take down sites dedicated to stalking a doxing people is a good agenda to have.“

„This is a very clear moralizing piece for the left, with interview cuts showing the damage caused by a right wing group while the narrator details a "David and Goliath" story of it being defeated. The reporting is very well done, focusing primarily on actual events rather than interpretation.“

„Listen to the anchor. He didn't present anything as facts to be decided upon. He pushed a opinion and used language to already slant the entire conversation. Now... as for the harassment. He/she purposefully used their platform to advocate for something they believe in. But this is how the world has always works. They didn't like the backlash. They played a game people liked the game and were entertained. She pushed for an agenda in something for entertainment and disliked the reaction. Thats on her. As for the specific harassment, I personally can care less what mental illness your dealing with. But the answer really is stop giving it attention. Thats all.“

Tyto komentáře do určité míry potvrzují tezi, že segment prezentovaný v tomto videu není pro respondenty polarizující do takové míry jako segmenty vybrané u stanice Fox News. Část respondentů například nepochybně zastává názor, že kvalita novinářské práce je zde lepší, než tomu bylo u Fox News. Zároveň se však jasně ukazuje, že respondenti i u CNN vnímají jasně přítomnou názorovou agendu, a to bez ohledu na to, jestli s touto

agendou souhlasí či nesouhlasí, či jestli stanice podle nich odvádí kvalitní novinářskou práci.

4. Florida releases 4 examples from math textbooks it rejected (CNN, 23.4.2022)

Poslední video použité pro účely této práce pochází opět z YouTube kanálu stanice CNN, kam bylo nahráno 23. dubna 2022 a zabývá se problematikou školství, konkrétně tím, že stát Florida odmítl některé učebnice k užívání na svých školách, protože mají „odkazovat na critical race theory.“ Vysílaný segment byl součástí pravidelného zpravodajského pořadu stanice CNN Newsroom vysílaného dvakrát denně každý den v týdnu a prezentován byl jednou z moderátorek pořadu, Frederickou Whitfield. Segment začíná záběrem na Whitfield ve studiu, která jej také otevírá tvrzením, že podle floridských představitelů jsou učebnice matematiky používané k indoktrinaci studentů. Whitfield pokračuje údaji, že Florida odmítla v poslední době zařadit na seznam výukových materiálů 41 % všech učebnic předložených ke schválení s odůvodněním, že odkazují na CRT či jiná zakázaná témata. Následně pak Whitfield uvádí reportáž Leyly Santiago, která k tématu poskytuje další informace.

Reportáž začíná záběrem čtyř obrázků vydaných floridským odborem školství jako příklady odmítnutých učebnic. Novinářkou komentovaná grafika se poté blíže zaměřuje na dva z nich, kde ukazuje, jaké konkrétní pasáže byly pro floridský odbor školství problematické, protože nějakým způsobem odkazovaly na rasovou problematiku. Následují ilustrační záběry z chodby blíže nespécifikované školy, zatímco Santiago problematiku uvádí do politického kontextu a zmiňuje, že školní učebnice jsou „nejnovějším bojištěm kulturních válek pro floridského guvernéra Rona DeSantise.“ DeSantis sám je ukázán v hned dalším záběru, kde ve výňatku z rozhovoru pro televizní síť The Florida Channel objasňuje svůj úhel pohledu, že „oni (není specifikováno kdo, nejspíše míněna politická a společenská levice) využívají CRT, aby dostali ideologii a politický aktivismus do popředí vzdělávání.“

Reportáž se následně vrací ke komentované grafice, kde ukazuje výňatky dokumentů a vysvětluje stanoviska floridského odboru školství, proč byly některé učebnice odmítnuty a sice, že měly za cíl „indoktrinovat studenty,“ přičemž reportáž upřesňuje, že většina odmítnutých materiálů byla určena pro výuku žáků do pátého roku vzdělávání (5th grade) a odmítnuty byly buď proto, že nespĺňovaly floridské vzdělávací standardy, nebo že

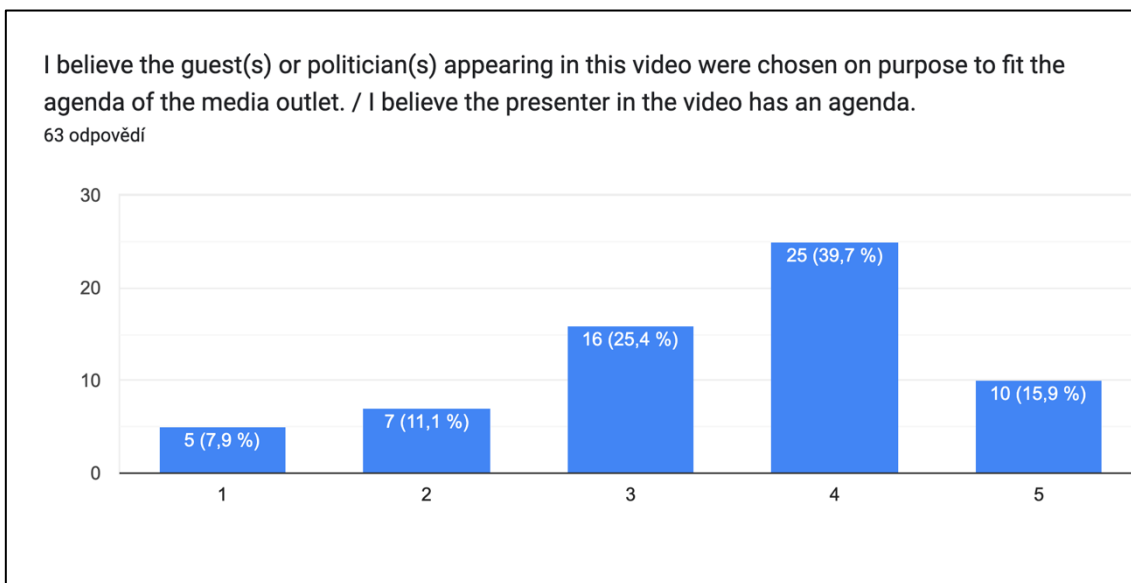
obsahovaly „zakázaná témata či neschválené strategie včetně CRT.“ Na tomto místě je v reportáži uveden komentář Sumi Cho, ředitelky strategických iniciativ v African American Policy Forum, která se nechala slyšet, že je „zajímavé pozorovat tento stále se zvětšující deštník v rámci této (na vyvolání strachu cílené) kampaně, která využívá CRT jako trojského koně ve vzdělávání.“ Hned nato je uveden další důvod, proč byly některé materiály odmítnuty, a sice z důvodu využívání výukové metody kladoucí důraz na „sociální aspekt výuky u dětí.“ To je doprovázeno dalším komentářem odborníka na vzdělávání Tima Shrivera, který tvrdí, že „se jedná z velké míry o politické rozmíšky a politickou výhodu.“ Reportáž dále upozorňuje, že podle deníku *The New York Times* se v materiálech odmítnutých z důvodu použití výše zmíněné výukové metody nacházelo velice málo témat týkajících se rasy či CRT.

V závěrečné části reportáže Santiago spekuluje o tom, že se ze strany státu Florida nejedná tolik o samotné vzdělávání, jako spíše o předvolební (pro tehdy ještě potenciální kandidaturu na republikánskou nominaci pro prezidentské volby 2024) kampaň Rona DeSantis. Na podporu tohoto tvrzení je v reportáži ukázána část DeSantisova projevu z prosince 2021, kde mluví o tom, že na Floridě se tato témata do škol nedostanou. Tímto reportáž končí a slovo se vrací do studia, kde Santiago upřesňuje, že se snažila kontaktovat floridský odbor školství ohledně jmen konkrétních učebnic, které byly odmítnuty, ale že zástupci odboru s ní odmítli komunikovat. Dodala také, že se mnoho rodičů, se kterými o tématu mluvila obává toho, že tento přístup znamená krok špatným směrem.

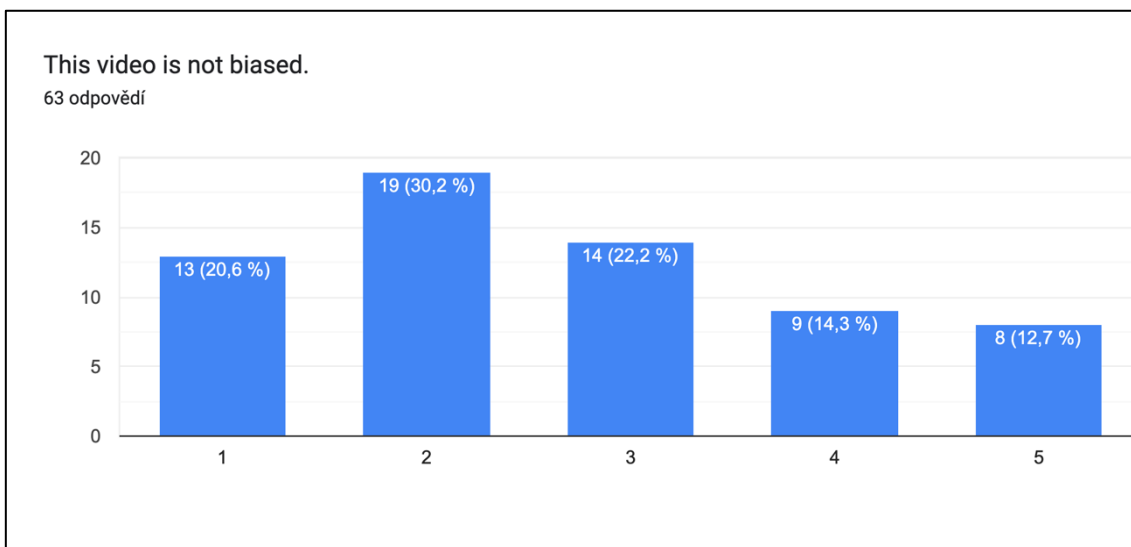
Odpovědi respondentů

Struktura odpovědí u tohoto videa byla relativně podobná odpovědím u předchozího videa, pouze s o něco vyšším podílem neutrálního postoje u některých otázek. To mohlo být dané více zpravodajskou podobou prezentovaného segmentu. O otázek na názorovou zaujatost ovšem toto nehrálo žádnou roli. Na otázku, jestli si myslí, že moderátor či hosté v pořadu mají předem danou názorovou agendu odpovědělo kladně 35 respondentů (55,6 %), neutrálně 16 (25,4 %) a záporně 12 respondentů (19 %). Na otázku, jestli si myslí, že video není názorově zaujaté odpovědělo naopak negativně 32 respondentů (50,8 %), neutrálně 14 (22,2 %) a kladně 17 respondentů (27 %). Poněkud kontrastně v tomto ohledu působí rozložení odpovědí na otázku, zda respondenti souhlasí s názory prezentovanými ve videu. Zde totiž plných 26 respondentů (41,3 %) odpovědělo

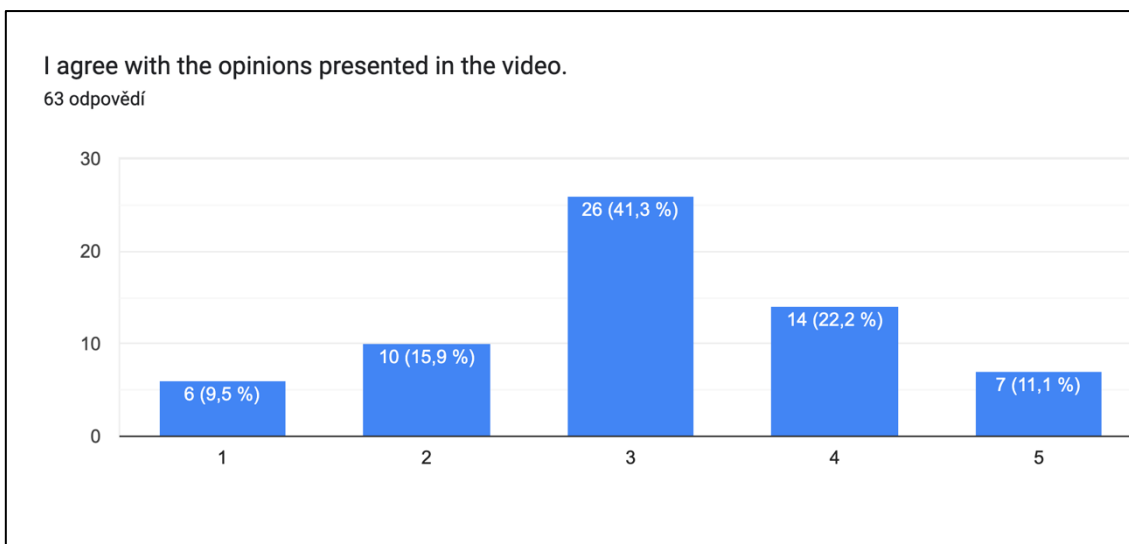
neutrálně, zatímco jenom 21 respondentů (33,3) odpovědělo kladně a 16 (25,4 %) záporně.

Graf 34: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že moderátor či hosté nebo politici ve videu mají předem danou agendu: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

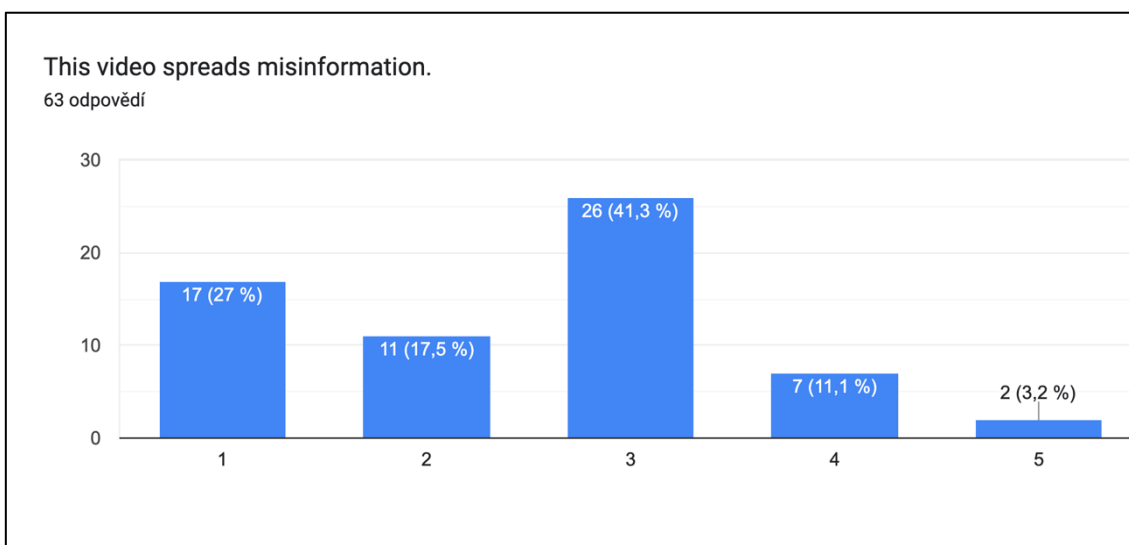

Graf 35: Odpovědi respondentů na otázku, zda video není názorově zaujaté. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

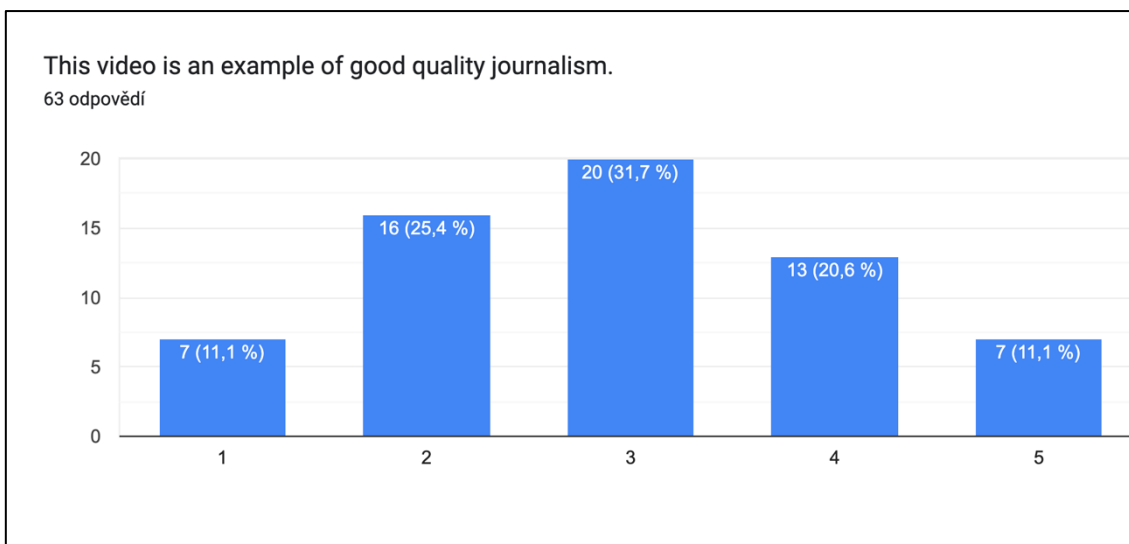

Graf 36: Odpovědi respondentů, zda souhlasí s názory vyjadřovanými ve videu. 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

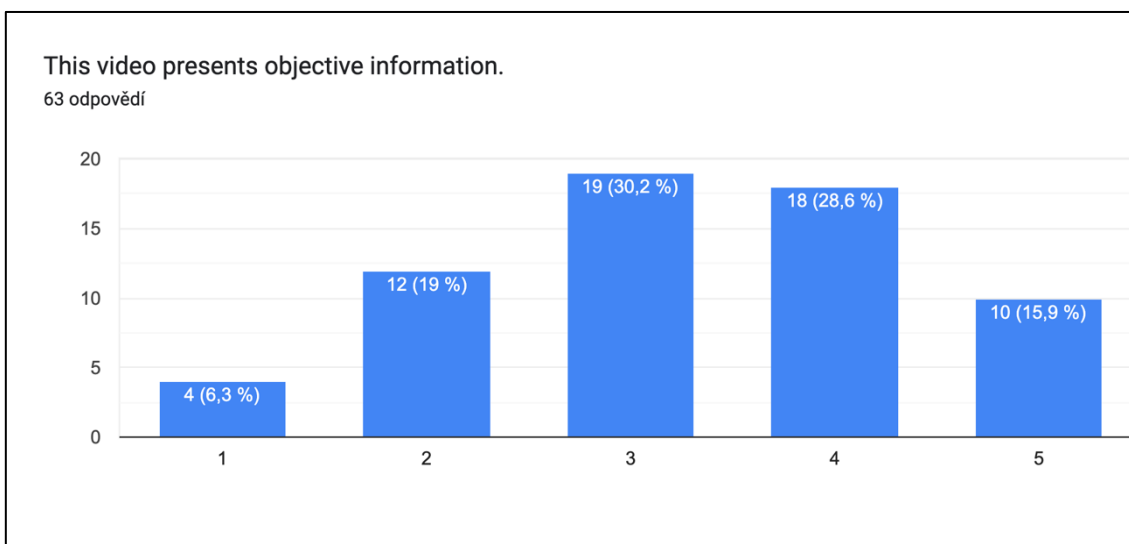
Poměrně výrazný podíl neutrálních odpovědí byl i zbývajících otázek. Na otázku, jestli si myslí, že video šíří zavádějící informace, odpovědělo neutrálně také 26 (41,3 %) respondentů. Záporně potom odpovědělo 28 respondentů (44,5 %) a kladně 9 (14,3 %). Na otázku, zda si myslí, že prezentovaný segment je příkladem kvalitní novinářské práce odpovědělo záporně 23 respondentů (36,5 %), neutrálně 20 (31,7 %) a kladně také 20 (37,1 %) respondentů. Na otázku, zda si myslí, že informace ve videu jsou objektivní odpovědělo pozitivně 28 respondentů (44,5 %), neutrálně 19 (30,2 %) a kladně 16 (25,3 %) respondentů.

Graf 37: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že video šíří zavádějící informace: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Graf 38: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že video je příkladem dobré novinářské práce: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Graf 39: Odpovědi respondentů na otázku, zda video prezentuje objektivní informace: 1 – strongly disagree, 5 – strongly agree. Zdroj: Google forms.

Z těchto odpovědí vyplývá, že ačkoliv respondenti hodnotili prezentovaný segment neutrálně či pozitivně z hlediska novinářských standardů a podávání informací, většina z nich je přesto přesvědčena, že novináři mají předem danou agendu a video není příliš názorově vyvážené.

Podobně jako u ostatních videí použitých v rámci šetření měli i zde respondenti možnost přidat doplňující komentář a tuto možnost využilo 46 z 63 respondentů. Některé komentáře zmiňovaly vnímaný názorový bias u prezentovaného segmentu, přičemž někteří respondenti u toho vzali v potaz i rozdíly mezi CNN a Fox News:

„I object to cnn making an objective statement that Ron DeSantis has waged culture war. That’s an opinion not journalism. The idea that schools can teach whatever they want, especially to k-5 graders as suggested in the video, without oversight, accountability front the state and parents is ridiculous“

„This segment similar to the last, but different from the first two, was reporting on a specific story and had factually information regarding that particular story. What’s missing is how this fits into the larger context of the conversation. There’s also no definition of CRT so if you’re not familiar with it you either agree with what CNN is saying or you don’t. Another bias is the two guests they had on the segment were only leaning one way, no balanced opinion from both sides“

„There are a lot of speakers in the video but yet again they only have the same opinion. They need show opposing viewpoints also“

„Their liberal agenda shined through here. Because the focus of education is what Florida is focusing on. CNN feels it's a political ploy.“

Další skupina respondentů naopak považovala segment za vyvážený a snažící se relativně spravedlivě prezentovat oba úhly pohledu:

„I think this is quality journalism because opinions from both sides were presented. I believe it does attempt to be unbiased because it frames the issue as political and provides speakers from both parties, however I would say it is slightly biased towards the democratic viewpoint because there were more speakers expressing their perspective.“

„This piece feels balanced, with the message I took being that the state and the publishers are arguing over acceptable content in textbooks. The left and right wing explanations are both given, and each with a very limited amount of evidence.“

„They explain the issues and provide both sides.“

„I think this video did the best job at trying to remain unbiased in comparison to the previous videos. They presented an opposing view point which helped their credibility, however it is expected for them to be biased because they're still a political news source.“

Jiné komentáře se pro změnu vyjadřovaly k problematice prezentované v rámci segmentu, přičemž se mezi respondenty objevili zastánci různých uhlů pohledu:

„CRT should not be taught in school. Teach facts, I agree this is teaching political and activist views. I do believe we should have more focus on key periods of history but that shouldn't be related to race or color. Base all things on quality of character, teach children they will face adversity and it is a call to overcome not to be a victim of, and we will all be better.“

„The inclusion of CRT in books is tolerable as long as it is thought under the social science classes. The teachers then would be able to discuss this critical topic with more caution.“

„I personally don't think that a math textbook should have those issues in it's context. That seems like it's forced in a way. However some examples are definitely arguable.“

„Banning books, especially in high school, is outrageous. Education is extremely important for our future and if we limit what our children are learning we are setting our future societies up for failure.“

„I believe that these subjects are not necessary in math text books, but that was not the limit of parents complains. Instead of being upset that these books contained examples that incorporated unnecessary topics not related to mathematics, the parents that complained were upset about how these topics were influencing their children.“

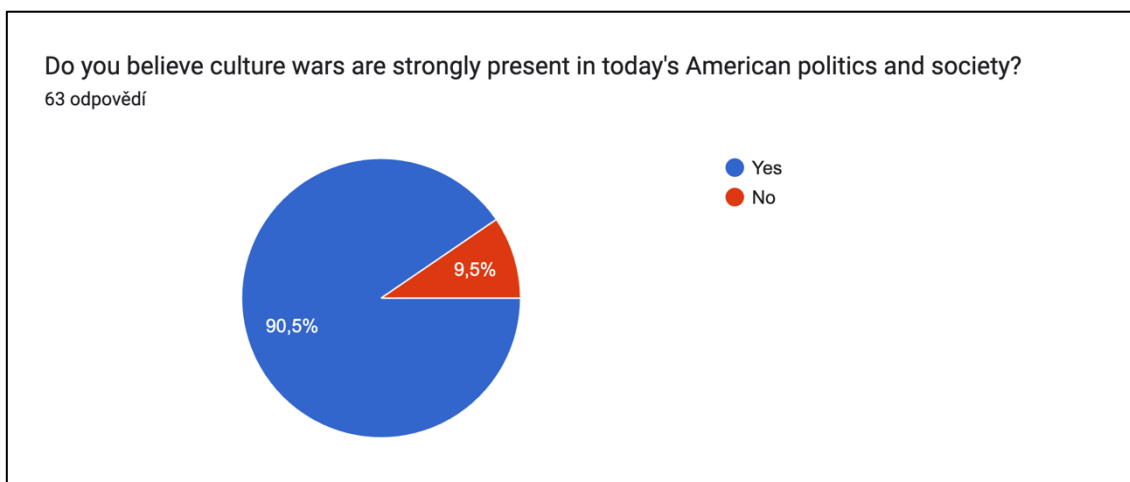
Souhrn

Z odpovědí sesbíraných ke každému videu v rámci dotazníkového šetření vyplývá, že CNN má u respondentů o něco větší důvěru, co se objektivních informací a kvality novinářské práce týče. Tato výchylka však může být způsobena i vychýlením výzkumného vzorku respondentů ve prospěch liberálnějších voličů, jak bylo nastíněno na začátku této části práce. Fox News je – možná ze stejného důvodu – při posuzování své názorové agendy, objektivních informací a kvality novinářské práce respondenty vnímána mnohem negativněji. U obou stanic ovšem shodně platí, že většina respondentů je považuje za názorově zaujaté a často s předem danou agendou, což u mnoha z nich může ovlivňovat důvěru v tato média, jak bude ukázáno v závěrečné části práce.

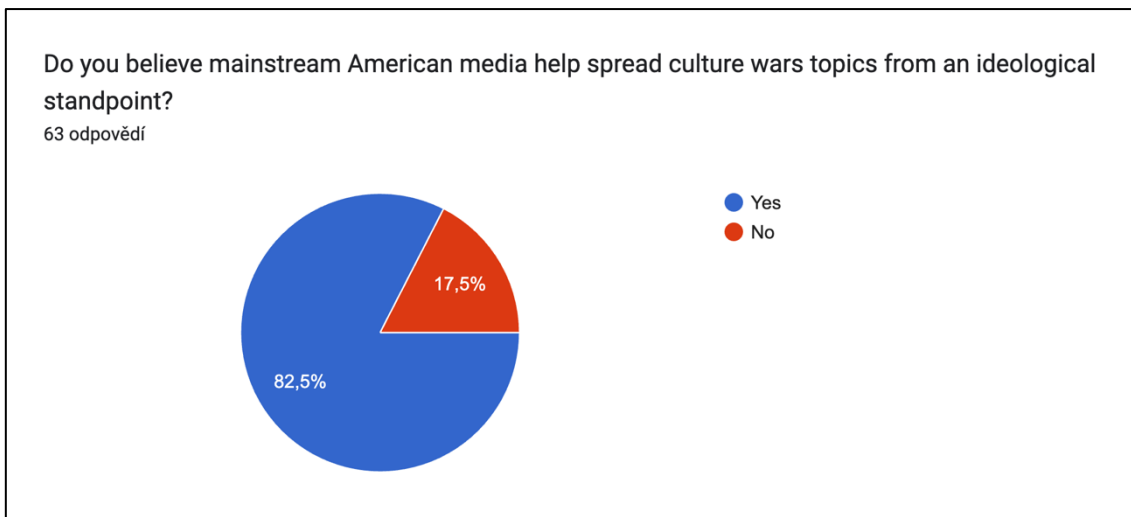
4.4. MEDIÁLNÍ NÁVYKY RESPONDENTŮ A JEJICH DŮVĚRA V MÉDIA

Poslední část dotazníkového šetření byla zaměřená na zjištění mediálních návyků respondentů a jejich důvěry v mainstreamová média. Za tímto účelem měli respondenti zodpovědět řadu otázek týkajících se právě těchto dvou témat, a to i v kontextu *culture wars*. Tato část šetření přinesla pravděpodobně nejzajímavější výsledky v rámci celého šetření, což bylo jedním z důvodů, proč došlo k přehodnocení cílů práce a šetření jako takového. U většiny otázek, zejména v souvislosti s mainstreamovými médii a problematikou *culture wars* jako takových totiž mezi respondenty často panovala jednoznačná shoda na jedné z odpovědí bez ohledu na jejich stranickou a názorovou příslušnost, přičemž tato shoda často jednoznačně převažovala demografickou a názorovou odchylku ve výzkumném vzorku respondentů.

V rámci problematiky *culture wars* jako takových byla součástí šetření otázka, jestli si respondenti myslí, že je kulturní konflikt silně přítomný v rámci současné americké politiky a společnosti. Jak ukazuje graf (graf 40) níže, naprostá většina respondentů se shodla na tom, že kulturně polarizující narativy skutečně jsou v americkém veřejném diskurzu silně přítomné. Konkrétně na tuto otázku odpovědělo kladně plných 57 (90,5 %) respondentů z 63, zatímco pouze 6 respondentů (9,5 %) si myslí, že tomu tak není. Druhou otázkou (graf 41) na toto téma potom bylo, jestli si respondenti myslí, že se na šíření těchto narativů v americké společnosti aktivně podílí mainstreamová média z ideologických pozic. I zde panovala jednoznačná shoda, když 52 respondentů (82,5 %) odpovědělo kladně, zatímco pouze 11 (17,5 %) záporně.

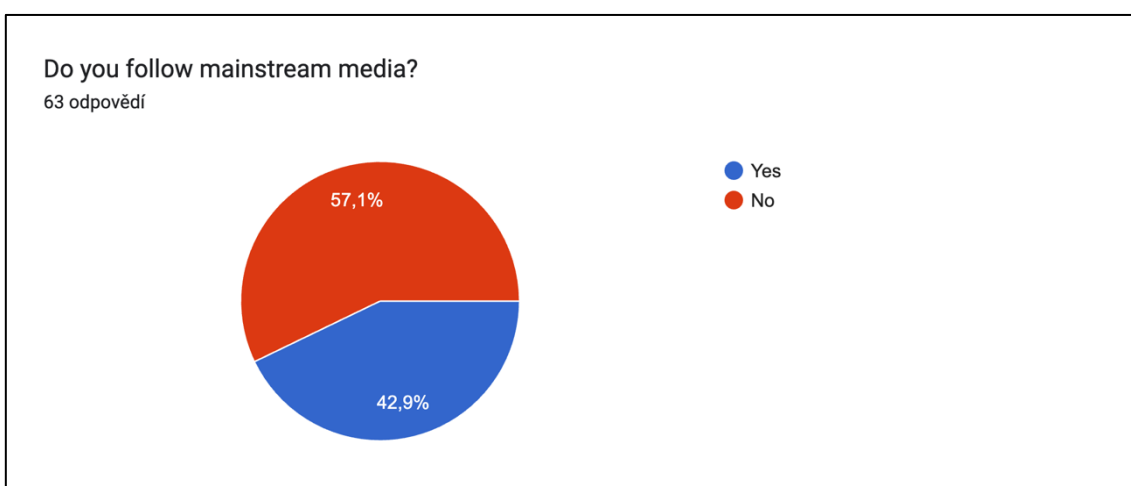

Graf 40: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že jsou culture wars silně přítomné v rámci současné americké politiky a společnosti. Zdroj: Google forms.

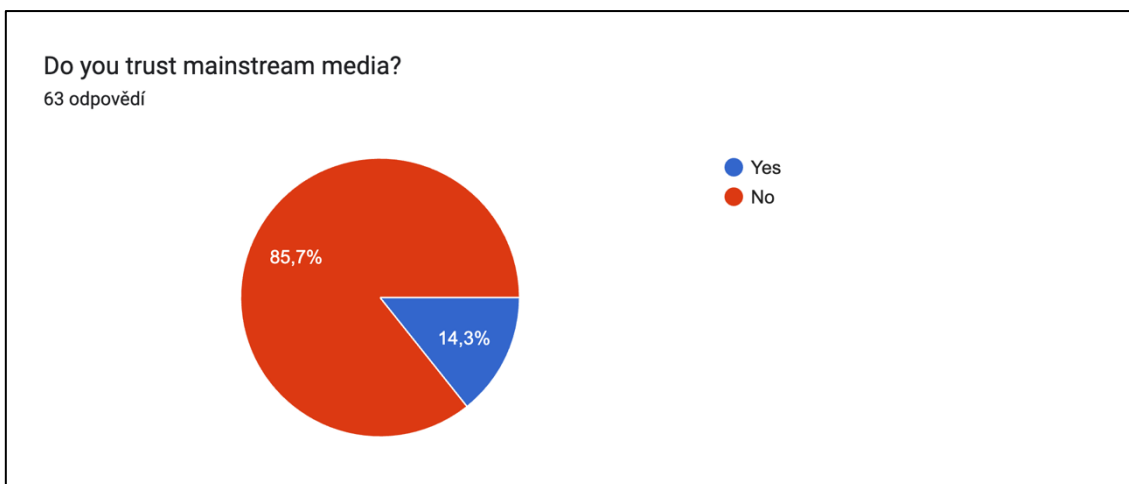

Graf 41: Odpovědi respondentů na otázku, zda si myslí, že mainstreamová americká média pomáhají šířit narativy culture wars z ideologických pozic. Zdroj: Google forms.

Dalšími otázkami, které měli respondenti zodpovědět, byly otázky, zda sledují mainstreamová média a jestli v ně mají důvěru. Zde došlo mezi respondenty k zajímavému zjištění. Zatímco odpovědi na otázku, zda mainstreamová média sledují (graf 42), byly relativně rovnoměrně rozložené, když 36 respondentů (57,1 %) odpovědělo, že je nesledují a 27 respondentů (42,9 %) uvedlo, že ano, odpovědi na otázku, zda mainstreamovým médiím důvěřují se do značné míry lišily. Plných 54 respondentů (85,7 %) totiž uvedlo, že mainstreamovým médiím nevěří, zatímco pouze 9 respondentů (14,3 %) uvedlo, že ano. Z těchto dat vyplývá, že nedůvěru k mainstreamovým médiím často chovají i ti, kteří je k získávání informací využívají.

Graf 42: Odpovědi respondentů na otázku, zda sledují mainstreamová média. Zdroj: Google forms.

Graf 43: Odpovědi respondentů na otázku, zda důvěřují mainstreamovým médiím. Zdroj: Google forms.

Respondenti, kteří na otázku, jestli důvěřují mainstreamovým médiím, odpověděli záporně, byli navíc požádáni, aby svoji odpověď odůvodnili. Názorová zaujatost médií, zodpovědnost mediálního průmyslu za atmosféru v zemi a odtrženost většiny médií od problémů běžných Američanů se mezi argumenty respondentů objevovaly velmi často. Mimo to se objevovala i nedůvěra a skepse v souvislosti s oligopolní vlastnickou strukturou většiny médií či v souvislosti se soukromými či korporátními zájmy, které mainstreamová média podle mnohých respondentů protěžují:

„Mainstream media is no longer journalism. It’s propaganda and agenda driven. They largely are responsible for the mood of the country as they dictate and determine what is newsworthy and what is not. So what’s scary is what they are presenting to us is extremely biased and agenda driven and what’s even more scary is most likely what they are hiding from us.“

„Both sides have very biased media which is a big issue, and while I’m definitely conservative and tend to agree with fox and more right wing news, I do absolutely believe that we need more unbiased media and news.“

„A lot of it is opinion based now. I would say watching multiple sources helps to narrow the info and come up with your own thoughts.“

„There is bias from all mainstream media and strong ties to politicians and politics. Many hosts are also highly disconnected from average Americans.“

„Most is filled with lies, deception, and twisted truths, including the ones i agree with.“

„It's got a political agenda whatever media you consume. Nothing is ever politically neutral anymore.“

„Biased, claiming to be unbiased.“

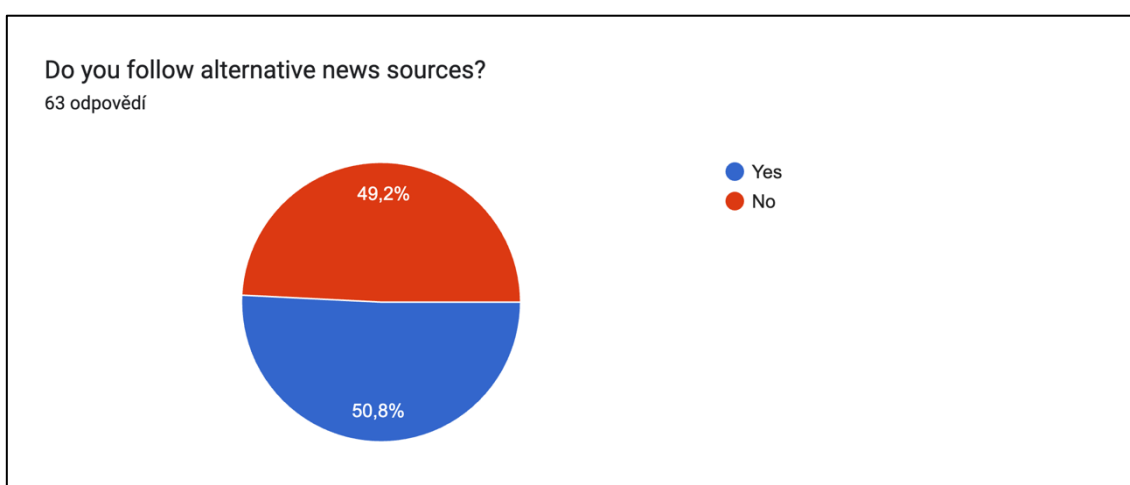
„Most of the time I trust the story/information being presented. But what I don't trust is how the story/information is presented, I tend to try to find sources that are just presenting information as to how it happened, without their own interpretation of the information.“

„They're big businesses with the biases of both the journalists and of the financial backers.“

„The mainstream media is essentially the mouthpiece of leftists and large corporations.“

„50 years ago more than there were major independant outlets for investigative journalism. Today they are ALL owmed by less than 6 corporations. Those corpoations have more profits than most governments. Tell me why i should trust their agenda?“

V závěrečných otázkách dotazníkového šetření pak byli respondenti dotazováni na to, jestli využívají alternativní zdroje informací (k mainstreamovým médiím), a pokud ano, jaké. Zde byli respondenti prakticky rovnoměrně rozdělení mezi oba tábory, když 32 respondentů (50,8 %) odpovědělo, že alternativní zdroje informací využívají a 31 respondentů (49,2 %) uvedlo, že nikoliv.

Graf 44: Odpovědi respondentů, zda využívají alternativní zdroje informací. Zdroj: Google forms.

Respondenti, kteří odpověděli na otázku kladně, byli opět požádáni, aby upřesnili, jaké zdroje přesně k čerpaní informací využívají. Zde se odpovědi mezi jednotlivými respondenty poměrně výrazně lišily, přičemž se mezi odpověďmi často objevovaly sociální sítě jako Twitter či Reddit či jednotlivé osobnosti „novinářské“ scény jako například pravicoví američtí komentátoři Tim Pool nebo Ben Shapiro. V rámci odpovědí se objevovaly také podcasty různého zaměření. Jako příklad lze uvést například patrně nejposlouchanější podcast poslední doby, *The Joe Rogan Experience*, jehož moderátorem je americký stand-up komik a sportovní komentátor, Joe Rogan. Další relativně častou alternativou byly různé zpravodajské či publicistické platformy, které ale fungují na bázi hostingu na jiné platformě, například jako YouTube kanál. Objevovaly se nicméně i odpovědi, kde respondenti nesledovali ani tak alternativní zdroje informací, jako se spíš uchylovali k mainstreamovým médiím z jiných zemí než USA, ať už v Evropě či v jiných regionech. Je otázkou, do jaké míry lze tyto zdroje považovat za alternativní vzhledem k tomu, že ve svých zemích původu patří bezesporu k hlavním etablovaným informačním kanálům. Je nicméně přípustné, že v kontextu ryze americké mediální krajiny tak mohou svým zahraničním původem působit. Zastoupení byli i respondenti, kteří odpověděli, že sledují různé kombinace výše zmíněných alternativních zdrojů, aby si mohli udělat ucelenější obrázek o dané problematice. Níže je opět uvedeno několik příkladů toho, jaké alternativní zdroje k americkým mainstreamovým médiím respondenti v rámci šetření uváděli:

„Tim Pool. I believe him to be genuine in presenting facts and honest about his biases and presuppositions.“

„Daily Wire. Yea they're conservative but they admit it. They don't hide their bias but they also do a good job of simply presenting facts.“

„Medias Touch and TYT. Many of the hosts are either lawyers or former mainstream media hosts that expose how mainstream media works and tend to be more truthful, including when they are wrong.“

„Le Monde, to get a global view“

„On Twitter I receive news alerts from left wing accounts. It's not my main source of information but I would consider that an alternative source.“

„German news (zdf, das erste)“

„Podcasts and YT videos like Ben Shapiro and Joe Rogan.“

„I follow political commentary and small news outlets because they tend to be more free from giant corporate sponsorship and corporate bias.“

„Podcasts and also Catholic television and radio. I follow them to add to the diversity of news sources I already follow. One should consider a wide range of opinions.“

„4chan – Anyone is free to post whatever they want, guaranteeing something's true if you can filter out the noise.“

„Variety of them. Need different opinions.“

„Local community owned newspapers, community operated message boards such as discord and reddit, and media sources from outside of the United States when dealing with foreign affairs.“

Jak z uvedených odpovědí respondentů vyplývá, mnoho z nich se k alternativním zdrojům informací uchyluje z důvodu vnímané názorové předpojatosti a předem dané agendy u mainstreamových médií. Je nicméně na diskuzi, do jaké míry je jejich diverzifikace zdrojů z tohoto hlediska efektivní, vezmeme-li v úvahu, že někteří respondenti explicitně přiznávají, že zdroje, ke kterým se uchylují jsou často samy názorově vychýlené.

ZÁVĚR

Fenomén *culture wars* představuje střet dvou odlišných vizí světa a společnosti a není v americkém prostoru nijak novým jevem, jeho původ se naopak dá vystopovat minimálně do šedesátých let dvacátého století. V průběhu času se ovšem měnily témata, kolem kterých se vytvářely třecí plochy a v některých oblastech jako například práva sexuálních menšin se pozornost přesunula k jiným problematikám či skupinám, aby mohli aktivisté a zájmové skupiny lépe aktivizovat své příznivce. Současný vývoj navíc napovídá, že kulturní konflikt se od svých počátků příliš neutlumil, a naopak je v poslední době spíše na vzestupu. Velkými tématy v rámci *culture wars* jsou dnes zejména (ale nikoliv výlučně) práva transgender osob a výuka témat souvisejících s rasou či sexualitou na amerických školách. Americká mainstreamová média tato témata často ve svých segmentech přebírají a předkládají svému publiku.

V rámci dotazníkového šetření byly pro zkoumání přítomnosti *culture wars* narativů u mainstreamových ukázkových videí z YouTube kanálů televizních stanic Fox News a CNN, která byla prezentována respondentům v rámci šetření. Z těchto videí bylo zjištěno, že Fox News je mezi respondenty vnímána negativněji, co se objektivitě informací, názorové agendy a kvality novinářské práce týče, což ovšem mohlo být způsobeno výchylkou ve výzkumném vzorku respondentů ve prospěch mladších a liberálnější smýšlejících lidí. Vedle toho se navíc i tak prokázalo, že respondenti názorovou předpojatost či předem danou agendu vnímají i konkurenční CNN, ačkoliv ne v takové míře jako u Fox News. To mohlo být částečně způsobeno mírně odlišnou povahou segmentů prezentovaných u obou médií, protože se před spuštěním šetření nepodařilo najít takové segmenty, které by se svým obsahem a povahou u obou stanic překrývaly.

Dalším důležitým zjištěním v rámci šetření bylo, že tyto názorové agendy negativně ovlivňují důvěru respondentů v americká mainstreamová média, když většina z nich uvedla, že mainstreamovým zdrojům informací v USA nevěří a mnoho z nich jako důvody uvedlo právě názorovou zaujatost a předem danou agendu těchto médií. Stejně tak byla většina respondentů přesvědčená, že *culture wars* narativy jsou v současné americké debatě velice silně přítomné a že právě mainstreamová média pomáhají tyto narativy šířit z předem daných ideologických pozic. To vede mimo jiné i k tomu, že se značná část respondentů uchyluje k alternativním médiím či zdrojům informací, jako jsou nezávislé podcasty či nezávislí novináři/političtí komentátoři, mediální platformy na

YouTube či sociální sítě jako Reddit nebo Twitter. Velká část těchto alternativních zdrojů je ovšem sama o sobě často silně ideologicky zbarvená, což může vést k tomu, že se respondenti spíše jen utvrzují v názorech, které už mají, aniž by byli konfrontováni s opačnou perspektivou či vyváženějšími informacemi. Na druhou stranu, část respondentů se uchyluje buď ke kombinaci různých zdrojů, což jim potřebnou vyváženost může dodat, nebo sledují zahraniční mainstreamová média, která mají od dění v USA větší odstup.

POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE

- (42) „*Florida is where woke goes to die!*” - YouTube. (b.r.). Získáno 2. května 2023, z <https://www.youtube.com/>
- 2023 Banned Books Update: Banned in the USA. (2023, duben 20). *PEN America*. <https://pen.org/report/banned-in-the-usa-state-laws-supercharge-book-suppression-in-schools/>
- 2023 World Press Freedom Index – journalism threatened by fake content industry | RSF. (b.r.). Získáno 24. května 2023, z <https://rsf.org/en/2023-world-press-freedom-index-journalism-threatened-fake-content-industry>
- Abadi, M. (b.r.). *Fox star Sean Hannity is one of Donald Trump’s fiercest defenders — here’s how he and the president became close*. Business Insider. Získáno 31. května 2023, z <https://www.businessinsider.com/sean-hannity-donald-trump-relationship-2018-4>
- Adler-Bell, S., Ford, M., Ford, M., Nwanevu, O., Nwanevu, O., Haas, L., Haas, L., Breland, A., Breland, A., Holleran, M., Holleran, M., Zaleski, A., & Zaleski, A. (2021, prosinec 2). The Radical Young Intellectuals Who Want to Take Over the American Right. *The New Republic*. <https://newrepublic.com/article/164408/young-intellectuals-illiberal-revolution-conservatism>
- Advancing Racial Equity and Support for Underserved Communities Through the Federal Government*. (2021, leden 25). Federal Register. <https://www.federalregister.gov/documents/2021/01/25/2021-01753/advancing-racial-equity-and-support-for-underserved-communities-through-the-federal-government>
- Alberta, T. (2023, červen 2). *Inside the Meltdown at CNN*. <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2023/06/cnn-ratings-chris-licht-trump/674255/>
- Anýž, D. (2023, duben 21). *Murdoch našel svého mistra. Jeho Fox News nedělá novinářinu, je Trumpovým megafonem* | Aktuálně.cz. Aktuálně.cz - Víte, co se právě děje. <https://nazory.aktualne.cz/komentare/fox-news/r~ee42dcb0df7211ed93abac1f6b220ee8/>

- Atske, S. (2020, leden 24). U.S. Media Polarization and the 2020 Election: A Nation Divided. *Pew Research Center's Journalism Project*.
<https://www.pewresearch.org/journalism/2020/01/24/u-s-media-polarization-and-the-2020-election-a-nation-divided/>
- Atske, S. (2022, červen 14). 2. Journalists highly concerned about misinformation, future of press freedoms. *Pew Research Center's Journalism Project*.
<https://www.pewresearch.org/journalism/2022/06/14/journalists-highly-concerned-about-misinformation-future-of-press-freedoms/>
- Banned Book List: 1,648 Books in 2021-2022. (2023, duben 20). *PEN America*.
<https://pen.org/index-of-school-book-bans-2022/>
- Beauchamp, Z. (2019, červenec 3). *The assault on conservative journalist Andy Ngo, explained*. Vox. <https://www.vox.com/policy-and-politics/2019/7/3/20677645/antifa-portland-andy-ngo-proud-boys>
- Biden proposal would bar schools from enacting outright bans on trans athletes*. (2023, duben 6). AP NEWS. <https://apnews.com/article/trans-athletes-sports-ban-2f6cf412d306e73e68efa2377fb5081a>
- Blocking Kiwifarms*. (2022, září 3). The Cloudflare Blog.
<http://blog.cloudflare.com/kiwifarms-blocked/>
- Booth, W., & Farhi, P. (2011, červenec 7). Phone-hacking scandal is biggest PR disaster of Murdoch's career. *Washington Post*.
https://www.washingtonpost.com/lifestyle/style/phone-hacking-scandal-is-biggest-pr-disaster-of-murdochs-career/2011/07/07/gIQALAKm2H_story.html
- Brumfield, E. (2013). Chapter 284: Deterring and Paying for Prank 911 Calls That Generate a SWAT Team Response. *McGeorge Law Review*, 45, 571.
<https://heinonline.org/HOL/Page?handle=hein.journals/mcglr45&id=611&div=&collection=>
- Bump, P. (2021, prosinec 14). Analysis | Fox News's shaky veneer collapses. *Washington Post*. <https://www.washingtonpost.com/politics/2021/12/14/fox-newss-shaky-veneer-collapses/>

- Chris Licht out at CNN after tumultuous run as CEO.* (2023, červen 7).
<https://www.nbcnews.com/media/chris-licht-ceo-cnn-out-rcna87913>
- CNN history in photos: Defining moments since June 1, 1980.* (2020, květen 30). CNN.
<https://www.cnn.com/2020/05/30/world/gallery/cnn-history/index.html>
- CNN preaches patience as ratings tank during turnaround.* (2023, březen 30).
<https://apnews.com/article/cnn-ratings-chris-licht-584ea2b45819d2cc416006d7bd8b77e8>
- CNN Profiles - Jake Tapper - Anchor and Chief Washington Correspondent.* (b.r.). CNN.
Získáno 4. července 2023, z <https://www.cnn.com/profiles/jake-tapper-profile>
- Colombini, S. (2023, květen 11). As conservative states target trans rights, a Florida teen flees for a better life. *NPR*. <https://www.npr.org/sections/health-shots/2023/05/11/1172589936/as-conservative-states-target-trans-rights-a-florida-teen-flees-for-a-better-lif>
- Combating Race and Sex Stereotyping.* (2020, září 28). Federal Register.
<https://www.federalregister.gov/documents/2020/09/28/2020-21534/combating-race-and-sex-stereotyping>
- DellaVigna, S., & Kaplan, E. (2007). The Fox News Effect: Media Bias and Voting*. *The Quarterly Journal of Economics*, 122(3), 1187–1234.
<https://doi.org/10.1162/qjec.122.3.1187>
- Diaz, J. (2022, březen 28). Florida's governor signs controversial law opponents dubbed „Don't Say Gay". *NPR*. <https://www.npr.org/2022/03/28/1089221657/dont-say-gay-florida-desantis>
- Dickson, E. (2019, září 3). How a Right-Wing Troll Managed to Manipulate the Mainstream Media. *Rolling Stone*. <https://www.rollingstone.com/culture/culture-features/andy-ngo-right-wing-troll-antifa-877914/>
- Duffy, B., & Hewlett, K. (2021, květen 24). *How culture wars start*.
<https://www.kcl.ac.uk/news/how-culture-wars-start>

- Duffy, B., Hewlett, K., Murkin, G., Benson, R., Hesketh, R., Page, B., Skinner, G., & Gottfried, G. (2021). *UK's „culture war" risks leading to US-style divisions – but we're not there yet*. <https://www.kcl.ac.uk/news/uks-culture-war-risks-leading-to-us-style-divisions-although-not-there-yet>
- Dunlap, R. E., McCright, A. M., & Yarosh, J. H. (2016). The Political Divide on Climate Change: Partisan Polarization Widens in the U.S. *Environment: Science and Policy for Sustainable Development*, 58(5), 4–23. <https://doi.org/10.1080/00139157.2016.1208995>
- Elliott, D. (2016, květen 11). Transgender Rights, The New Front In The Culture Wars. *NPR*. <https://www.npr.org/2016/05/11/477607429/the-fight-over-transgender-rights>
- Enten, H. (2023, květen 10). *Trump's primary polling advantage is historically large* | *CNN Politics*. CNN. <https://www.cnn.com/2023/05/10/politics/donald-trump-polls/index.html>
- Farhi, P. (2023, duben 8). A conspiratorial tale of murder, with Fox News at the center. *Washington Post*. https://www.washingtonpost.com/lifestyle/style/a-conspiratorial-tale-of-murder-with-fox-news-at-the-center/2017/05/17/6a4d1f5a-3b14-11e7-a058-dddb23c75d82_story.html
- Farhi, P., & Ellison, S. (2023, březn 30). Rupert Murdoch settles a lot of lawsuits. Why not Dominion v. Fox News? *Washington Post*. <https://www.washingtonpost.com/media/2023/03/29/fox-dominion-lawsuit-settlement/>
- Fox News. (2023a). *Ingraham: Trump is the only candidate with 'credibility'*. <https://www.youtube.com/watch?v=uXktZs0-OQo>
- Fox News. (2023b). *Our country is dead: Donald Trump*. <https://www.youtube.com/watch?v=aS2dal8dhiU>
- Fox News. (2023c). *Riley Gaines calls for boycott against trans females in women's sports*. <https://www.youtube.com/watch?v=xZJyrV7FCus>
- French, D. (2023, únor 26). Opinion | Why Fox News Lied to the Viewers It 'Respects'. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2023/02/26/opinion/fox-news-lies-dominion.html>

- Garber, M. (2023, květen 11). *The Worst Thing to Come Out of Trump's Town Hall Didn't Come From Trump*. <https://www.theatlantic.com/culture/archive/2023/05/trump-cnn-town-hall-network-news-making-business/674028/>
- Geiger, A. (2014, červen 12). Political Polarization in the American Public. *Pew Research Center - U.S. Politics & Policy*. <https://www.pewresearch.org/politics/2014/06/12/political-polarization-in-the-american-public/>
- Geiger, A. (2016, duben 26). A Wider Ideological Gap Between More and Less Educated Adults. *Pew Research Center - U.S. Politics & Policy*. <https://www.pewresearch.org/politics/2016/04/26/a-wider-ideological-gap-between-more-and-less-educated-adults/>
- Ghorayshi, A. (2022, únor 16). Trans Swimmer Revives an Old Debate in Elite Sports: What Defines a Woman? *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2022/02/16/science/lia-thomas-testosterone-womens-sports.html>
- Goodheart, E. (1997). Reflections on the Culture Wars. *Daedalus*, 126(4), 153–175. <https://www.jstor.org/stable/20027463>
- Grieco, E. (b.r.). Fast facts about the newspaper industry's financial struggles as McClatchy files for bankruptcy. *Pew Research Center*. Získáno 29. května 2023, z <https://www.pewresearch.org/short-reads/2020/02/14/fast-facts-about-the-newspaper-industrys-financial-struggles/>
- Groeling, T. (2008). Who's the Fairest of them All? An Empirical Test for Partisan Bias on ABC, CBS, NBC, and Fox News. *Presidential Studies Quarterly*, 38(4), 631–657. <https://doi.org/10.1111/j.1741-5705.2008.02668.x>
- Haberman, C. (2017, květen 18). Roger Ailes, Who Built Fox News Into an Empire, Dies at 77. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2017/05/18/business/media/roger-ailes-dead.html>
- Hale, C. (2011). *A Narrative of Exclusion* (s. 53–78). https://doi.org/10.1007/978-94-6091-573-4_3

- Hallin, D. C., & Mancini, P. (2004). *Comparing Media Systems: Three Models of Media and Politics*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511790867>
- Hallin, D. C., & Mancini, P. (2017). Ten Years After Comparing Media Systems: What Have We Learned? *Political Communication*, 34(2), 155–171. <https://doi.org/10.1080/10584609.2016.1233158>
- Hamid, S. (2022, leden 8). *The Forever Culture War*. The Atlantic. <https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2022/01/republicans-democrats-forever-culture-war/621184/>
- Harvard EdCast: The State of Critical Race Theory in Education*. (b.r.). Harvard Graduate School of Education. Získáno 19. května 2023, z <https://www.gse.harvard.edu/news/22/02/harvard-edcast-state-critical-race-theory-education>
- Hawkinson, K. (2023, duben 29). *Lawrence Jones Named Tucker Carlson's Next Temporary Replacement*. The Daily Beast. <https://www.thedailybeast.com/fox-news-selects-lawrence-jones-as-tucker-carlsons-next-temporary-replacement>
- House approves trans athlete ban for girls and women's teams*. (2023, duben 20). AP NEWS. <https://apnews.com/article/congress-transgender-women-sports-ban-athletes-1c58c20cac2b191e323e4376d7949a2d>
- Housman |, P. (2022, červen 29). *Roe v Wade Overturned: What It Means, What's Next*. American University. <https://www.american.edu/cas/news/roe-v-wade-overturned-what-it-means-whats-next.cfm>
- How Tucker Carlson rode a wave of populist outrage. (2023, duben 25). *BBC News*. <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-65381815>
- Hunter, J. D. (1991). *Culture Wars: The Struggle to Define America*. Basic Books.
- Interactive Chart. (b.r.). *Ad Fontes Media*. Získáno 2. června 2023, z <https://adfontesmedia.com/interactive-media-bias-chart/>
- Janouchová, A. (2016). *Média a společnost* [Bachelor's thesis]. Univerzita Hradec Králové.

- Joyella, M. (b.r.). *Fox News Hits 23rd Consecutive Month As Most-Watched In Cable News As CNN Sees Gains In January*. Forbes. Získáno 31. května 2023, z <https://www.forbes.com/sites/markjoyella/2023/02/01/fox-news-hits-23rd-consecutive-month-as-most-watched-in-cable-news-as-cnn-sees-gains-in-january/>
- Kafka, P. (2022, srpen 26). *Billionaire John Malone loves Fox News. But he owns a piece of CNN*. Vox. <https://www.vox.com/2022/8/26/23322761/cnn-john-malone-david-zaslav-chris-licht-brian-stelter-fox-peter-kafka-column>
- Knüpfer, C. (2020). *How Right-Wing Alternative News Sites in the U.S. Depict Antifa* (Roč. 8). Weizenbaum Institute for the Networked Society - The German Internet Institute. <https://doi.org/10.34669/wi.ws/8>
- Ladson-Billings, G. (1998). Just what is critical race theory and what's it doing in a nice field like education? *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 11(1), 7–24. <https://doi.org/10.1080/095183998236863>
- Ledesma, M. C., & Calderón, D. (2015). Critical Race Theory in Education: A Review of Past Literature and a Look to the Future. *Qualitative Inquiry*, 21(3), 206–222. <https://doi.org/10.1177/1077800414557825>
- Levitsky, S., & Ziblatt, D. (2018). *Jak umírá demokracie* (Globus). Prostor.
- Lopez, B. (2023, duben 20). *Public schools would have to display Ten Commandments under bill passed by Texas Senate*. The Texas Tribune. <https://www.texastribune.org/2023/04/20/texas-senate-passes-ten-commandments-bill/>
- Making sense of the culture war over transgender identity. (b.r.). *The Economist*. Získáno 7. května 2023, z <https://www.economist.com/international/2017/11/16/making-sense-of-the-culture-war-over-transgender-identity>
- Management*. (b.r.). Foxcorporation. Získáno 31. května 2023, z <https://www.foxcorporation.com/management/executive-team/>
- Media Bias Chart* | *AllSides*. (b.r.). Získáno 31. května 2023, z <https://www.allsides.com/media-bias/media-bias-chart>

- Methodology*. (2023, červen 2). Media Bias/Fact Check.
<https://mediabiasfactcheck.com/methodology/>
- Midterm Election Results for the House of Representatives 2022 | CNN Politics*. (b.r.).
CNN. Získáno 24. června 2023, z <https://www.cnn.com/election/2022/results/house>
- Mitchell, T. (2018, květen 22). 2. Urban, suburban and rural residents' views on key social and political issues. *Pew Research Center's Social & Demographic Trends Project*.
<https://www.pewresearch.org/social-trends/2018/05/22/urban-suburban-and-rural-residents-views-on-key-social-and-political-issues/>
- Morgan, H. (2022). Resisting the Movement to Ban Critical Race Theory from Schools. *The Clearing House: A Journal of Educational Strategies, Issues and Ideas*, 95(1), 35–41. <https://doi.org/10.1080/00098655.2021.2025023>
- Moyer, J. W. (2021, říjen 25). Conservative commentator Lawrence B. Jones behind crowdfunding for Ind. pizza shop that won't cater gay wedding. *Washington Post*.
<https://www.washingtonpost.com/news/morning-mix/wp/2015/04/06/indiana-pizza-shop-gofundme-page-set-up-by-glenn-beck-news-site/>
- Munk School of Global Affairs & Public Policy. (2022). *Culture Wars: How Countries Perceive Divisions*. https://www.youtube.com/watch?v=V5M_AwP-dJI
- Musk/Twitter: establish democratic control before it's too late | RSF*. (2022, prosinec 16).
<https://rsf.org/en/musktwitter-establish-democratic-control-it-s-too-late>
- Nast, C. (2022a, duben 7). “*The Conversation About CNN Changed*”: Network Leaves Drama Behind With Focus on War in Ukraine. *Vanity Fair*.
<https://www.vanityfair.com/news/2022/04/cnn-leaves-drama-behind-with-focus-on-war-in-ukraine>
- Nast, C. (2022b, červen 8). *The Chris Licht Era at CNN Is Taking Shape*.
<https://www.vanityfair.com/news/2022/06/the-chris-licht-era-at-cnn-is-taking-shape>
- Nast, C. (2023, duben 12). *Inside Rupert Murdoch's Succession Drama*. *Vanity Fair*.
<https://www.vanityfair.com/news/2023/04/rupert-murdoch-cover-story>

New Fronts in the Culture Wars? Religion, Partisanship, and Polarization on Religious Liberty and Transgender Rights in the United States - Jeremiah Castle, 2019. (b.r.).

Získáno 6. května 2023, z

<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/1532673X18818169>

News, A. B. C. (b.r.-a). *Critical race theory in the classroom: Understanding the debate.*

ABC News. Získáno 19. května 2023, z <https://abcnews.go.com/US/critical-race-theory-classroom-understanding-debate/story?id=77627465>

News, A. B. C. (b.r.-b). *Republicans eye culture wars on trans community, education as 2024 election looms.* ABC News. Získáno 16. května 2023, z

<https://abcnews.go.com/Politics/republicans-eye-culture-wars-trans-community-education-2024/story?id=97013356>

Nietzel, M. T. (b.r.). *Percentage Of U.S. Adults With College Degree Or Postsecondary Credential Reaches New High, According To Lumina Report.* Forbes. Získáno 24.

června 2023, z <https://www.forbes.com/sites/michaelnietzel/2023/02/01/percentage-of-us-adults-with-a-college-degree-postsecondary-credential-reaches-new-high-according-to-lumina/>

Parks, P. (2021). “Down the Middle”: CNN 10 and the Ideology of Objectivity.

Journalism Practice, 0(0), 1–18. <https://doi.org/10.1080/17512786.2021.2008812>

Pinna, F., Paribello, P., Somaini, G., Corona, A., Ventriglio, A., Corrias, C., Frau, I., Murgia, R., El Kacemi, S., Galeazzi, G. M., Mirandola, M., Amaddeo, F., Crapanzano, A., Converti, M., Piras, P., Suprani, F., Manchia, M., Fiorillo, A., & Carpinello, B.

(2022). Mental health in transgender individuals: a systematic review. *International Review of Psychiatry*, 34(3–4), 292–359.

<https://doi.org/10.1080/09540261.2022.2093629>

Print Issue. (2019, listopad 8). Cato Unbound. <https://www.cato-unbound.org/print-issue/2571>

Schwörer, J., & Fernández-García, B. (2021). Demonisation of political discourses? How mainstream parties talk about the populist radical right. *West European Politics*, 44(7),

1401–1424. <https://doi.org/10.1080/01402382.2020.1812907>

- Sean Hannity. (2023, květen 31). [Text]. Fox News.
<https://www.foxnews.com/person/h/sean-hannity>
- Smith, M. (2023, květen 10). Missouri Lawmakers Pass Bill to Ban Transition Care for Minors. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2023/05/10/us/missouri-transgender-minors-ban.html>
- Snyder, T. (2019). *Cesta k nesvobodě*. Paseka, Prostor.
- Staff, newsone. (2022, říjen 15). How CNN's Buyout Will Change Media And The American People. *NewsOne*. <https://newsone.com/4427356/cnn-buyout-change-media/>
- Strömbäck, J., & Dimitrova, D. V. (2006). Political and Media Systems Matter: A Comparison of Election News Coverage in Sweden and the United States. *Harvard International Journal of Press/Politics*, 11(4), 131–147.
<https://doi.org/10.1177/1081180X06293549>
- Stroud, N. J., Muddiman, A., & Lee, J. K. (2014). Seeing Media as Group Members: An Evaluation of Partisan Bias Perceptions. *Journal of Communication*, 64(5), 874–894.
<https://doi.org/10.1111/jcom.12110>
- Šimek, J. (2020). *Stranictví a názorová či politická zaujatost v západních médiích* [Bakalářská práce]. Univerzita Karlova.
- Tatum, S. (2018, březen 24). *White House announces policy to ban most transgender people from serving in military* | *CNN Politics*. CNN.
<https://www.cnn.com/2018/03/23/politics/transgender-white-house/index.html>
- 'THE central issue': How the fall of *Roe v. Wade* shook the 2022 election. (2022, prosinec 19). POLITICO. <https://www.politico.com/news/2022/12/19/dobbs-2022-election-abortion-00074426>
- The Penny Press: The Origins of the Modern News* - ProQuest. (b.r.). Získáno 27. května 2023, z <https://www.proquest.com/docview/205364099?pq-origsite=gscholar&fromopenview=true>

- The Politics of the Culture Wars in Contemporary America. (b.r.). *Manhattan Institute*. Získáno 2. května 2023, z <https://manhattan.institute/article/the-politics-of-the-culture-wars-in-contemporary-america/>
- Thompson, D. (2023, leden 20). *What the Tech and Media Layoffs Are Really Telling Us About the Economy*. The Atlantic. <https://www.theatlantic.com/newsletters/archive/2023/01/what-the-tech-and-media-layoffs-are-really-telling-us-about-the-economy/672791/>
- Thomson, I. T. (2010). *Culture Wars and Enduring American Dilemmas*. University of Michigan Press. <https://doi.org/10.3998/mpub.1571326>
- Tolin, L. (2023, březen 10). Florida Book Bans Are No Hoax: Here Are The Facts. *PEN America*. <https://pen.org/florida-book-bans-not-a-hoax/>
- Trout, P. A. (1995). Review of Before the Shooting Begins: Searching for Democracy in America's Culture War. *Soundings: An Interdisciplinary Journal*, 78(1), 192–195. <https://www.jstor.org/stable/41178695>
- United States*. (b.r.). Media Landscapes. Získáno 29. května 2023, z <https://medialandscapes.org/country/united-states>
- U.S. Census Bureau QuickFacts: United States*. (b.r.). Získáno 24. června 2023, z <https://www.census.gov/quickfacts/fact/table/US/PST045222>
- US State Readies First Anti-Transgender Bill of 2023. (2022, listopad 18). *Human Rights Watch*. <https://www.hrw.org/news/2022/11/18/us-state-readies-first-anti-transgender-bill-2023>
- Watch CNBC's full interview with Liberty Media Chairman John Malone*. (b.r.). CNBC. Získáno 2. června 2023, z <https://www.cnbc.com/video/2021/11/18/watch-cnbc-full-interview-with-liberty-media-chairman-john-malone.html>
- Wormald, B. (2009, říjen 5). How Economic Coverage Varied by Media Sector. *Pew Research Center's Journalism Project*. <https://www.pewresearch.org/journalism/2009/10/05/how-economic-coverage-varied-media-sector>